

EØS-tillegget

ISSN 1022-9310

Nr. 14

til De Europeiske Fellesskaps
Tidende

8. årgang

15.3.2001

	I	EØS-ORGANER	
	1.	EØS-rådet	
	2.	EØS-komiteen	
2001/EØS/14/01		EØS-komiteens beslutning nr. 175/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester) og vedlegg XIV (Konkurranseregler)	1
		Kommisjonsdirektiv 1999/64/EF av 23. juni 1999 om endring av direktiv 90/388/EØF for å sikre at telenett og kabelfjernsynsnett som er eide av én operatør, er eigne rettssubjekt	2
2001/EØS/14/02		EØS-komiteens beslutning nr. 176/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	6
		Kommisjonsdirektiv 1999/47/EF av 21. mai 1999 om andre tilpassing til den tekniske utviklinga av rådsdirektiv 94/55/EF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om veitransport av farlig gods	7
2001/EØS/14/03		EØS-komiteens beslutning nr. 177/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	9
		Rådsdirektiv 1999/37/EF av 29. april 1999 om registreringsdokumenter for kjøretøyer	10
2001/EØS/14/04		EØS-komiteens beslutning nr. 178/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	19
		Kommisjonsdirektiv 1999/48/EF av 21. mai 1999 om andre tilpassing til den tekniske utviklinga av rådsdirektiv 96/49/EF om tilnærming av lovgjevinga i medlemsstatane om jarnbanetransport av farleg gods	20
2001/EØS/14/05		EØS-komiteens beslutning nr. 179/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	22
		Rådsdirektiv 1999/35/EF av 29. april 1999 om en ordning med obligatoriske besiktelser med henblikk på sikker drift av roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer i rutetrafikk	23
2001/EØS/14/06		EØS-komiteens beslutning nr. 180/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	40

	Kommisjonsdirektiv 1999/19/EF av 18. mars 1999 om endring av rådsdirektiv 97/70/EF om opprettelse av en harmonisert sikkerhetsordning for fiskefartøyer med en lengde på 24 meter og over	41
2001/EØS/14/07	EØS-komiteens beslutning nr. 181/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	42
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1069/1999 av 25. mai 1999 om tilpasning av rådsforordning (EØF) nr. 3922/91 til den vitenskapelige og tekniske utvikling	43
2001/EØS/14/08	EØS-komiteens beslutning nr. 182/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	45
2001/EØS/14/09	EØS-komiteens beslutning nr. 183/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)	46
	Kommisjonsvedtak 97/622/EF av 27. mai 1997 om spørreskjemaene til medlemsstatenes rapporter om gjennomføringen av enkelte direktiver om avfall (gjennomføring av rådsdirektiv 91/692/EØF)	47
2001/EØS/14/10	i EØS-komiteens beslutning nr. 184/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)	53
	Kommisjonsvedtak 1999/427/EF av 28. mai 1999 om fastsetjing av miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til oppvaskmiddel til oppvaskmaskiner	54
	Kommisjonsvedtak 1999/476/EF av 10. juni 1999 om miljøkriteriene for tildeling av Fellesskapets miljømerke til vaskemidler	70
2001/EØS/14/11	EØS-komiteens beslutning nr. 185/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)	87
	Rådsdirektiv 98/81/EF av 26. oktober 1998 om endring av direktiv 90/219/EØF om innsluttet bruk av genetisk modifiserte mikroorganismer	88
2001/EØS/14/12	EØS-komiteens beslutning nr. 186/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXII (Selskapsrett)	107
	Rådsdirektiv 1999/60/EF av 17. juni 1999 om endring av direktiv 78/660/EØF med hensyn til beløpene uttrykt i ECU	108
2001/EØS/14/13	EØS-komiteens beslutning nr. 187/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter . . .	110
	Rådsforordning (EF) nr. 933/1999 av 29. april 1999 om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1210/90 om opprettelse av Det europeiske miljøvernbyrået og det europeiske nettet for miljøinformasjon og miljøobservasjon	111
2001/EØS/14/14	EØS-komiteens beslutning nr. 188/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 4 om opprinnelsesregler	115
2001/EØS/14/15	EØS-komiteens beslutning nr. 189/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold)	119
2001/EØS/14/16	EØS-komiteens beslutning nr. 190/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg VII (Gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner)	120

EØS-ORGANER

EØS-KOMITEEN

EØS-KOMITEENS BESLUTNING nr. 175/1999

2001/EØS/14/01

av 17. desember 1999

om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester) og vedlegg XIV (Konkurranseregler)

EØS-KOMITEEN HAR –

Artikkel 2

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

I avtalens vedlegg XIV nr. 13 (kommisjonsdirektiv 90/388/EØF) skal nytt strekpunkt før tilpasningen lyde:

ut fra følgende betraktninger:

«– **399 L 0064:** Kommisjonsdirektiv 1999/64/EF av 23. juni 1999 (EFT L 175 av 10.7.1999, s. 39).»

Avtalens vedlegg XI og vedlegg XIV er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 106/97 av 17. desember 1997⁽¹⁾.

Artikkel 3

Teksten til kommisjonsdirektiv 1999/64/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Kommisjonsdirektiv 1999/64/EF av 23. juni 1999 om endring av direktiv 90/388/EØF for å sikre at telenett og kabelfjernsynsnett som er eigde av éin operatør, er eigne rettssubjekt⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XI nr. 3 (kommisjonsdirektiv 90/388/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

«– **399 L 0064:** Kommisjonsdirektiv 1999/64/EF av 23. juni 1999 (EFT L 175 av 10.7.1999, s. 39).»

Utfærdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

(1) EFT L 193 av 9.7.1998, s.69, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 27 av 9.7.1998, s. 161.

(2) EFT L 175 av 10.7.1999, s. 39.

KOMMISJONSDIREKTIV 1999/64/EF**av 23. juni 1999****om endring av direktiv 90/388/EØF for å sikre at telenett og kabelfjernsynsnett som er eigde av ein operatør, er eigne rettssubjekt(*)**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR –

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 86 nr. 3, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) I medhald av kommisjonsdirektiv 90/388/EØF av 28. juni 1990 om konkurranse på markedene for teletjenester⁽¹⁾, sist endra ved direktiv 96/19/EF⁽²⁾, vart medlemsstatane pålagde å oppheve særrettar og einerettar for teletenester og telekommunikasjonsinfrastruktur innan 1. januar 1998, med atterhald for overgangsperiodar for visse medlemsstatar. I artikkel 4 slik han er endra ved kommisjonsdirektiv 95/51/EF⁽³⁾ er det fastsett at medlemsstatane skal «oppheve alle begrensinger på tilbud av overføringskapasitet over kabelfjernsynsnett og tillate at disse nettene brukes til yting av andre teletjenester enn telefontjenesten» og «påse at en sammenkopling av kabelfjernsynsnett og offentlige telenett godkjennes for slike formål, særlig en sammenkopling av kabelfjernsynsnett og leide samband, og at alle begrensinger på kabelselskapers direkte sammenkopling av kabelfjernsynsnett oppheves».
- 2) Direktiv 95/51/EF viser til to problem med omsyn til føretak som av medlemsstatane har fått retten til å skipe både kabelfjernsynsnett og telenett. For det første slår direktivet fast at desse føretaka er i ein situasjon der det ikkje er i deira interesse å trekkje brukarar til det nettet som er best eigna for yting av den aktuelle tenesta. Det vart streka under at innføring av rettferdig konkurranse ofte krev at det vert gjort særlege tiltak som tek omsyn til dei særlege tilhøva som gjeld på dei aktuelle marknadene. Då direktiv 95/51/EF vart vedteke, konkluderte Kommisjonen med at ettersom den faktiske situasjonen varierer frå medlemsstat til medlemsstat, er det dei nasjonale styresmaktene som best kan vurdere kva tiltak

som er best eigna, og særleg om dei to verksemdene må skiljast. For det andre konkluderte Kommisjonen med at i dei første fasane av liberaliseringa av telesektoren er det særst viktig at det vert ført nøye kontroll med kryssubsidiering, og at rekneskapen gjev høve til innsyn. Artikkel 2 i direktiv 95/51/EF kravde difor at medlemsstatane særleg skal sikre at teleoperatørar som tilbyr infrastruktur for kabelfjernsynsnett, fører åtskilde finansrekneskapar for verksemda si som ytar av tilgang til offentlege telenett og kabelfjernsynsnett, og for verksemda si som ytar av teletenester. Det vart òg streka under at medlemsstatane minst skulle krevje at det vert ført åtskilde finansrekneskapar for dei to verksemdene, sjølv om ei fullstendig strukturell åtskiljing ville vere det beste.

- 3) Samstundes uttalte Kommisjonen at så lenge det ikkje er vorte utvikla konkurrerende distribusjonsnett, må han vurdere på nytt om det vil vere tilstrekkeleg med åtskilde rekneskapar for å unngå misbruk, og vurdere om ei slik kombinert yting ikkje ville føre til ei avgrensing av det moglege tilbudet av overføringskapasitet slik at det går ut over tenesteytarane i det aktuelle området, eller om det gjev grunn til ytterlegare tiltak. Etter artikkel 2 tredje leddet i direktiv 95/51/EF skulle Kommisjonen innan 1. januar 1998 gjere ei generell vurdering av kva innverknad det har på føremålet med det nemnde direktivet at ein operatør tilbyr både kabelfjernsynsnett og offentlege telenett.
- 4) Dette direktivet byggjer på den vurderinga som Kommisjonen har gjort i medhald av artikkel 2 i direktiv 95/51/EF. Som ei førebuing til denne vurderinga har Kommisjonen fått gjennomført to granskingar av kva følgjer det har for konkurransen på telekommunikasjons- og multimediamarknadene, på den eine sida dersom ein dominerande operatør er tilbydar både av kabelfjernsynsnett og telenett, og på den andre sida dersom det vert innført restriksjonar på bruken av telenett for yting av kabelfjernsynstjenester. Granskingane konkluderte særleg med at dersom eitt føretak eig både telenett og kabelfjernsynsnett, utan at det finst sterk konkurranse på marknadene for lokal tilgang, vil dette seinke utviklinga i retning av ein fullt utbygd multimedie-infrastruktur og såleis vere til skade for forbrukarane, tenesteytarane og heile den europeiske økonomien.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 175 av 10.7.1999, s. 39, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 175/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester) og vedlegg XIV (Konkurranseregler), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) TEF L 192 av 24.7.1990, s. 10.

(2) TEF L 74 av 22.3.1996, s. 13.

(3) TEF L 256 av 26.10.1995, s. 49.

- 5) Kommisjonen har vedteke ei melding om den vurderinga som er gjord i medhald av direktiv 95/51/EF og 96/19/EF⁽¹⁾. I vurderinga si fann Kommisjonen at den best moglege utviklinga av telekommunikasjons- og multimediemarknadene er avhengig av fire faktorar: konkurranse mellom tenester, konkurranse på infrastrukturnivå, modernisering av infrastruktur og andre former for nyskaping. Han slo fast at dersom ein operatør skal yte både telekommunikasjons- og kabelfjernsynstenester, vil det i Fællesskapet skape ein ulik utgangsposisjon for dominerande teleoperatørar jamført med dei nye konkurrentane deira. Dette vil verke svært avgrensande på den best moglege utviklinga av telekommunikasjonsmarknadene. Europaparlamentet har òg stadfesta denne analysen i resolusjonen sin av 9. februar 1999⁽²⁾ om utkastet til dette direktivet.
- 6) Når det gjeld offentlege føretak og føretak med særrettar og einerettar, skal Kommisjonen etter traktaten, særleg artikkel 86, syte for at medlemsstatane stettar pliktene sine med omsyn til fællesskapsretten. I medhald av artikkel 86 nr. 3 kan Kommisjonen spesifisere og klargjere kva plikter som denne artikkelen fører med seg, og innan desse rammene fastleggje dei vilkåra som er naudsynte for at Kommisjonen på ein effektiv måte kan stette plikta si til å føre tilsyn slik det er fastsett ved den nemnde føresegna.
- 7) Dei fleste europeiske teleoperatørane er framleis selskap som er underlagde statleg kontroll, og er dermed offentlege føretak slik det er definert i kommisjonsdirektiv 80/723/EØF⁽³⁾, sist endra ved direktiv 93/84/EØF⁽⁴⁾. Sjølv om fællesskapsretten krev oppheving av einerettar til å tilby telenett og yte teletenester, hindrar han ikkje at teleoperatørar framleis kan nyte godt av visse særrettar slik det er definert ved direktiv 90/388/EØF, endra ved direktiv 94/46/EF⁽⁵⁾, etter den fristen som er fastsett for full liberalisering. Dette gjeld t.d. for radiofrekvensar som vert nytta til å tilby telenett og overføringskapasitet for kringkasting av radio og fjernsyn. Årsaka til dette er at teleoperatørane framleis har rett til å nytte radiofrekvensar som dei tidlegare har fått tildelt etter andre kriterium enn dei som er objektive, høvesvise og ikkje-diskriminerande. Slike lovfesta føremoner styrkjer stillinga til desse operatørane, og har framleis stor innverknad på den evna andre føretak har til å konkurrere med teleoperatørane på området telekommunikasjonsinfrastruktur. Følgjeleg er desse teleoperatørane framleis føretak slik det er definert i artikkel 86 nr. 1 i traktaten. Vidare har visse medlemsstatar fått ytterlegare gjennomføringsfristar, som enno ikkje har gått ut, til å oppheve einerettane til taletelefoni og til å skipe og tilby offentlege telenett.
- 8) Dei fleste medlemsstatane har vedteke tiltak som gjev teleoperatørane særrettar eller einerettar til å tilby kabelfjernsynsnett. Desse rettane kan ha form av anten ein eksklusiv eller ein ikkje-eksklusiv lisens der talet på lisensar er avgrensa på annan måte enn etter objektive, høvesvise og ikkje-diskriminerande kriterium.
- 9) Artikkel 82 i traktaten forbyr eitt eller fleire føretak som har ein dominerande stilling på marknaden, å misbruke denne stillinga på den felles marknaden eller på ein vesentleg del av han.
- 10) Når medlemsstatane har gjeve ein teleoperatør einerettar eller særrettar til å skipe og drive kabelfjernsynsnett i eit geografisk område der han alt har ein dominerande stilling på marknaden når det gjeld tenester som nyttar telekommunikasjonsinfrastrukturane, har denne teleoperatøren ikkje noko motiv for å oppgradere både det offentlege smalbandstelenettet sitt og breibandskabelfjernsynsnettet sitt til eit integrert breibandskommunikasjonsnett («full-service network») som kan overføre både tale, data og bilete ved hjelp av stor bandbreidd. Med andre ord er ein slik operatør i ein interessekonflikt, fordi alle vesentlege betringar anten i telenettet eller kabelfjernsynsnettet hans kan føre til at omsetninga i det andre nettet går ned. Under slike omstende ville det vere ønskjeleg å skilje eigedomsretten til dei to netta i to åtskilde selskap, fordi felles eigedomsrett til netta vil føre til at desse operatørane seinkar innføringa av nye avanserte kommunikasjonstenester og såleis hemmar den tekniske utviklinga til skade for brukarane i strid med artikkel 86 nr. 1 jamført med artikkel 82 andre leddet bokstav b). Likevel bør alle medlemsstatane minst sikre at teleoperatørar som har ein dominerande stilling som tilbydar av offentlege telenett og offentlege taletelefontenester, og som har skipa kabelfjernsynsnetta sine i medhald av særrettar eller einerettar, driv desse kabelfjernsynsnetta som eit eige rettssubjekt.
- 11) Når medlemsstatane har gjeve eit føretak einerettar eller særrettar til å skipe kabelfjernsynsnett i eit geografisk område der føretaket alt tilbyr offentlege telenett, vil det dessutan truleg utvikle seg konkurransevridande åtferd, med mindre det vert sikra tilstrekkeleg innsyn i drifta av desse føretaka. Trass i krava i fællesskapsretten når det gjeld åtskilde rekneskapar, som i nokre tilfelle først tok til å gjelde i samband med gjennomføringa av den pakken av allmenne tiltak som frå 1. januar 1998 opna telekommunikasjonsmarknadene i dei fleste medlemsstatane, har slik åtskiljing ikkje vore tilstrekkeleg vern mot alle former for konkurransevridande åtferd i situasjonar der det finst alvorlege interessekonfliktar som følgje av at den same operatøren eig fleire nett. Dessutan vil åtskilde rekneskapar gje betre innsyn berre i kapitalstraumane, medan eit krav om åtskiljing i egne rettssubjekt vil gje betre innsyn i aktiva og kostnader og såleis gjere det lettare å føre tilsyn med lønsmda til og forvaltninga av kabelnett drifta. Tenesteyting i samband med telenett og

(1) TEF C 71 av 7.3.1998, s. 4.

(2) TEF C 150 av 28.5.1999, s. 33.

(3) TEF L 195 av 29.7.1980, s. 35.

(4) TEF L 254 av 12.10.1993, s. 16.

(5) TEF L 268 av 19.10.1994, s. 15.

kabelfjernsynsnett er nærskylde verksemdar. Den stillinga ein operatør har på den eine av desse marknadene, verkar inn på stillinga hans på den andre, og det vert vanskelegare å føre tilsyn med verksemda hans på desse marknadene. Når ein dominerande teleoperatør har interesser i kabelfjernsyn, har dette òg ein avskrekkande verknad på alle andre føretak på grunn av den sterke økonomiske stillinga hans. Dei økonomiske utsiktene for eit kabelfjernsynsnett som enno ikkje er utbygd, er dessutan usikre for eit selskap som enno ikkje er etablert på marknaden for teletenester eller betalingsfjernsynstjenester. Følgjeleg er det særskilt viktig at ein dominerande teleoperatør organiserer verksemda si innanfor kabelfjernsynsnettet på ein slik måte at han kan kontrollere, for såleis å sikre at han ikkje nyttar ressursane sine til å misbruke stillinga si. I den kritiske fasen der sektoren vert opna for konkurranse, er ei rettsleg åtskiljing mellom drifta av det offentleg svitsja telenettet og kabelfjernsynsnettet, medrekna samband i stamnettet, eit minstekrav for å sikre at artikkel 86 vert stetta. For å oppnå eit slikt innsyn må netta drivast av eigne rettssubjekt som likevel i prinsippet kan ha same eigaren. Kravet om rettsleg åtskiljing vil difor vere stetta dersom kabelfjernsynsverksemda til ein teleoperatør vert overført til eit dotterføretak som fullt ut er eigd av den same operatøren.

- 12) Kommisjonen vil i kvart einskilt tilfelle granske om det er i samsvar med prinsippet om rimeleg samhøve å påleggje medlemsstatane å gjere tilleggstiltak. Dei vedtaka som skal gjerast i kvar einskild sak, vil kunne omfatte tiltak som t.d. å opne for at ein tredjemann kan ta del i kabelfjernsynsnettet, eller å krevje at heile denne verksemda vert seld.
- 13) Både spreinga over telenettet av audiovisuelle program som er meinte for ålmenta, og innhaldet i slike program skal framleis vere underlagde særlege reglar som er vedtekte av medlemsstatane i samsvar med fællesskapsretten, og bør difor ikkje vere omfatta av føresegnene i dette direktivet. Dette er òg i samsvar med prinsippet om å skilje føresegner som gjeld overføring, frå føresegner som gjeld innhald, noko som er eit svært viktig punkt i kommisjonsmeldinga av 9. mars 1999⁽¹⁾ om resultatane av det offentlege samrådet om grønboka om tilnærming mellom tele-, medie- og informasjonsteknologisektoren.
- 14) Den aktuelle marknadsutviklinga og innføringa av ny teknologi kan i visse medlemsstatar føre til konkurranse om tilknytning. I slike tilfelle bør det vurderast på nytt om det i lys av dei måla som er fastsette, framleis er naudsynt å halde ved lag kravet om at tele- og kabelfjernsynsnett som er eigde av eitt føretak, vert skilde i eigne rettssubjekt. Ettersom marknadssituasjonen er ulik og truleg kjem til å utvikle seg ulikt i kvar medlemsstat, bør

ei slik ny vurdering gjerast på ein måte som er fleksibel nok til at det vert teke omsyn til situasjonen på kvar einskild nasjonal marknad. Nasjonale reguleringsstyresmakter bør ha rett til å oppmode Kommisjonen om å gjere ei slik vurdering, særleg når den operatøren som det gjeld, ønskjer det. Ei slik oppmoding bør innehalde ei detaljert utgreiing om utviklinga av marknadsstrukturen i den aktuelle medlemsstaten. Ettersom konkurrentane på dei relevante marknadene har ei rettkomen interesse av det, bør dei opplysningane som vert gjevne, gjerast tilgjengelege for alle interesserte partar som ber om det, samstundes som det vert teke tilbørleg omsyn til dei rettkomne interessene til føretak som ønskjer å verne forretningsløyndommane sine.

- 15) Direktiv 90/388/EØF bør difor endrast.
- 16) Medlemsstatene bør ikkje innføre nye tiltak som har som mål eller verknad at gjennomføringa av føremålet med dette direktivet vert sett i fare –

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Artikkel 9 i direktiv 90/388/EØF skal lyde:

«Artikkel 9

Hver medlemsstat skal sikre at ingen teleoperatør driver sitt kabelfjernsynsnett gjennom det samme rettssubjekt som den driver sitt telenett, når den aktuelle teleoperatøren

- a) kontrolleres av denne medlemsstat eller har særretter,
- b) har en dominerende stilling på en vesentlig del av det felles marked med hensyn til tilbud av offentlige telenett og offentlige taletelefonitjenester, og
- c) driver et kabelfjernsynsnett etablert på grunnlag av særretter eller eneretter i samme geografiske område.»

Artikkel 2

Kommisjonen skal seinast 31. desember 2002 vurdere på nytt bruken av dette direktivet når han finn at krava i direktivet er stetta og dei fastsette måla er nådde.

Medlemsstatar som finn at det er tilstrekkeleg konkurranse på territoriet deira om tilbud av infrastruktur for tilknytingslinjer og av tenester, skal melde frå til Kommisjonen om dette.

Ei slik melding skal omfatte ei detaljert utgreiing om marknadsstrukturen. Dei opplysningane som vert gjevne, skal gjerast tilgjengelege for alle interesserte partar som ber om det,

⁽¹⁾ KOM(1999) 108 endeleg utgåve.

samstundes om det vert teke omsyn til dei rettkomne interessene til føretak som ønskjer å verne forretningsløyndommane sine.

Kommisjonen skal, innan ein rimeleg frist og etter å ha høyrte merknadene til dei partane det gjeld, avgjere om plikta til rettsleg åtskiljing kan opphevast i den aktuelle medlemsstaten.

Artikkel 3

Medlemsstatane skal seinast ni månader etter at dette direktivet har teke til å gjelde, gje Kommisjonen opplysningar som gjer det mogleg for han å stadfeste at føresegnene i artikkel 1 er stetta.

Artikkel 4

Dette direktivet tek til å gjelde 20. dagen etter at det er kunnngjort i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Artikkel 5

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 23. juni 1999.

For Kommisjonen

Karel VAN MIERT

Medlem av Kommisjonen

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 176/1999****2001/EØS/14/02****av 17. desember 1999****om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 170/1999 av 26. november 1999⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 1999/47/EF av 21. mai 1999 om andre tilpassing til den tekniske utviklinga av rådsdirektiv 94/55/EF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om veitransport av farlig gods⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XIII nr. 17e (rådsdirektiv 94/55/EF) skal nytt strekpunkt lyde:

«– **399 L 0047**: Kommisjonsdirektiv 1999/47/EF av 21. mai 1999 (EFT L 169 av 5.7.1999, s. 1).»

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 1999/47/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

(1) EFT L 61 av 1.3.2001, s. 29, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 11 av 1.3.2001, s. 245.

(2) EFT L 169 av 5.7.1999, s. 1.

KOMMISJONSDIREKTIV 1999/47/EF**av 21. mai 1999****om andre tilpassing til den tekniske utviklinga av rådsdirektiv 94/55/EF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om veitransport av farlig gods(*)**

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESKAPA HAR –

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 94/55/EF av 21. november 1994 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om veitransport av farlig gods⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsdirektiv 96/86/EF⁽²⁾, særleg artikkel 8, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) Vedlegga til direktiv 94/55/EF inneheld ADR i den utgåva som gjeld frå 1. januar 1997, og som seinare er kunngjort på alle dei offisielle språka til Fællesskapet⁽³⁾.
- 2) ADR vert ajourført annakvart år, og følgeleg tek ei ny utgåve til å gjelde 1. januar 1999, med ein overgangsperiode inntil 30. juni 1999.
- 3) Endringar som er naudsynte for å tilpasse vedlegga til den vitenskaplege og tekniske utviklinga på dei områda direktivet omfattar, og som har til føremål at det skal svare til dei nye reglane, må etter artikkel 8 vedtakast etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 9.
- 4) Det er naudsynt å tilpasse sektoren til dei nye reglane i ADR, og difor må vedlegga til direktiv 94/55/EF endrast.
- 5) Dei tiltaka som er fastsette i dette direktivet, er i samsvar med fråsegna frå det utvalet som er nemnt i artikkel 9 i direktiv 94/55/EF.
- 6) Vedlegg A og B til den europeiske avtale om internasjonal vegtransport av farleg gods (ADR), med endringar, bør vere vedlegg A og B til direktiv 94/55/EF og gjelde ikkje berre for transport over landegrensene, men òg for transport innanfor dei einskilde medlemsstatane –

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

I vedlegga til direktiv 94/55/EF vert det gjort følgjande endringar:

1. I vedlegg A går teksta nedanfor ut:

«Vedlegg A omfattar bestemmelsene i margnr. 2 000-3 999 i vedlegg A til den europeiske avtale om internasjonal veitransport av farlig gods (ADR) slik den får anvendelse fra 1. januar 1997, idet «kontraherende part» erstattes med «medlemsstat».

NB: Utgaver på alle Fællesskapets offisielle språk av teksten fra 1997, som endrer den konsoliderte teksten fra 1995 til vedlegg A til ADR, vil bli kunngjort så snart den foreligger på alle språkene.»

Vedlegg A vert endra i samsvar med vedlegg A til dette direktivet.

2. I vedlegg B går teksta nedanfor⁽⁴⁾ ut:

«Vedlegg B omfattar bestemmelsene i margnr. 10 000-270 000 i vedlegg B til den europeiske avtale om internasjonal veitransport av farlig gods (ADR) slik den får anvendelse fra 1. januar 1997, idet «kontraherende part» erstattes med «medlemsstat».

NB: Utgaver på alle Fællesskapets offisielle språk av teksten fra 1997, som endrer den konsoliderte teksten fra 1995 til vedlegg B til ADR, vil bli kunngjort så snart den foreligger på alle språkene.»

Vedlegg B vert endra i samsvar med vedlegg B til dette direktivet.

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 169 av 5.7.1999, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 176/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) TEF L 319 av 12.12.1994, s. 7.

(2) TEF L 335 av 24.12.1996, s. 43.

(3) TEF L 275 av 28.10.1996, s. 1, og TEF L 251 av 17.9.1997, s. 1.

(4) Teksta er å finne i artikkel 1 i direktiv 96/86/EF.

Artikkel 2

1. Medlemsstatane skal innan 1. juli 1999 setje i kraft dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet. Dei skal straks melde frå til Kommissjonen om dette.

Når desse føresegnene vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

2. Medlemsstatane skal sende Kommissjonen teksta til dei viktigaste internrettslege føresegnene som dei vedtek på det området som dette direktivet omfattar.

Artikkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Artikkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 21. mai 1999.

For Kommissjonen

Neil KINNOCK

Medlem av Kommissjonen

[Kommissjonsdirektiv 1999/47/EF er gjennomført i Noreg ved den norske omsetjinga av ADR: «ADR 1999», Elanders Publishing AS, ISBN 82-07-01994-8. Vedlegg A og B til direktivet er innarbeidde i den nemnde versjonen av ADR]

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 177/1999**

2001/EØS/14/03

av 17. desember 1999

om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 169/1999 av 26. november 1999⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 1999/37/EF av 29. april 1999 om registreringsdokumenter for kjøretøyer⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XIII etter nr. 24b (rådsforordning (EF) nr. 2411/98) skal nytt nr. 24c lyde:

«24c. **399 L 0037:** Rådsdirektiv 1999/37/EF av 29. april 1999 om registreringsdokumenter for kjøretøyer (EFT L 138 av 1.6.1999, s. 57).

Direktivets bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

EFTA-statene skal utstede vognkort på grunnlag av mønsteret i direktivets vedlegg I eller mønsteret i direktivets vedlegg I og II, tilpasset som følger:

a) I vedlegg I punkt IV annet strekpunkt tilføyes følgende:

«IS Island
FL Liechtenstein
N Norge».

b) I vedlegg I punkt IV fjerde strekpunkt endres ordene «de andre språkene i Det europeiske fellesskap» til «språkene i Det europeiske fellesskap og de øvrige EFTA-stater».

c) I vedlegg I punkt IV femte strekpunkt endres ordene «Det europeiske fellesskap» til «Det europeiske økonomiske samarbeidsområde».

d) I vedlegg II punkt IV annet strekpunkt tilføyes følgende:

«IS Island
FL Liechtenstein
N Norge».

e) I vedlegg II punkt IV fjerde strekpunkt endres ordene «de andre språkene i Det europeiske fellesskap» til «språkene i Det europeiske fellesskap og de øvrige EFTA-stater».

f) I vedlegg II punkt IV femte strekpunkt endres ordene «Det europeiske fellesskap» til «Det europeiske økonomiske samarbeidsområde».

Artikkel 2

Teksten til rådsdirektiv 1999/37/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

⁽¹⁾ EFT L 61 av 1.3.2001, s. 25, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 11 av 1.3.2001, s. 233.

⁽²⁾ EFT L 138 av 1.6.1999, s. 57.

RÅSDIREKTIV 1999/37/EF**av 29. april 1999****om registreringsdokumenter for kjøretøyer(*)**

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 75 nr. 1 bokstav d),

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Fællesskapet har vedtatt en rekke tiltak med sikte på innføring av et indre marked, som utgjør et område uten indre grenser, der fritt varebytte og fri bevegelighet for personer, tjenester og kapital er sikret i henhold til traktatens bestemmelser.
- 2) Alle medlemsstater krever at føreren av et kjøretøy registrert i en annen medlemsstat skal være i besittelse av vognkortet for kjøretøyet, slik at det kan benyttes i veitrafikken på deres territorium.
- 3) En harmonisering av vognkortets form og innhold vil lette forståelsen av det og dessuten bidra til fri bevegelighet for kjøretøyer registrert i en medlemsstat i veitrafikken på andre medlemsstaters territorium.
- 4) Vognkortets innhold må gjøre det mulig å kontrollere at innehaveren av et førerkort utstedt i henhold til rådsdirektiv 91/439/EØF av 29. juli 1991 om førerkort⁽⁴⁾, fører utelukkende kjøretøyer i de kjøretøygrupper han har tillatelse til å føre. En slik kontroll vil bidra til å bedre trafikksikkerheten.
- 5) Alle medlemsstater krever som et vilkår for å registrere et kjøretøy som tidligere er registrert i en annen medlemsstat at det framlegges et dokument som bekreftelse på denne registreringen og kjøretøyet tekniske kjennetegn.
- 6) Harmoniseringen av vognkortet vil lette ny ibruktaking av kjøretøyer som tidligere er registrert i en annen medlemsstat, og bidra til at det indre marked virker tilfredsstillende.
- 7) Medlemsstatene benytter et vognkort som består av enten én enkelt del eller av to særskilte deler. Begge ordninger bør fortsatt være i bruk.
- 8) Det eksisterer forskjeller mellom medlemsstatene når det gjelder forståelsen av personopplysningene i vognkortet. Av hensyn til det indre markedes virkemåte, den frie bevegelighet og de kontroller dette medfører, bør det presiseres i hvilken egenskap personene nevnt i kortet kan benytte kjøretøyet som det er utstedt for.
- 9) For å lette kontrollene med sikte på særlig å bekjempe bedrageri og ulovlig handel med stjalne kjøretøyer, bør det etableres et tett samarbeid mellom medlemsstatene, basert på en effektiv ordning for informasjonsutveksling.
- 10) Det bør fastsettes en forenklet framgangsmåte for tilpasning av de tekniske aspekter ved vedlegg I og II –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Dette direktiv får anvendelse på de dokumenter som utstedes av medlemsstatene ved registrering av kjøretøyer.

Det skal ikke berøre medlemsstatenes rett, ved midlertidig registrering av kjøretøyer, til å benytte dokumenter som ikke på alle punkter måtte oppfylle kravene i dette direktiv.

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 138 av 1.6.1999, s. 57, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 177/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT C 202 av 2.7.1997, s. 13 og EFT C 301 av 30.9.1998, s. 8.

(2) EFT C 19 av 21.1.1998, s. 17.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 28. mai 1998 (EFT C 195 av 22.6.1998, s. 21), Rådets felles holdning av 3. november 1998 (EFT C 388 av 14.12.1998, s. 12) og europaparlamentsbeslutning av 25. februar 1999 (ennå ikke offentliggjort i EFT).

(4) EFT L 237 av 24.8.1991, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 97/26/EF (EFT L 150 av 7.6.1997, s. 41).

Artikkel 2

I dette direktiv menes med

- a) «kjøretøy»: ethvert kjøretøy som definert i artikkel 2 i rådsdirektiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere⁽¹⁾ og artikkel 1 i rådsdirektiv 92/61/EØF av 30. juni 1992 om typegodkjenning av motorvogner med to eller tre hjul⁽²⁾,
- b) «registrering»: en offentlig tillatelse til at et kjøretøy kan tas i bruk på vei, som innebærer at kjøretøyet identifiseres og at det utstedes et løpenummer, som skal kalles registreringsnummer,
- c) «vognkort»: dokumentet som bekrefter at kjøretøyet er registrert i en medlemsstat,
- d) «innehaver av vognkortet»: den person i hvis navn kjøretøyet er registrert.

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal utstede et vognkort for kjøretøyer som er registreringspliktige etter deres nasjonale lovgivning. Kortet skal bestå av enten én enkelt del i samsvar med vedlegg I, eller av to deler i samsvar med vedlegg I og II.

Medlemsstatene kan gi tillatelse til at de tekniske deler av vognkortet fylles ut av de tjenester, særlig produsentenes, som de bemyndiger for dette formål.

2. Når et nytt vognkort utstedes for et kjøretøy som er registrert før gjennomføringen av dette direktiv, skal medlemsstatene benytte et mønster for kortet etter dette direktiv, og kan begrense angivelsen av opplysninger som kreves, til dem som foreligger.

3. Opplysningene gitt i vognkortet i samsvar med vedlegg I og II skal være angitt ved hjelp av de harmoniserte fællesskapskoder angitt i vedleggene.

Artikkel 4

For dette direktivs formål skal et vognkort utstedt av en medlemsstat anerkjennes av de andre medlemsstatene med henblikk på identifisering av kjøretøyet i internasjonal trafikk eller ny registrering i en annen medlemsstat.

Artikkel 5

1. For identifisering av et kjøretøy i veitrafikken, kan medlemsstatene kreve at føreren medbringer del I av vognkortet.

2. Med sikte på ny registrering av et kjøretøy som tidligere er registrert i en annen medlemsstat skal vedkommende myndigheter kreve at del I av det tidligere vognkortet leveres i ethvert tilfelle, og at del II leveres dersom dette ble utstedt. Myndighetene skal trekke tilbake de(n) del(er) av det tidligere vognkortet som er levert, og oppbevare den (dem) i minst seks måneder. De skal innen to måneder underrette myndighetene i medlemsstaten som utstedte kortet om at det er trukket tilbake. De skal returnere kortet som er trukket tilbake til disse myndighetene dersom de anmoder om det innen seks måneder etter at det er trukket tilbake.

Dersom vognkortet består av del I og II, og del II mangler, kan vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der det søkes om ny registrering, unntaksvis treffe avgjørelse om ny registrering av kjøretøyet, men bare etter å ha fått bekreftet, skriftlig eller elektronisk, fra vedkommende myndigheter i medlemsstaten der kjøretøyet tidligere var registrert, at søkeren har rett til å registrere kjøretøyet på ny i en annen medlemsstat.

Artikkel 6

Endringer som er nødvendige for å tilpasse vedleggene til dette direktiv til den tekniske utvikling, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 7.

Artikkel 7

1. Når det vises til framgangsmåten fastsatt i denne artikkel, skal Kommisjonen bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 8 i rådsdirektiv 96/96/EF av 20. desember 1996 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teknisk kontroll av motorvogner og deres tilhengere⁽³⁾, heretter kalt «komiteen», sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

(¹) EFT L 42 av 23.2.1970, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 98/14/EF (EFT L 91 av 25.3.1998, s. 1).

(²) EFT L 225 av 10.8.1992, s. 72. Direktivet endret ved tiltredelsesakten av 1994.

(³) EFT L 46 av 17.2.1997, s. 1.

3. a) Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.
- b) Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 8

1. Medlemsstatene skal innen 1. juni 2004 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Kommisjonen skal oversende medlemsstatene alle mønstre for vognkort som benyttes av de nasjonale forvaltninger.

Artikkel 9

Medlemsstatene skal bistå hverandre ved gjennomføringen av dette direktiv. De kan utveksle opplysninger på bilateralt eller multilateralt plan, særlig for å kontrollere et kjøretøys rettslige status før det registreres, eventuelt i medlemsstaten der det tidligere var registrert. Særlig kan kontrollen foretas ved hjelp av et elektronisk nett.

Artikkel 10

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 29. april 1999.

For Rådet

W. MÜLLER

Formann

VEDLEGG I

DEL I AV VOGNKORTET⁽¹⁾

- I. Vognkortets samlede dimensjoner skal ikke være større enn A4-formatet (210 x 297 mm), eller brettet være større enn det formatet.
- II. Papiret som benyttes til del I av vognkortet skal være beskyttet mot forfalskning ved hjelp av minst to av følgende teknikker:
- grafiske tegn,
 - vannmerke,
 - fluorescerende fibrer,
 - fluorescerende trykk.
- III. Del I av vognkortet kan bestå av flere sider. Medlemsstatene skal bestemme antallet sider etter opplysningene gitt i kortet og kortets utforming.
- IV. Første side av del I av vognkortet skal inneholde:
- navnet på medlemsstaten som utsteder del I av vognkortet,
 - nasjonalitetsmerket til medlemsstaten som utsteder del I av vognkortet, dvs.:
B	Belgia	L	Luxembourg
DK	Danmark	NL	Nederland
D	Tyskland	A	Østerrike
GR	Hellas	P	Portugal
E	Spania	FIN	Finland
F	Frankrike	S	Sverige
IRL	Irland	UK	Det forente kongerike
I	Italia		
- navnet på vedkommende myndighet,
 - påskriften «Vognkort – del I», eller «Vognkort», dersom kortet består av én enkelt del, trykt med store bokstaver på språket eller språkene i den medlemsstat som utsteder vognkortet; i passende avstand skal påskriften også stå med små bokstaver på de andre språkene i De europeiske fællesskap,
 - påskriften «Det europeiske fællesskap», trykt på språket eller språkene i den medlemsstat som utsteder del I av vognkortet,
 - dokumentets nummer.
- V. Del I av vognkortet skal dessuten omfatte følgende opplysninger, etter at de tilsvarende harmoniserte fællesskapskoder er angitt:
- (A) registreringsnummer
 - (B) datoen for kjøretøyets første registrering

⁽¹⁾ Kort som består av bare én enkelt del skal ha påskriften «Vognkort», uten henvisning til del II.

- (C) personopplysninger
 - (C.1) innehaver av vognkortet:
 - (C.1.1) etternavn eller firma
 - (C.1.2) fornavn eller eventuelt initial(er)
 - (C.1.3) adresse i registreringsstaten på det tidspunkt vognkortet ble utstedt.
 - (C.4) Dersom opplysningene i punkt VI i kode C.2 ikke er oppgitt i vognkortet, skal det angis at innehaveren av vognkortet
 - a) er kjøretøyets eier
 - b) ikke er kjøretøyets eier
 - c) ikke er oppført som kjøretøyets eier i vognkortet
 - (D) kjøretøy:
 - (D.1) merke
 - (D.2) type
 - variant (eventuelt)
 - versjon (eventuelt)
 - (D.3) handelsbetegnelse(r)
 - (E) kjøretøyets understellsnummer
 - (F) masse
 - (F.1) teknisk tillatt totalmasse, med unntak for motorsykler
 - (G) kjøretøyets masse i bruk med karosseri og, for trekkvogner i andre grupper enn M1, med kopling
 - (H) gyldighetstid, dersom den ikke er ubegrenset
 - (I) registreringsdatoen som ligger til grunn for kortet
 - (K) typegodkjenningsnummer (eventuelt)
 - (P) motor
 - (P.1) slagvolum (i cm³)
 - (P.2) største netto effekt (i kW) (eventuelt)
 - (P.3) type drivstoff eller kraftkilde
 - (Q) effekt/vekt-forhold (i kW/kg) (gjelder bare motorsykler)
 - (S) sitteplasser
 - (S.1) antall sitteplasser, herunder førerasetet
 - (S.2) antall ståplasser (eventuelt)
- VI. Del I av vognkortet kan dessuten omfatte følgende opplysninger, etter at de tilsvarende harmoniserte fellesskapskoder er angitt:
- (C) personopplysninger
 - (C.2) kjøretøyets eier
 - (C.2.1) etternavn eller firma
 - (C.2.2) fornavn eller eventuelt initial(er)
 - (C.2.3) adresse i registreringsstaten på det tidspunkt vognkortet ble utstedt.

- (C.3) fysisk eller juridisk person som kan benytte kjøretøyet på et annet rettslig grunnlag enn eierskap
- (C.3.1) etternavn eller firma
 - (C.3.2) fornavn eller eventuelt initial(er)
 - (C.3.3) adresse i registreringsstaten på det tidspunkt vognkortet ble utstedt
- (C.5), (C.6), (C.7), (C.8) dersom en endring i personopplysningene under punkt V kode C.1, VI kode C.2 og/eller VI kode C.3 ikke medfører utstedelse av et nytt vognkort, kan de nye personopplysningene som tilsvarer disse punktene, oppføres under kode (C.5), (C.6), (C.7) eller (C.8); deretter inndeles de i samsvar med opplysningene under punkt V kode C.1, punkt VI kode C.2, punkt VI kode C.3 og punkt V kode C.4.
- (F) masse:
- (F.2) tillatt totalmasse for kjøretøyet i bruk i registreringsstaten
 - (F.3) tillatt totalmasse for kjøretøykombinasjonen i bruk i registreringsstaten
- (J) kjøretøygruppe
- (L) antall aksler
- (M) akselavstand (i mm)
- (N) for kjøretøyer med totalmasse over 3 500 kg, fordeling av teknisk tillatt totalmasse på akslene:
- (N.1) aksel 1 (i kg)
 - (N.2) aksel 2 (i kg) (eventuelt)
 - (N.3) aksel 3 (i kg) (eventuelt)
 - (N.4) aksel 4 (i kg) (eventuelt)
 - (N.5) aksel 5 (i kg) (eventuelt)
- (O) tilhengerens største teknisk tillatte trekkbare masse:
- (O.1) bremsset tilhenger (i kg)
 - (O.2) ubremset tilhenger (i kg)
- (P) motor:
- (P.4) nominelt turtall (i min⁻¹)
 - (P.5) motorens identifikasjonsnummer
- (R) kjøretøyets farge
- (T) høyeste hastighet (i km/t)
- (U) støynivå:
- (U.1) ved stillstand [i dB(A)]
 - (U.2) motorturtall (i min⁻¹)
 - (U.3) i fart [i dB(A)]

(V) eksosutslipp:

(V.1) CO (i g/km eller g/kWh)

(V.2) HC (i g/km eller g/kWh)

(V.3) NO_x (i g/km eller g/kWh)

(V.4) HC + NO_x (i g/km)

(V.5) partikler fra dieselmotorer (i g/km eller g/kWh)

(V.6) korrigert absorpsjonskoeffisient for dieselmotorer ((i m⁻¹)

(V.7) CO₂ (i g/km)

(V.8) kombinert drivstofforbruk (i l/100 km)

(V.9) angivelse av miljøklasse ved EF-typegodkjenning, og av gjeldende versjon i henhold til direktiv 70/220/EØF⁽¹⁾ eller direktiv 88/77/EØF⁽²⁾

(W) drivstofftanken(e)s kapasitet (i liter).

VII. Medlemsstatene kan inkludere ytterligere opplysninger (i del I av vognkortet), særlig kan de tilføye i parentes nasjonale koder i tillegg til de identifikasjonskoder som er angitt under punkt V og VI.

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 70/220/EØF av 20. mars 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tiltak mot luftforurensning forårsaket av utslipp fra motorvogner (EFT L 76 av 6.4.1970, s. 1). Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 96/69/EF (EFT L 282 av 1.11.1996, s. 64).

⁽²⁾ Rådsdirektiv 88/77/EØF av 3. desember 1987 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tiltak mot utslipp av forurensende gasser og partikler fra dieselmotorer til bruk i kjøretøyer (EFT L 36 av 9.2.1988, s. 33). Direktivet sist endret ved direktiv 96/1/EF (EFT L 40 av 17.2.1996, s. 1).

*VEDLEGG II***DEL II AV VOGNKORTET⁽¹⁾**

- I. Vognkortets dimensjoner skal ikke være større enn A4-formatet (210 x 297 mm), eller brettet være større enn det formatet.
- II. Papiret som benyttes til del II av vognkortet skal være beskyttet mot forfalskning ved hjelp av minst to av følgende teknikker:
 - grafiske tegn,
 - vannmerke,
 - fluorescerende fibrer,
 - fluorescerende trykk.
- III. Del II av vognkortet kan bestå av flere sider. Medlemsstatene skal bestemme antallet sider etter opplysningene gitt i kortet og kortets utforming.
- IV. Første side av del II av vognkortet skal inneholde:
 - navnet på medlemsstaten som utsteder del II av vognkortet,

B	Belgia	L	Luxembourg
DK	Danmark	NL	Nederland
D	Tyskland	A	Østerrike
GR	Hellas	P	Portugal
E	Spania	FIN	Finland
F	Frankrike	S	Sverige
IRL	Irland	UK	Det forente kongerike
I	Italia		
 - navnet på vedkommende myndighet,
 - påskriften «Vognkort – del II» trykt med store bokstaver på språket eller språkene i den medlemsstat som utsteder vognkortet; i passende avstand skal påskriften også stå med små bokstaver på de andre språkene i De europeiske fællesskap,
 - påskriften «Det europeiske fællesskap», trykt på språket eller språkene i den medlemsstat som utsteder del II av vognkortet,
 - dokumentets nummer.
- V. Del II av vognkortet skal dessuten omfatte følgende opplysninger, etter at de tilsvarende harmoniserte fællesskapskoder er angitt:
 - (A) registreringsnummer
 - (B) datoen for kjøretøyets første registrering

⁽¹⁾ Dette vedlegg gjelder bare de vognkort som består av en del I og en del II.

- (D) kjøretøy:
 - (D.1) merke
 - (D.2) type
 - variant (eventuelt)
 - versjon (eventuelt)
 - (D.3) handelsbetegnelse(r)
 - (E) kjøretøyets identifikasjonsnummer
 - (K) typegodkjenningsnummer (eventuelt)
- VI. Del II av vognkortet kan dessuten omfatte følgende opplysninger, etter at de tilsvarende harmoniserte fellesskapskoder er angitt:
- (C) personopplysninger
 - (C.2) kjøretøyets eier
 - (C.2.1) etternavn eller firma
 - (C.2.2) fornavn eller eventuelt initial(er)
 - (C.2.3) adresse i registreringsstaten på det tidspunkt vognkortet ble utstedt.
 - (C.3) fysisk eller juridisk person som kan benytte kjøretøyet på et annet rettslig grunnlag enn eierskap
 - (C.3.1) etternavn eller firma
 - (C.3.2) fornavn eller eventuelt initial(er)
 - (C.3.3) adresse i registreringsstaten på det tidspunkt vognkortet ble utstedt
 - (C.5), (C.6) dersom en endring i personopplysningene under punkt VI kode C.2 og/eller punkt VI kode C.3 ikke medfører utstedelse av en ny del II av vognkortet, kan de nye personopplysningene som tilsvare disse punktene, føres under kode (C.5) eller (C.6); de inndeles i samsvar med opplysningene under punkt VI kode C.2 og punkt VI kode C.3.
 - (J) kjøretøygruppe
- VII. Medlemsstatene kan inkludere ytterligere opplysninger i del II av vognkortet, særlig kan de tilføye i parentes nasjonale koder i tillegg til de identifikasjonskoder som er angitt under punkt V og VI.
-

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 178/1999****2001/EØS/14/04****av 17. desember 1999****om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 171/1999 av 26. november 1999⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 1999/48/EF av 21. mai 1999 om andre tilpassing til den tekniske utviklinga av rådsdirektiv 96/49/EF om tilnærming av lovgjevinga i medlemsstatane om jarnbanetransport av farleg gods⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XIII nr. 42b (rådsdirektiv 96/49/EF) skal nytt strekpunkt lyde:

«– **399 L 0048**: Kommisjonsdirektiv 1999/48/EF av 21. mai 1999 (EFT L 169 av 5.7.1999, s. 58).»

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 1999/48/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

(¹) EFT L 61 av 1.3.2001, s. 30, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 11 av 1.3.2001, s. 249.

(²) EFT L 169 av 5.7.1999, s. 58.

KOMMISSJONSDIREKTIV 1999/48/EF

av 21. mai 1999

om andre tilpassing til den tekniske utviklinga av rådsdirektiv 96/49/EF om tilnærming av lovgjevinga i medlemsstatane om jarnbanetransport av farleg gods(*)

KOMMISSJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 96/49/EF av 23. juli 1996 om tilnærming av lovgjevinga i medlemsstatane om jarnbanetransport av farleg gods⁽¹⁾, endra ved kommisjonsdirektiv 96/87/EF⁽²⁾, særleg artikkel 8, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) Vedlegget til direktiv 96/49/EF inneheld RID i den utgåva som gjeld frå 1. januar 1997, og som seinare er kunngjord på alle dei offisielle språka til Fællesskapet⁽³⁾.
- 2) RID vert ajourført annakvart år, og følgeleg tek ei ny utgåve til å gjelde 1. januar 1999, med ein overgangsperiode inntil 30. juni 1999.
- 3) Endringar som er naudsynte for å tilpasse vedlegget til den vitenskaplege og tekniske utviklinga på dei områda direktivet omfattar, og som har til føremål at det skal svare til dei nye reglane, må etter artikkel 8 vedtakast etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 9.
- 4) Det er naudsynt å tilpasse sektoren til dei nye reglane i RID, og difor må vedlegget til direktiv 96/49/EF endrast.
- 5) Dei tiltaka som er fastsette i dette direktivet, er i samsvar med fråsegna frå det utvalet som er nemnt i artikkel 9 i direktiv 96/49/EF.
- 6) Reglementet for internasjonal jarnbanetransport av farleg gods (RID), med endringar, bør vere vedlegg til direktiv 96/49/EF og gjelde ikkje berre transport over landegrensene, men òg transport innanfor dei einskilde medlemsstatane —

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

*Artikkel 1*I vedlegget til direktiv 96/49/EF⁽⁴⁾ vert det gjort følgjande endringar:

- Teksta nedanfor⁽⁵⁾ går ut:

«Vedlegget omfattar føresegnene i reglementet for internasjonal jarnbanetransport av farleg gods (RID), som er vedlegg 1 til tillegg B til COTIF, slik det gjeld frå 1. januar 1997, med den føresetnaden at «stat som har undertegnet» og «statene eller jernbanene» vert bytte ut med «medlemsstat».

NB: Utgåvene av RID på alle dei offisielle språka til Fællesskapet vil verte kunngjorde så snart det ligg føre ei tekst på alle språka.»

- Vedlegget vert endra i samsvar med vedlegget til dette direktivet.

Artikkel 2

1. Medlemsstatane skal innan 1. juli 1999 setje i kraft dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet. Dei skal straks melde frå til Kommissjonen om dette.

Når desse føresegnene vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

2. Medlemsstatane skal sende Kommissjonen teksta til dei viktigaste internrettslege føresegnene som dei vedtek på det området som dette direktivet omfattar.

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 169 av 5.7.1999, s. 58, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 178/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) TEF L 235 av 17.9.1996, s. 25.

(2) TEF L 335 av 24.12.1996, s. 45.

(3) TEF L 294 av 31.10.1998, s. 1.

(4) Kunngjort i TEF L 294 av 31.10.1998, s. 1.

(5) Teksta er å finne i artikkel 1 i direktiv 96/87/EF.

Artikkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Artikkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 21. mai 1999.

For Kommissjonen

Neil KINNOCK

Medlem av Kommissjonen

[Kommisjonsdirektiv 1999/48/EF er gjennomført i Noreg ved den norske omsetjinga av RID: «RID 1999», Elanders Publishing AS, ISBN 82-07-01997-2. Vedlegget til direktivet er innarbeidd i den nemnde versjonen av RID]

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 179/1999****2001/EØS/14/05****av 17. desember 1999****om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 147/1999 av 5. november 1999⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 1999/35/EF av 29. april 1999 om en ordning med obligatoriske besiktelser med henblikk på sikker drift av roroferges og hurtiggående passasjerfartøyer i rutetrafikk⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XIII etter nr. 56c (rådsforordning (EF) nr. 3051/95) skal nytt nr. 56ca lyde:

«56ca. **399 L 0035**: Rådsdirektiv 1999/35/EF av 29. april 1999 om en ordning med obligatoriske besiktelser med henblikk på sikker drift av roroferges og hurtiggående passasjerfartøyer i rutetrafikk (EFT L 138 av 1.6.1999, s. 1).»

Artikkel 2

Teksten til rådsdirektiv 1999/35/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

(1) EFT L 15 av 18.1.2001, s. 43, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 3 av 18.1.2001, s. 210.

(2) EFT L 138 av 1.6.1999, s. 1.

RÅDSDIREKTIV 1999/35/EF**av 29. april 1999****om en ordning med obligatoriske besiktelser med henblik på sikker drift av roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer i rutetrafikk(*)**

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 84 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Innenfor rammen av den felles transportpolitikk må det treffes ytterligere tiltak for å bedre sikkerheten ved transport av passasjerer til sjøs.
- 2) Fællesskapet er svært bekymret over ulykkene med roroferger, som har ført til store tap av menneskeliv. Personer som benytter roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer i Fællesskapet, må kunne forvente og stole på at sikkerhetsnivået er betryggende.
- 3) Rådet oppfordret i sin resolusjon av 22. desember 1994 om roro-passasjerfergers sikkerhet⁽⁴⁾ Kommisjonen til å framlegge forslag til en ordning med obligatorisk besiktelse av og kontroll med sikkerheten om bord på alle roro-passasjerferger som går i trafikk til eller fra havner i Fællesskapet, herunder adgang til å iverksette undersøkelse ved sjøulykker.
- 4) Særlig fordi passasjertransport til sjøs er av betydning for det indre marked, kan et minste felles sikkerhetsnivå for skip i hele Fællesskapet mest effektivt innføres gjennom tiltak på fællesskapsplan.
- 5) Ensartet gjennomføring av visse prinsipper som er vedtatt innenfor Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO), kan best sikres gjennom tiltak på fællesskapsplan, og dermed unngås konkurransevridning mellom havner i Fællesskapet og roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer.
- 6) I lys av forholdsmessighetsprinsippet er et rådsdirektiv det egnede juridiske dokument fordi det gir en ramme for ensartet og obligatorisk anvendelse av felles sikkerhetsstandarder i medlemsstatene, samtidig som det overlates til hver enkelt medlemsstat å avgjøre hvilke gjennomføringsmidler som passer best i dens nasjonale system.
- 7) Skipssikkerheten er i første rekke flaggstatens ansvar. Enhver medlemsstat bør sikre at roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer som fører dens flagg, og de selskapene som driver dem, oppfyller gjeldende sikkerhetskrav.
- 8) Havnestatskontroll omfatter ikke regelmessige, inngående, forebyggende besiktelser og kontroller av roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer. Det bør derfor gjennom en ordning med obligatoriske, regelmessige inspeksjoner som utføres av vertsstatene, kontrolleres at selskapene og deres ferger og fartøyer tilfredsstillende de sikkerhetsstandarder som er vedtatt innenfor IMO og eventuelt på regionalt plan. Selskapene bør forbys å drive slike ferger og fartøyer dersom inspeksjonene avdekker farlige avvik fra disse sikkerhetsstandardene.
- 9) Dette direktiv er rettet til medlemsstatene i deres egenskap av vertsstater. Det ansvar de utøver i denne egenskap, bygger på havnestatens særlige ansvar, som er i samsvar med De forente nasjoners havrettskonvensjon av 1982 (UNCLOS).
- 10) For at sikkerheten skal bli bedre og konkurransevridning unngås, bør de felles sikkerhetsstandardene gjelde for alle roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer som, uansett hvilket flagg de fører, går i rutetrafikk til eller fra en havn i en medlemsstat i både utenriksfart og innenriksfart i havområder som ligger mer enn 20 sjømil fra en kystlinje der skipbrudne kan gå i land, mens medlemsstatene beholder muligheten til å utvide direktivets virkeområde til å omfatte roroferger og

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 138 av 1.6.1999, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 179/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT C 108 av 7.4.1998, s. 122.

(2) EFT C 407 av 28.12.1998, s. 106.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 7. oktober 1998 (EFT C 328 av 26.10.1998, s. 82), Rådets felles holdning av 21. desember 1998 (EFT C 49 av 22.2.1999, s. 15) og europaparlamentsbeslutning av 10. februar 1999 (ennå ikke offentliggjort i EFT).

(4) EFT C 379 av 31.12.1994, s. 8.

- hurtiggående passasjerfartøyer som går i innenriksfart i havområder som ligger mindre enn 20 sjømil fra en kystlinje.
- 11) Vertsstatene må undersøke om roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer som går i trafikk til eller fra havner i Fellesskapet, oppfyller visse harmoniserte krav til sertifisering og besiktelse i flaggstaten.
 - 12) Rorofergene og de hurtiggående passasjerfartøyene bør også under bygging og i hele sin levetid oppfylle gjeldende klassifiseringsstandarder for konstruksjon og vedlikehold av skrog, hoved- og hjelpemotor samt elektriske anlegg og kontrollanlegg, og bør være utstyrt med en ferdskriver som oppfyller aktuelle internasjonale krav.
 - 13) Vertsstatene bør kontrollere at selskaper som yter slike tjenester, driver sine roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer slik at størst mulig sikkerhet er garantert. Andre berørte medlemsstater enn flaggstaten bør kunne delta fullt ut i enhver undersøkelse av en sjøulykke.
 - 14) Det er av grunnleggende betydning å kontrollere at myndighetene i flaggtredjestaten slutter seg til selskapenes forpliktelse til å samarbeide om enhver undersøkelse av en sjøulykke eller -hendelse og til å overholde godkjente organisasjoners regler for klassifisering og eventuelt sertifisering. Disse myndighetene bør godta anvendelsen av harmoniserte besiktelses- og sertifiseringsprosedyrer.
 - 15) For å sikre at roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer til enhver tid oppfyller kravene i dette direktiv, bør vertsstater besikte dem før de settes inn i trafikk, og deretter med regelmessige mellomrom samt når det skjer vesentlige endringer i driftsvilkårene.
 - 16) For å lette byrden som pålegges selskapene, bør det tas behørig hensyn til tidligere kontroller og besiktelser. Roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer bør fritas for besiktelser dersom det er fastslått at de oppfyller dette direktivs krav til drift på tilsvarende ruter, og reserveferger og -fartøyer bør være omfattet av særskilte ordninger. Roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer som er besiktet til vertsstatens tilfredshet, bør ikke underkastes utvidet inspeksjon i henhold til rådsdirektiv 95/21/EF av 19. juni 1995 om håndheving av internasjonale standarder for sikkerhet, hindring av forurensning og leve- og arbeidsvilkår om bord på skip som anløper havner i Fellesskapet, og som seiler i farvann under medlemsstatenes jurisdiksjon (havnestatskontroll)⁽¹⁾.
 - 17) Medlemsstatene bør samarbeide om å utøve sitt ansvar som vertsstater.
 - 18) Når medlemsstatene utfører sine oppgaver, kan de anse det som nyttig å søke bistand hos godkjente organisasjoner som oppfyller kravene i rådsdirektiv 94/57/EF av 22. november 1994 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse⁽²⁾.
 - 19) Ved planlegging av besiktelsene bør det tas behørig hensyn til drifts- og vedlikeholdsplanene for rorofergene og de hurtiggående passasjerfartøyene.
 - 20) Medlemsstatene bør sikre at deres nasjonale rettsorden gjør det mulig for dem selv og for andre særlig berørte medlemsstater å delta i, samarbeide om eller forstå undersøkelser av ulykker på grunnlag av bestemmelsene i IMOs norm for undersøkelse av sjøulykker. Resultatet av slike undersøkelser bør offentliggjøres.
 - 21) En rekke oppfølgingstiltak med hensyn til navigasjonssystemer, beredskapsplanlegging og lokale driftsbegrensninger vil øke sikkerheten ytterligere.
 - 22) For å gjøre det mulig å overvåke anvendelsen av dette direktiv bør det opprettes en database på grunnlag av de opplysningene som innsamles i forbindelse med besiktelsene.
 - 23) En komité sammensatt av representanter for medlemsstatene må bistå Kommisjonen med den praktiske gjennomføringen av dette direktiv. Komiteen nedsatt ved artikkel 12 i rådsdirektiv 93/75/EØF av 13. september 1993 om minimumskrav til fartøyer som har kurs for eller forlater Fellesskapets sjøhavner, og som fører farlig eller forurensende last⁽³⁾ kan utføre denne oppgaven.
 - 24) Komiteen kan tilpasse visse bestemmelser i direktivet for å bringe dem i samsvar med tiltak truffet av Fellesskapet eller IMO og forbedre ordningen som er innført ved direktivet, for å ta hensyn til framtidige endringer i Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskelig liv til sjøs (SOLAS-konvensjonen av 1974) som er trådt i kraft, og for å sikre en ensartet gjennomføring av endringer i visse IMO-resolusjoner, men uten at direktivets virkeområde utvides –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

(1) EFT L 157 av 7.7.1995, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 98/42/EF (EFT L 184 av 27.6.1998, s. 40).

(2) EFT L 319 av 12.12.1994, s. 20. Direktivet endret ved kommisjonsdirektiv 97/58/EF (EFT L 274 av 7.10.1997, s. 8).

(3) EFT L 247 av 5.10.1993, s. 19. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 98/74/EF (EFT L 276 av 13.10.1998, s. 7).

*Artikkel 1***Formål**

Formålet med dette direktiv er å fastsette en ordning med obligatoriske besiktelser som vil gi bedre garanti for sikker drift av roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer som går i trafikk til eller fra havner i Fællesskapets medlemsstater, og å sikre medlemsstatene adgang til å forestå, delta i eller samarbeide om enhver undersøkelse av sjøulykker eller -hendelser i forbindelse med denne trafikken.

*Artikkel 2***Definisjoner**

I dette direktiv og dets vedlegg menes med:

- a) «roroferge»: et sjøgående passasjerskip som er utstyrt med innretninger som gjør det mulig å kjøre vei- eller skinnegående kjøretøyer på og av skipet, og som kan transportere flere enn tolv passasjerer,
- b) «hurtiggående passasjerfartøy»: et hurtiggående fartøy som definert i regel X/1 i SOLAS-konvensjonen av 1974 med endringer som gjelder på den dato dette direktiv blir vedtatt, og som kan transportere flere enn tolv passasjerer,
- c) «passasjer»: enhver person med unntak av
 - i) skipsføreren og medlemmer av besetningen eller andre personer ansatt eller beskjeftiget i enhver egenskap i tjeneste om bord på et skip, og
 - ii) barn under ett år,
- d) «SOLAS-konvensjonen av 1974»: den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, med de protokoller og endringer som gjelder på den dato dette direktiv blir vedtatt,
- e) «sikkerhetsregler for hurtiggående fartøyer»: de internasjonale sikkerhetsregler for hurtiggående fartøyer, som er fastsatt av IMOs sjøsikkerhetskomité ved resolusjon MSC 36(63) av 20. mai 1994, med de endringer som gjelder på den dato dette direktiv blir vedtatt,
- f) «rutetrafikk»: en rekke seilinger med roroferge eller hurtiggående passasjerfartøy for å sikre forbindelsen mellom de samme to eller flere havner, eller en rekke seilinger til og fra samme havn uten mellomliggende anløp, enten
 - i) i henhold til en offentliggjort rutetabell, eller
 - ii) med slik regelmessighet eller hyppighet at de framstår som en systematisk rekke seilinger,
- g) «havområde»: ethvert havområde som er ført opp i en liste opprettet i samsvar med artikkel 4 i rådsdirektiv 98/18/EF av 17. mars 1998 om sikkerhetsregler og -standarder for passasjerskip⁽¹⁾,
- h) «sertifikater»:
 - i) for roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer i utenriksfart: sikkerhetssertifikater utstedt i samsvar med SOLAS-konvensjonen av 1974 med endringer samt de tilhørende utstyrsfortegnelser og eventuelt dispensasjonssertifikater og driftstillatelser,
 - ii) for roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer i innenriksfart: sikkerhetssertifikater utstedt i samsvar med direktiv 98/18/EF samt de tilhørende utstyrsfortegnelser og eventuelt dispensasjonssertifikater og driftstillatelser,
- i) «dispensasjonssertifikat»: ethvert sertifikat utstedt i henhold til bestemmelsene i regel I B/12 a) vi) i SOLAS-konvensjonen av 1974,
- j) «flaggstatens myndighet»: vedkommende myndigheter i den stat hvis flagg rorofergen eller det hurtiggående passasjerfartøyet har rett til å føre,
- k) «vertsstat»: en medlemsstat til eller fra hvis havn(er) en roroferge eller et hurtiggående fartøy går i rutetrafikk,
- l) «utenriksfart»: en seiling fra en havn i en medlemsstat til en havn utenfor medlemsstaten eller omvendt,
- m) «innenriksfart»: en seiling i havområder fra en havn i en medlemsstat til den samme eller en annen havn i samme medlemsstat,
- n) «godkjent organisasjon»: en organisasjon som er godkjent etter artikkel 4 i direktiv 94/57/EF,
- o) «selskap»: et selskap som driver én eller flere roroferger, og som det er utstedt godkjeningsbevis til i henhold til artikkel 5 nr. 2 i rådsforordning (EF) nr. 3051/95 av 8. desember 1995 om sikkerhetsstyring av roro-passasjerferger⁽²⁾, eller et selskap som driver hurtiggående passasjerfartøyer, og som det er utstedt godkjeningsbevis til i henhold til regel IX/4 i SOLAS-konvensjonen av 1974 med endringer på den dato dette direktiv blir vedtatt,

(1) EFT L 144 av 15.5.1998, s. 1.

(2) EFT L 320 av 30.12.1995, s. 14. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 179/98 (EFT L 19 av 24.1.1998, s. 35).

- p) «norm for undersøkelse av sjøulykker»: den norm for undersøkelse av sjøulykker og -hendelser som er vedtatt av IMOs forsamling ved resolusjon A.849(20) av 27. november 1997,
- q) «særlig besiktelse»: en besiktelse foretatt av vertsstaten som fastsatt i artikkel 6 og 8,
- r) «kvalifisert inspektør»: en offentlig ansatt eller en annen person som har fått behørig fullmakt av vedkommende myndighet i en medlemsstat til å foreta besiktelser og inspeksjoner i tilknytning til sertifikatene, og som oppfyller kriteriene for kvalifikasjoner og uavhengighet fastsatt i vedlegg V,
- s) «mangel»: et forhold som viser seg ikke å være i samsvar med kravene i dette direktiv.

Artikkel 3

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på alle roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer som går i rutetrafikk til eller fra en havn i en medlemsstat, uansett hvilket flagg de fører, når de går i utenriksfart eller i innenriksfart i havområder som er omfattet av klasse A som nevnt i artikkel 4 i direktiv 98/18/EF.

2. Medlemsstatene kan anvende dette direktiv på roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer som går i innenriksfart i andre havområder enn dem som er nevnt i nr. 1. I så fall får de aktuelle regler anvendelse på alle roroferger eller hurtiggående passasjerfartøyer som seiler på samme vilkår, uten forskjellsbehandling med hensyn til flagg, nasjonalitet eller selskapets etableringssted.

Artikkel 4

Førstegangskontroll av roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer

1. Før roroferger eller hurtiggående passasjerfartøyer settes inn i rutetrafikk, eller innen tolv måneder etter datoen nevnt i artikkel 19 nr. 1 for roroferger eller hurtiggående passasjerfartøyer som allerede går i rutetrafikk på denne datoen, skal vertsstatene kontrollere at roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer

- a) har gyldige sertifikater utstedt av flaggstatens myndighet eller av en godkjent organisasjon som handler på dennes vegne,
- b) er besiktet med henblikk på utstedelse av sertifikater etter de aktuelle framgangsmåter og retningslinjer som er vedlegg til IMO-forsamlingens resolusjon A.746(18) om retningslinjer for besiktelse etter den harmoniserte

ordning for besiktelse og sertifisering, slik de foreligger på den dato dette direktiv blir vedtatt, eller etter framgangsmåter med samme formål,

- c) tilfredsstillende de standarder som er fastsatt for klassifisering etter reglene til en godkjent organisasjon eller etter regler som av flaggstatens myndighet anses som likeverdige, for konstruksjon og vedlikehold av skrog, maskineri samt elektriske anlegg og kontrollanlegg,
- d) er utstyrt med en ferdskriver (VDR) som kan gi opplysninger ved en eventuell undersøkelse av en ulykke. Ferdskriveren skal tilfredsstillende standardene for yteevne fastsatt i resolusjon A.861(20) av 27. november 1997 fra IMOs forsamling og prøvingsstandardene fastsatt i standard nr. 61996 fra Den internasjonale elektrotekniske standardiseringsorganisasjon (IEC). Det kan imidlertid gis unntak fra noen av kravene for ferdskrivere som skal monteres om bord på roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer som er bygd før dette direktiv ble vedtatt. Slike unntak og vilkårene for å gi dem skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16,
- e) oppfyller særlige stabilitetskrav som er vedtatt på regionalt plan, og som er innarbeidet i nasjonal lovgivning etter meldingsprosedyren fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjonssamfunnstjenester⁽¹⁾, når de i denne regionen går i trafikk som er omfattet av nasjonal lovgivning, forutsatt at disse kravene ikke går lenger enn kravene fastsatt i vedlegget til resolusjon 14 fra SOLAS-konferansen av 1995 (stabilitetskrav som vedlegg til avtalen) og er meldt til IMOs generalsekretær etter framgangsmåtene fastsatt i punkt 3 i nevnte resolusjon.

2. Nr. 1 bokstav e) får anvendelse på hurtiggående passasjerfartøyer bare når det er hensiktsmessig.

Artikkel 5

Førstegangskontroll av selskaper og flaggstater

Før en roroferge eller et hurtiggående passasjerfartøy settes inn i rutetrafikk, eller innen tolv måneder etter datoen nevnt i artikkel 19 nr. 1 for en roroferge eller et hurtiggående passasjerfartøy som allerede går i rutetrafikk på denne datoen, skal vertsstatene

1. kontrollere at selskaper som driver eller har til hensikt å drive en slik ferge eller et slikt fartøy i rutetrafikk,
- a) treffer de nødvendige tiltak for å sikre at de særlige krav som er fastsatt i vedlegg I til dette direktiv,

⁽¹⁾ EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37. Direktivet endret ved direktiv 98/48/EF (EFT L 217 av 5.8.1998, s. 18).

anvendes, og overfor de vertsstater som er berørt av rutetrafikken, framlegger bevis for at dette nummer og artikkel 4 overholdes,

- b) på forhånd vil tillate at vertsstater og enhver særlig berørt medlemsstat kan forestå, delta fullt ut i eller samarbeide om enhver undersøkelse av en sjøulykke eller -hendelse etter artikkel 12, og vil gi dem tilgang til opplysninger hentet fra ferdskriveren på deres ferge eller fartøy som er innblandet i en slik ulykke eller hendelse,
2. med hensyn til en slik ferge eller et slikt fartøy som fører et flagg som ikke er en medlemsstats, kontrollere at flaggstaten har godtatt selskapets forpliktelse til å oppfylle kravene i dette direktiv.

Artikkel 6

Særlige førstegangsbesiktelser

1. Før en roroferge eller et hurtiggående passasjerfartøy settes inn i rutetrafikk, eller innen tolv måneder etter datoen nevnt i artikkel 19 nr. 1 for en roroferge eller et hurtiggående passasjerfartøy som allerede går i rutetrafikk på denne datoen, skal vertsstatene foreta en særlig førstegangsbesiktelse i samsvar med vedlegg I og III for å forvise seg om at rorofergen eller det hurtiggående passasjerfartøyet oppfyller de nødvendige krav til sikker drift i rutetrafikk.
2. Når denne artikkel får anvendelse for rutetrafikken settes i gang, skal vertsstatene fastsette en dato for den særlige førstegangsbesiktelsen, som skal foretas senest én måned etter mottakelsen av den dokumentasjon som er nødvendig for å foreta kontrollen nevnt i artikkel 4 og 5.

Artikkel 7

Særlige bestemmelser

1. Dersom en roroferge eller et hurtiggående passasjerfartøy settes inn i annen rutetrafikk, skal den nye vertsstaten ta mest mulig hensyn til de kontroller og besiktelser som tidligere er foretatt av fergen eller fartøyet i forbindelse med tidligere rutetrafikk som er omfattet av dette direktiv. Forutsatt at den nye vertsstaten anser disse tidligere kontrollene og besiktelsene som tilfredsstillende og de er dekkende for de nye driftsvilkårene, er det ikke nødvendig å anvende artikkel 4, 5 og 6 for rorofergen eller det hurtiggående passasjerfartøyet settes inn i den nye rutetrafikken.
2. Artikkel 4, 5 og 6 behøver ikke anvendes når en roroferge eller et hurtiggående passasjerfartøy som er i samsvar med dette direktiv og allerede går i rutetrafikk som er omfattet av dette direktiv, overføres til annen rutetrafikk som de berørte

vertsstater er enige om er av samme karakter, og når alle vertsstater er enige om at rorofergen eller det hurtiggående passasjerfartøyet oppfyller alle kravene til sikker drift på den ruten.

De berørte vertsstater kan på anmodning fra et selskap på forhånd bekrefte at de er enige om at rutetrafikken er av samme karakter.

3. Når det som følge av uforutsette omstendigheter raskt må settes inn en annen roroferge eller et annet hurtiggående passasjerfartøy for å sikre at driften opprettholdes, og nr. 1 og 2 ikke får anvendelse, kan vertsstaten tillate at fergen eller fartøyet settes inn i trafikk, forutsatt at

- a) visuell inspeksjon og kontroll av dokumentene ikke gir grunn til bekymring for at rorofergen eller det hurtiggående passasjerfartøyet ikke oppfyller de nødvendige krav til sikker drift, og
- b) vertsstaten innen én måned foretar den kontroll og de besiktelser som er fastsatt i artikkel 4, 5 og 6.

Artikkel 8

Regelmessige særlige besiktelser og andre besiktelser

1. Vertsstatene skal én gang i året foreta
- en særlig besiktelse etter vedlegg III og
 - en besiktelse under rutetrafikk, som skal omfatte så mange av punktene ført opp i vedlegg I, III og IV at vertsstaten er forvissnet om at fergen eller fartøyet fortsatt oppfyller alle nødvendige krav til sikker drift.

En særlig førstegangsbesiktelse etter artikkel 6 regnes som en særlig besiktelse for denne artikkels formål.

2. En vertsstat skal foreta en særlig besiktelse etter vedlegg III hver gang en roroferge eller et hurtiggående passasjerfartøy gjennomgår større reparasjoner, ombygginger og endringer, eller dersom det skjer endringer i ledelse eller flagg eller overføring til en annen klasse. Dersom det skjer endringer i ledelse eller flagg eller overføring til en annen klasse, kan imidlertid vertsstaten frita fergen eller fartøyet for den særlige besiktelse som er fastsatt i dette nummer, etter å ha tatt hensyn til kontroller og besiktelser som tidligere er foretatt av fergen eller fartøyet, og forutsatt at sikker drift av fergen eller fartøyet ikke berøres av endringene eller overføringen.

3. Dersom det ved besiktelsene nevnt i nr. 1 bekrefte eller avsløres mangler i forhold til kravene i dette direktiv som gjør det berettiget med driftsforbud, skal alle kostnader i forbindelse med besiktelsene i en normal regnskapsperiode dekkes av selskapet.

*Artikkel 9***Underretning**

Vertsstatene skal omgående underrette selskapene skriftlig om resultatet av de kontroller og besiktelser som er foretatt i henhold til artikkel 4, 5, 6 og 8.

*Artikkel 10***Driftsforbud**

1. En vertsstat skal forby drift av en roroferge eller et hurtiggående passasjerfartøy i rutetrafikk

- a) dersom den ikke har kunnet fastslå at kravene i artikkel 4 og 5 er oppfylt,
- b) dersom det under besiktelsene nevnt i artikkel 6 og 8 er avdekket mangler som utgjør en umiddelbar fare for liv, for fergen eller fartøyet, eller for besetningen og passasjerene,
- c) dersom det fastslås manglende overholdelse av fellesskapsdokumentene i vedlegg II som utgjør en umiddelbar fare for liv, for fergen eller fartøyet, eller for besetningen og passasjerene,
- d) dersom den ikke er blitt rådspurt av flaggstaten om forholdene nevnt i artikkel 13 nr. 1 og 5,

inntil vertsstaten har fastslått at faren er avverget og direktivets krav oppfylt.

Vertsstaten skal underrette selskapet skriftlig om beslutningen om å forby driften av rorofergen eller det hurtiggående passasjerfartøyet og behørig begrunne sin beslutning.

2. Dersom det avdekkes mangler på en roroferge eller et hurtiggående passasjerfartøy som allerede går i rutetrafikk, skal imidlertid vertsstatene kreve at selskapet treffer de nødvendige tiltak for å utbedre manglene omgående eller innen en fastsatt rimelig frist, forutsatt at de ikke utgjør en umiddelbar fare for sikkerheten for fergen eller fartøyet, eller for besetningen og passasjerene. Når manglene er utbedret, skal de berørte vertsstatene kontrollere at utbedringen er skjedd til deres fulle tilfredshet. Dersom det ikke er tilfellet, skal de forby driften av fergen eller fartøyet.

3. Medlemsstatene skal i samsvar med nasjonal lovgivning fastsette og opprettholde hensiktsmessige framgangsmåter for et selskaps adgang til å klage på en beslutning om driftsforbud. Klagen bør behandles raskt. En klage skal ikke føre til at beslutningen automatisk settes ut av kraft.

Vedkommende myndighet skal behørig underrette selskapet om klageadgangen.

4. Når artikkel 4, 5 og 6 får anvendelse før en roroferge eller et hurtiggående fartøy settes inn i rutetrafikk, skal en beslutning om å forby driften av skipet treffes senest én måned etter den særlige førstegangsbesiktelsen og omgående meddeles selskapet.

*Artikkel 11***Framgangsmåter ved særlige førstegangsbesiktelser og regelmessige særlige besiktelser**

1. Roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer som har gjennomgått særlige besiktelser til den eller de berørte vertsstaters tilfredshet, skal fritas av denne eller disse vertsstater for utvidede inspeksjoner nevnt i artikkel 7 nr. 4 i direktiv 95/21/EF og for utvidede inspeksjoner som skal foretas av den åpenbare grunn at de tilhører kategorien passasjerskip nevnt i artikkel 7 nr. 1 og vedlegg V bokstav A nr. 3 i nevnte direktiv.

2. Myndighetene i to eller flere vertsstater som deltar i den særlige besiktelsen av samme ferge eller fartøy, skal samarbeide med hverandre. De særlige besiktelsene skal foretas av en gruppe sammensatt av kvalifiserte inspektører fra den eller de berørte vertsstater. Dersom det er behov for en kvalitativ vurdering av om de klassesammenhengende bestemmelsene overholdes, skal vertsstatene sørge for at gruppen får over den nødvendige sakkunnskap, eventuelt ved å trekke inn en inspektør fra en godkjent organisasjon. Inspektørene skal rapportere mangler til vertsstatenes myndigheter. Vertsstaten skal formidle disse opplysningene til flaggstaten, dersom denne staten ikke er en vertsstat som berøres av besiktelsen.

3. En berørt vertsstat kan påta seg å foreta en besiktelse på anmodning fra en annen berørt vertsstat.

4. Dersom et selskap anmoder om det, skal vertsstatene oppfordre myndigheten i flaggstaten, som ikke er en vertsstat, til å være representert ved enhver særlig besiktelse i henhold til bestemmelsene i dette direktiv.

5. Ved planleggingen av en besiktelse etter artikkel 6 og 8 skal vertsstatene ta behørig hensyn til drifts- og vedlikeholdsplanene for rorofergen eller det hurtiggående passasjerfartøyet.

6. Resultatene av de særlige besiktelsene skal nedtegnes i en rapport med en utforming som skal fastsettes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16.

7. I tilfelle av vedvarende uenighet mellom vertsstatene om hvorvidt kravene i artikkel 4 og artikkel 5 nr. 1 er oppfylt, skal myndigheten i enhver vertsstat som deltar i en særlig besiktelse, omgående underrette Kommissjonen om årsakene til uenigheten.

8. Kommissjonen skal omgående iverksette tiltak for at det kan treffes en beslutning etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16.

*Artikkel 12***Undersøkelse av ulykker**

1. Innenfor rammen av sine respektive nasjonale rettsordener skal medlemsstatene fastsette rettsregler som gjør det mulig for dem selv og enhver annen særlig berørt medlemsstat å delta i, å samarbeide om, eller, der normen for undersøkelse av sjøulykker gir mulighet for det, å forestå enhver undersøkelse av sjøulykker eller -hendelser der en roroferge eller et hurtiggående passasjerfartøy er innblandet.
2. «Særlig berørt medlemsstat», «stat med hovedansvar for undersøkelsen» og «sjøulykker» har samme betydning som i normen for undersøkelse av sjøulykker.
3. Dersom en roroferge eller et hurtiggående passasjerfartøy er innblandet i en sjøulykke, skal undersøkelsesprosedyren innledes av den stat i hvis farvann ulykken eller hendelsen skjer, eller, dersom ulykken eller hendelsen skjer i et annet farvann, av den medlemsstat fergen eller fartøyet sist besøkte. Denne staten skal være ansvarlig for undersøkelsen og for samordningen med andre særlig berørte stater inntil det er oppnådd enighet om hvilken stat som skal ha hovedansvaret for undersøkelsen.
4. Medlemsstatene som forestår, deltar i eller samarbeider om slike undersøkelser, skal sikre at undersøkelsen gjennomføres så effektivt og hurtig som mulig, idet det tas hensyn til normen for undersøkelse av sjøulykker.
5. Medlemsstatene skal sikre at rapporter fra slike undersøkelser offentliggjøres etter punkt 12.3 i normen for undersøkelse av sjøulykker og meddeles Kommisjonen.

*Artikkel 13***Oppfølgingstiltak**

1. Medlemsstater som utsteder eller godkjenner et dispensasjonssertifikat, skal samarbeide med den berørte vertsstaten eller med flaggstatens myndighet for å blegge enhver uenighet om rimeligheten av unntakene før den særlige førstegangsbesiktelsen.
2. Medlemsstatene bør innføre landbaserte navigasjonsstyringssystemer og andre informasjonssystemer i samsvar med IMO-resolusjon A.795(19) for å bistå roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer med å gjennomføre sikker drift av rutetrafikken eller den delen av den som de har ansvar for sikkerheten til.
3. Hver medlemsstat skal oversende Kommisjonen kopier av de besiktelsesrapporter som er nevnt i artikkel 11 nr. 6, eventuelt med IMO-identifikasjonsnummer. Kommisjonen kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 avgjøre hvordan andre fartøyer skal tildeles identifikasjonsnummer. Dersom to

eller flere vertsstater er berørt av rutetrafikken, kan opplysningene oversendes av den ene av dem. Kommisjonen skal opprette og vedlikeholde en database med de mottatte opplysningene. Vilkårene for tilgang til databasen skal fastsettes etter framgangsmåten i artikkel 16.

4. Medlemsstatene skal sikre at selskapene som driver roroferger eller hurtiggående passasjerfartøyer som går i rutetrafikk til og fra deres havner, er i stand til å iverksette og opprettholde en integrert ordning for katastrofeberedskap om bord. For dette formål skal de benytte seg av rammene fastsatt i IMO-forsamlingens resolusjon A.852(20) om retningslinjer for en struktur for en integrert beredskapsordning. Dersom to eller flere medlemsstater er berørt av rutetrafikken som vertsstater, skal de i fellesskap utarbeide en plan for de ulike rutene.

5. Medlemsstatene skal sørge for at de i egenskap av vertsstater samarbeider fullt ut med flaggstatens myndighet før de utsteder driftstillatelse for hurtiggående passasjerfartøyer etter bestemmelsene i nr. 1.9.3 i de internasjonale sikkerhetsregler for hurtiggående fartøyer. De skal sikre at de driftsbegrensningene som kreves på grunn av lokale forhold, og som er nødvendige for å verne liv, naturressurser og kystvirksomhet, fastsettes og opprettholdes, og de skal treffe nødvendige tiltak for å sikre at disse begrensningene overholdes.

*Artikkel 14***Samarbeid mellom vertsstater**

Vertsstater som er berørt av samme rutetrafikk, skal samrå seg med hverandre om anvendelsen av dette direktiv.

*Artikkel 15***Støttetiltak**

Medlemsstatene skal underrette tredjestater som har ansvar som flaggstat eller ansvar tilsvarende en vertsstats ansvar for roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer som faller inn under virkeområdet for dette direktiv, og som går i trafikk mellom en medlemsstats havn og en havn i en tredjestat, om de krav som ved dette direktiv pålegges ethvert selskap som driver rutetrafikk til eller fra en havn i Fellesskapet.

*Artikkel 16***Forskriftskomiteé**

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 12 nr. 1 i direktiv 93/75/EØF.
2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om

utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommissjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

3. a) Kommissjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.
- b) Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommissjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall. Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen åtte uker etter at forslaget ble framlagt, skal Kommissjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 17

Framgangsmåte for endringer

Etter framgangsmåten i artikkel 16 kan

- a) vedleggene,
- b) definisjonene,
- c) henvisninger til fellesskapsdokumenter og
- d) henvisninger til IMO-resolusjoner

endres i den grad det er nødvendig for å bringe dem i samsvar med fellesskaps- eller IMO-tiltak som er trådt i kraft, men uten at dette direktivs virkeområde utvides.

Vedleggene kan også endres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 når det er nødvendig å bedre ordningen fastsatt ved dette direktiv, men uten at direktivets virkeområde utvides.

Artikkel 18

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette sanksjoner for overtredelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene anvendes. Sanksjonene som vedtas, skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Artikkel 19

Anvendelse

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 1. desember 2000 og umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.
2. Bestemmelsene i artikkel 4 nr. 1 bokstav d) får anvendelse senest 30 måneder etter datoen for offentliggjøringen av IEC-standard nr. 61996 eller 1. januar 2002, alt etter hvilken dato som kommer sist.
3. Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
4. Medlemsstatene skal umiddelbart oversende Kommissjonen teksten til alle internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler. Kommissjonen skal underrette de andre medlemsstatene om dette.

Artikkel 20

Vurdering av anvendelsen

Tre år etter datoen nevnt i artikkel 19 nr. 1 skal Kommissjonen vurdere anvendelsen av dette direktiv på grunnlag av opplysninger som medlemsstatene skal oversende etter artikkel 13.

Artikkel 21

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europaiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 22

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 29. april 1999.

For Rådet

W. MÜLLER

Formann

*VEDLEGG I***SÆRLIGE KRAV SOM SELSKAPENE SKAL OPPFYLLE**

(nevnt i artikkel 5 nr. 1 og i artikkel 6 og 8)

Selskapene skal om bord på sine roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer sikre

1. at skipsføreren før fergen eller fartøyet settes inn i trafikk, får fyllestgjørende opplysninger om tilgangen til landbaserte navigasjonsstyringssystemer og andre informasjonssystemer som kan hjelpe vedkommende med å føre fergen eller fartøyet på en sikker måte, og at skipsføreren anvender de navigasjonsstyrings- og informasjonssystemer som er innført av medlemsstatene,
2. at de aktuelle bestemmelsene i nr. 2-6 i rundskriv 699 fra MSC (Sjøsikkerhetskomiteen) om reviderte retningslinjer for sikkerhetsinstruksene for passasjerer, anvendes,
3. at en oversikt over arbeidstidsordningen om bord slås opp på et lett tilgjengelig sted og inneholder:
 - a) tjenesteplanen til sjøs og i havn, og
 - b) fastsatt lengste arbeidstid eller korteste hviletid for vakthavende mannskap,
4. at skipsføreren ikke hindres i å treffe beslutninger som etter vedkommendes faglige skjønn er nødvendige for sikker navigering og drift, særlig i dårlig vær og høy sjø,
5. at skipsføreren registrerer navigasjonsvirksomhet og -hendelser som er av betydning for navigasjonssikkerheten,
6. at enhver skade på eller varig deformasjon av ytre porter og omgivende ytterkledning som kan påvirke fergens eller fartøyets sikkerhet, samt alle mangler ved sikringsinnretningene for slike porter straks rapporteres til flaggstatens myndighet og vertsstaten og omgående repareres til deres tilfredshet,
7. at det foreligger en ajourført seilingsplan før rorofergens eller det hurtiggående passasjerfartøyets avgang. Ved utarbeidingen av seilingsplanen skal det fullt ut tas hensyn til retningslinjene i MSC-resolusjon ... (70) om retningslinjer for seilingsplaner,
8. at alminnelige opplysninger om tjenester og hjelpetiltak for eldre og uføre om bord gjøres kjent for passasjerene og er tilgjengelige i en form tilpasset synshemmede.

—————

*VEDLEGG II***LISTE OVER FELLESKAPSDOKUMENTER**

(nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav c))

- Rådsdirektiv 93/75/EØF av 13. september 1993 om minimumskrav til fartøyer som har kurs for eller forlater Fellesskapets sjøhavner, og som transporterer farlig eller forurensende last (EFT L 247 av 5.10.1993, s. 19). Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 98/74/EF (EFT L 276 av 13.10.1998, s. 7).
 - Rådsdirektiv 94/58/EF av 22. november 1994 om minstekrav til sjøfolks opplæringsnivå (EFT L 319 av 12.12.1994, s. 28), når det er relevant. Direktivet sist endret ved direktiv 98/35/EF (EFT L 172 av 17.6.1998, s. 1).
 - Rådsforordning (EF) nr. 3051/95 av 8. desember 1995 om sikkerhetsstyring av roro-passasjerferger (EFT L 320 av 30.12.1995, s. 14). Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 179/98 (EFT L 19 av 24.1.1998, s. 35).
-

*VEDLEGG III***FRAMGANGSMÅTER VED SÆRLIGE BESIKTELSE**

(nevnt i artikkel 6 og 8)

1. Særlige besiktelser skal sikre at lovfestede krav er oppfylt, særlig med hensyn til konstruksjon, oppdeling og stabilitet, maskineri og elektriske anlegg, lasting, stabilitet, brannvern, største antall passasjerer, redningsredskaper og transport av farlig gods, radiokommunikasjon og navigering, og skal for dette formål om nødvendig minst omfatte:
 - igangsetting av nødgeneratoren,
 - inspeksjon av nødbelysningen,
 - inspeksjon av nødstrømforsyningen for radioanlegg,
 - prøving av høyttaleranlegget,
 - brannøvelse, herunder demonstrasjon av bruk av brannvernutstyr,
 - funksjonsprøving av nødbrannpumpen med to brannslanger koplet til hovedbrannledningen,
 - prøving av fjernstyrt nødstop for drivstofforsyning til kjeler, hoved- og hjelpemotor samt ventilasjonsanlegg,
 - prøving av fjernstyring og lokal styring av lukking av brannspjeld,
 - prøving av brannvarslings- og alarmsystemer,
 - prøving av at branndører lukkes normalt,
 - funksjonsprøving av lensepumper,
 - lukking av dører i vanntette skott både fra lokale betjeningssteder og fjernbetjeningssteder,
 - demonstrasjon som viser at nøkkelmedlemmer av besetningen er kjent med havarikontrollplanen,
 - utsetting av minst én mann-overbord-båt og minst én livbåt på vannet, igangsetting og prøving av deres framdrifts- og styresystem samt ombordtaking av dem fra vannet og plassering av dem i fastgjort stilling om bord,
 - kontroll av at alle livbåter og mann-overbord-båter er i samsvar med utstyrfortegnelsen,
 - prøving av skipets eller fartøyets styremaskin og hjelpestyremaskin.
2. Særlige besiktelser skal omfatte kontroll av planer for vedlikeholdssystemet om bord.
3. Ved alle særlige besiktelser skal det særlig påses at besetningsmedlemmene er fortrolige med og tilstrekkelig øvet i sikkerhetsprosedyrer, nødprosedyrer, vedlikehold, arbeidsmetoder, passasjerenes sikkerhet, prosedyrer på broen og operasjoner knyttet til last og kjøretøyer. Sjøfolks evne til å forstå og eventuelt gi ordre og instruksjoner samt rapportere tilbake på det felles arbeidsspråk, som er angitt i i skipsdagboken, skal kontrolleres. Dokumentasjonen for at besetningsmedlemmene har fullført særlig opplæring skal kontrolleres, særlig med hensyn til:

- opplæring i å håndtere en større menneskemengde,
- opplæring i de ulike prosedyrer,
- sikkerhetsopplæring for personell som yter direkte sikkerhetsbistand til passasjerer i passasjerområdene, særlig til eldre og uføre i en nødssituasjon, og
- krisehåndtering og opplæring i menneskelig atferd.

Den særlige besiktelsen skal omfatte en vurdering av om vaktlistene medfører urimelig tretthet særlig for vakthavende mannskap.

4. Bevis for besetningsmedlemmenes kompetanse som er utstedt av tredjestater, skal anerkjennes bare dersom de er i samsvar med regel I/10 i IMOs internasjonale konvensjon om normer for opplæring, sertifikater og vakthold for sjøfolk (1978) (STCW-konvensjonen).

VEDLEGG IV

**VEILEDENDE RETNINGSLINJER FOR KVALIFISERTE INSPEKTØRER SOM FORETAR
UANMELDTE BESIKTELSER UNDER RUTETRAFIKK**

(nevnt i artikkel 8 nr. 1)

1. *Opplysninger om passasjerene*

Kontroller at det antall passasjerer rorofergen eller det hurtiggående passasjerfartøyet (heretter kalt «skipet») er sertifisert for, ikke overskrides. Kontroller at systemet for registrering av opplysninger om passasjerene er i samsvar med forskriftene og virker etter hensikten. Undersøk hvordan opplysningene om det samlede antall passasjerer formidles til skipsføreren, og eventuelt hvordan passasjerer som foretar en tur-retur-reise uten å gå i land, medregnes i det samlede antall passasjerer på tilbaketuren.

2. *Opplysninger om last og stabilitet*

Kontroller at det om nødvendig er montert og brukes pålitelige dypgangsmålere. Kontroller at det er truffet tiltak for å sikre at skipet ikke overlastes, og at den aktuelle skottlastelinjen ikke ligger under vann. Kontroller at vurderingen av last og stabilitet gjennomføres som fastsatt. Kontroller at lastebiler og annen last veies om nødvendig, og at tallene formidles til skipet med sikte på vurderingen av last og stabilitet. Kontroller at havarikontrollplanene til enhver tid er oppslått, og at skipets offiserer har fått utlevert hefter med opplysninger om havarikontroll.

3. *Sjødyktighet*

Gjennomgå framgangsmåten som sikrer at skipet er i sjødyktig stand før det legger fra kai, særlig hvordan det gis melding om at alle vanntette og værtette porter i platehuden er stengt, at alle porter til bildekk er stengt for skipet legger fra kai, eller forblir åpne bare inntil baugvisiret er lukket. Kontroller lukkeinnetningene for porter i baug, akterstavn og sider og at det finnes varsellamper og et fjernsynsovervåkingssystem som på kommandobroen viser om de er åpne eller lukket. Alle problemer i forbindelse med driften av varsellampene, særlig med hensyn til bryterne ved portene, skal påvises og meldes.

4. *Sikkerhetskunngjøring*

Gjennomgå utformingen av rutinemessige sikkerhetskunngjøring og oppslag med instruksjoner og veiledning om nødprosedyrer på det eller de aktuelle språk. Kontroller at det skjer en rutinemessig sikkerhetskunngjøring når reisen begynner, og at den kan høres i alle fellesområder, herunder åpne dekk, som passasjerene har adgang til.

5. *Innføring i skipsdagboken*

Kontroller skipsdagboken for å sikre at det innføres opplysninger om lukking av vann- og værtette porter i baug, akterstavn og andre steder, om øvelser i bruk av vanntette skottdører, om prøving av styresystemer osv. Kontroller dessuten at opplysninger om dypgang, fribord og stabilitet samt besetningens felles arbeidsspråk innføres i skipsdagboken.

6. *Farlig gods*

Kontroller at enhver last med farlig eller forurensende gods transporteres etter gjeldende forskrifter, og særlig at det foreligger en erklæring om farlig og forurensende gods samt et manifest eller en stuingsplan som viser hvor godset er plassert om bord, at det er tillatt å transportere det aktuelle godset på passasjerskip, og at det farlige og forurensende godset er forsvarlig merket, etikettert, stuert, sikret og atskilt fra den øvrige lasten.

Kontroller at kjøretøyer som transporterer farlig og forurensende gods, er forsvarlig merket og sikret. Kontroller at det ved transport av farlig og forurensende gods finnes en kopi i land av det aktuelle manifestet eller den aktuelle stuingsplanen. Kontroller at skipsføreren er kjent med meldingskravene i direktiv 93/75/EØF med endringer og med instruksene for de nødprosedyrer som skal følges, og for førstehjelp ved hendelser i forbindelse med farlig gods eller havforurensende stoffer. Kontroller at ventilasjonsanlegget på bildekkene til enhver tid er i drift, at det skrur opp når kjøretøyenes motor går, og at det på kommandobroen finnes en innretning som angir at ventilasjonsanlegget på bildekkene er i drift.

7. *Sikring av lastebiler*

Undersøk hvordan lastebiler sikres (f.eks. i grupper eller surret hver for seg), og om det finnes et tilstrekkelig antall festepunkter. Gjennomgå tiltak til sikring av lastebiler i dårlig vær eller når det ventes dårlig vær. Gjennomgå eventuell metode for sikring av busser og motorsykler. Fastslå om det finnes en håndbok for sikring av last om bord på skipet.

8. *Bildekk*

Kontroller at spesiallasterom og rorolasterom er under jevnlig tilsyn ved hjelp av en vaktordning eller et fjernsynsovervåkingssystem, slik at det kan holdes øye med kjøretøyenes bevegelser i dårlig vær og med om passasjerer skaffer seg ulovlig adgang til disse rommene. Kontroller at branndører og inngangsdører holdes stengt, og at det er satt opp skilter som forbyr passasjerene adgang til bildekkene mens skipet er i sjøen.

9. *Stenging av vanntette dører*

Kontroller at framgangsmåten beskrevet i skipets driftsinstruks følges med hensyn til stenging av vanntette skottdører. Kontroller at det foretas nødvendige øvelser. Kontroller at betjeningsinnretningen på broen for de vanntette dørene om mulig står på «lokal betjening». Kontroller at dørene holdes stengt ved nedsatt sikt og i enhver farlig situasjon. Kontroller at besetningen har fått opplæring i hvordan dørene skal betjenes, og er klar over farene forbundet med feil bruk av dem.

10. *Brannvaktordning*

Kontroller at det finnes en effektiv brannvaktordning, slik at ethvert branntilløp kan oppdages raskt. Vaktordningen bør omfatte spesiallasterom der det ikke er montert fast brannvarslings- og brannalarmanlegg, slik at disse rommene kan bevoktes som nevnt i nr. 8.

11. *Kommunikasjon i nødssituasjoner*

Kontrollere at det i samsvar med mannskaplisten er et tilstrekkelig antall besetningsmedlemmer til å bistå passasjerene i nødssituasjoner, og at de er lett gjenkjennelige og i stand til å kommunisere med passasjerene i en nødssituasjon, idet det tas hensyn til en hensiktsmessig og dekkende kombinasjon av følgende faktorer:

- a) det eller de språk som snakkes av størstedelen av passasjerene på en bestemt rute,
- b) sannsynligheten for at det å kunne formidle grunnleggende instruksjoner med et elementært engelsk ordforråd kan gjøre det mulig å kommunisere med en passasjer som trenger bistand, uansett om passasjerens og besetningsmedlemmets språk,
- c) eventuelt behov for å kunne kommunisere på andre måter i en nødssituasjon (f.eks. ved å demonstrere, gjøre tegn med hendene eller gjøre oppmerksom på hvor instruksjoner, mønstringsstasjoner, redningsutstyr eller rømningsveier befinner seg, dersom det ikke lar seg gjøre å kommunisere muntlig),
- d) i hvilket omfang passasjerene har fått fullstendige sikkerhetsinstruksjoner på sitt eller sine morsmål,

- e) de språk nødmeldinger kan formidles på over høytaleranlegget i nødssituasjoner eller under en øvelse for å gi passasjerene nødvendig veiledning og gjøre det lettere for besetningsmedlemmene å bistå passasjerene.

12. *Felles arbeidsspråk for besetningsmedlemmene*

Kontroller at det er fastsatt et felles arbeidsspråk for å sikre at besetningen opptrer hensiktsmessig i sammenhenger der sikkerheten berøres, og at dette arbeidsspråket er registrert i skipsdagboken.

13. *Sikkerhetsutstyr*

Kontroller at rednings- og brannvernustyr, herunder branddører og andre former for konstruksjonsmessig brannvern som lett kan inspiseres, vedlikeholdes. Kontroller at brannkontrollplaner til enhver tid er oppslått, eller at skipets offiserer har fått utlevert hefter med tilsvarende opplysninger. Kontroller at redningsvestene er stuet på en hensiktsmessig måte, og at det er tydelig angitt hvor redningsvester for barn er plassert. Kontroller at innlastingen av kjøretøyer ikke hindrer betjening av brannsløkkingsutstyr, nødstoppinnetninger, betjeningsinnretninger for stormventiler osv. som befinner seg på bildekkene.

14. *Navigasjons- og radiokommunikasjonsutstyr*

Kontroller at navigasjons- og radiokommunikasjonsutstyret, herunder nødradiopeilesendere, er i driftsklar stand.

15. *Ekstra nødbelysning*

Kontroller at det er montert ekstra nødbelysning dersom forskriftene krever det, og at det føres en oversikt over mangler ved nødbelysningen.

16. *Rømningsveier*

Kontroller at rømningsveier er merket etter gjeldende regler, og at de er opplyst ved hjelp av både hovedkraft- og nødkraftkilden. Undersøk hvilke tiltak som er truffet for at kjøretøyer ikke skal sperre rømningsveiene der disse krysser eller går over bildekk. Kontroller at utganger holdes åpne, særlig utganger fra tollfrie butikker, der store mengder varer erfaringsmessig kan stå i veien.

17. *Driftshåndbok*

Kontroller at det er utlevert kopi av driftshåndboken til skipsføreren og alle overordnede offiserer, og at ytterligere kopier er tilgjengelige for alle besetningsmedlemmene. Kontroller at det finnes kontrollister for klargjøring av skipet før avgang og for andre gjøremål.

18. *Renhold av maskinrom*

Kontroller at maskinrommet holdes rent i henhold til vedlikeholdsprosedyrene.

19. *Avfallsdisponering*

Kontroller at det finnes tilfredsstillende ordninger for håndtering og disponering av avfall.

20. *Vedlikeholdsplaner*

Alle selskaper bør ha et særskilt reglement med planer for vedlikehold på alle områder som berører sikkerheten, herunder porter i baug, akterstavn og sider samt lukkeinnretningene for disse, men også for vedlikehold av maskinrom og sikkerhetsutstyr. Alle punkter bør kontrolleres regelmessig for å opprettholde et høyest mulig sikkerhetsnivå. Det bør foreligge framgangsmåter for registrering av mangler og for bekreftelse av at de er forskriftsmessig utbedret, slik at skipsføreren og den utpekte person på land i selskapets ledelse er klar over manglene og blir underrettet innen en fastsatt frist når

de er utbedret. Regelmessig funksjonsprøving av lukkeinnretningene for indre og ytre baugport bør omfatte indikatorer, overvåkingsutstyr og spygatt i rommene mellom baugvisiret og den indre porten, og særlig lukkemekanismene og de tilhørende hydrauliske systemene.

21. *Kontroll under fart*

Under fart bør det kontrolleres at det ikke er for mange passasjerer om bord, bl.a. at det finnes nok sitteplasser, og at korridorer, trapper og nødutganger ikke sperres av bagasje og passasjerer som ikke finner sitteplass. Det bør kontrolleres at passasjerene har forlatt bildekket før skipets avgang, og at de først får adgang til bildekket igjen umiddelbart før skipet legger til kai.

*VEDLEGG V***KRITERIER FOR DE KVALIFISERTE INSPEKTØRENES KVALIFIKASJONER OG UAVHENGIGHET**

[nevnt i artikkel 2 bokstav r)]

1. Den kvalifiserte inspektøren skal ha fullmakt fra vedkommende myndighet i medlemsstaten til å foreta de særlige besiktelser fastsatt i artikkel 6.
2. Den kvalifiserte inspektøren skal enten
 - ha tjenestegjort i minst ett år som flaggstatsinspektør med ansvar for besiktelser og sertifisering etter SOLAS-konvensjonen av 1974 hos vedkommende myndighet i en medlemsstat og
 - være i besittelse av
 - a) skipsførersertifikat som gjør vedkommende i stand til å ta kommandoen på et skip på 1 600 BRT eller mer (se STCW, regel II/2), eller
 - b) maskinsjefsattest som gjør vedkommende i stand til å fylle denne oppgaven om bord på et skip hvis hovedmaskineri har en effekt på 3 000 KW eller mer (se STCW, regel III/2), eller
 - c) eksamensbevis fra en medlemsstat som skipsingeniør, maskiningeniør eller ingeniør med sjøfart som spesialfelt og skal ha arbeidet som dette i minst fem år,
 - ha tjenestegjort til sjøs som offiser i dekk- eller maskinavdelingen i minst fem år når vedkommende er innehaver av et av sertifikatene nevnt i bokstav a) og b),eller
 - ha relevant universitetseksamen eller tilsvarende utdanning fra en medlemsstat og
 - være utdannet og ha bestått eksamen ved en skole for skipsinspektører i en medlemsstat og
 - ha tjenestegjort i minst to år som flaggstatsinspektør med ansvar for besiktelser og sertifisering etter SOLAS-konvensjonen av 1974 hos vedkommende myndighet i en medlemsstat.
3. Kvalifiserte inspektører skal kunne kommunisere muntlig og skriftlig med sjøfolk på det språket som vanligvis snakkes til sjøs.
4. Kvalifiserte inspektører skal ha tilstrekkelig kjennskap til bestemmelsene i SOLAS-konvensjonen av 1974 og de aktuelle framgangsmåtene i dette direktiv.
5. Kvalifiserte inspektører som foretar særlige besiktelser, må ikke ha noen forretningsmessig interesse verken i det berørte selskap eller i noe annet selskap som driver rutetrafikk til eller fra den berørte vertsstat, eller i de besiktede rorofergene eller hurtiggående passasjerfartøiene, og inspektørene må heller ikke være ansatt i eller utføre arbeid på vegne av ikke-statlige organisasjoner som foretar lovbestemte besiktelser eller klassifiseringsbesiktelser eller utsteder sertifikater for disse rorofergene eller hurtiggående passasjerfartøiene.
6. Også inspektører som ikke oppfyller kriteriene omhandlet ovenfor, godtas dersom de da direktiv 95/21/EF ble vedtatt, var ansatt hos en medlemsstats vedkommende myndighet med ansvar for lovbestemte besiktelser eller inspeksjoner som et ledd i havnstatskontrollen.

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 180/1999****2001/EØS/14/06****av 17. desember 1999****om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 147/1999 av 5. november 1999⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 1999/19/EF av 18. mars 1999 om endring av rådsdirektiv 97/70/EF om opprettelse av en harmonisert sikkerhetsordning for fiskefartøyer med en lengde på 24 meter og over⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XIII nr. 56g (rådsdirektiv 97/70/EF) tilføyes følgende:

«, endret ved:

– **399 L 0019**: Kommisjonsdirektiv 1999/19/EF av 18. mars 1999 (EFT L 83 av 27.3.1999, s. 48).»

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 1999/19/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

(1) EFT L 15 av 18.1.2001, s. 43, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 3 av 18.1.2001, s. 210.

(2) EFT L 83 av 27.3.1999, s. 48.

KOMMISJONSDIREKTIV 1999/19/EF**av 18. mars 1999****om endring av rådsdirektiv 97/70/EF om opprettelse av en harmonisert sikkerhetsordning for fiskefartøyer med en lengde på 24 meter og over(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 97/70/EF av 11. desember 1997 om opprettelse av en harmonisert sikkerhetsordning for fiskefartøyer med en lengde på 24 meter og over⁽¹⁾, særlig artikkel 8, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kommisjonen har undersøkt bestemmelsene i kapittel IX i vedlegg II til direktivet med hensyn til deres anvendelse på nye fiskefartøyer med en lengde på mellom 24 og 45 meter, og har i den forbindelse tatt behørig hensyn til fartøyenes begrensede størrelse og antallet personer om bord.
- 2) Undersøkelsen har vist at det for slike fartøyer kan garanteres et tilsvarende sikkerhetsnivå når de driver fangst utelukkende i havområde A1, ved å kreve at de istedenfor en nødradiopeilesender utstyres med en ekstra VHF-radio som benytter DSC (Digital Selective Calling).
- 3) I lys av denne undersøkelsen bør vedlegg II til direktivet endres.
- 4) Endringen er i samsvar med retningslinjene for deltagelse i Det globale maritime nød- og sikkerhetssystem (GMDSS) av skip som ikke omfattes av SOLAS, slik de er fastsatt av Sjøsikkerhetskomiteen i Den internasjonale sjøfartsorganisasjon ved dens rundskriv 803 av 9. juni 1997.
- 5) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 12 i rådsdirektiv 93/75/EØF⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsdirektiv 98/74/EF⁽³⁾ –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Følgende tilføyes i vedlegg II til direktiv 97/70/EF under overskriften «KAPITTEL IX: RADIOKOMMUNIKASJON»:

«Regel 7: Radioutstyr – havområde A1

Nytt nr. 4 skal lyde:

«Uansett bestemmelsene i regel 4 bokstav a) kan administrasjonen gjøre unntak fra kravene i regel 6 nr. 1 bokstav f) og regel 7 nr. 3 for nye fiskefartøyer med en lengde på 24 meter og over, men under 45 meter, og som utelukkende går i fart innenfor havområde A1, forutsatt at de er utstyrt med en VHF-radioinstallasjon som fastsatt i regel 6 nr. 1 bokstav a), og dessuten med en VHF-radioinstallasjon som benytter DSC for overføring av nødanrop fra skip til land som fastsatt i regel 7 nr. 1 bokstav a).»»

Artikkel 2

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 31. mai 2000. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende til Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 18. mars 1999.

For Kommisjonen

Neil KINNOCK

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 83 av 27.3.1999, s. 48, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 180/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

⁽¹⁾ EFT L 34 av 9.2.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 247 av 5.10.1993, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 276 av 13.10.1998, s. 7.

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 181/1999****2001/EØS/14/07****av 17. desember 1999****om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 150/1999 av 5. november 1999⁽¹⁾.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1069/1999 av 25. mai 1999 om tilpasning av rådsforordning (EØF) nr. 3922/91 til den vitenskapelige og tekniske utvikling⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XIII nr. 66a (rådsforordning (EØF) nr. 3922/91) skal nytt strekpunkt lyde:

«– **399 R 1069**: Kommisjonsforordning (EF) nr. 1069/1999 av 25. mai 1999 (EFT L 130 av 26.5.1999, s. 16).»

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsforordning (EF) nr. 1069/1999 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

(1) EFT L 15 av 18.1.2001, s. 49, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 3 av 18.1.2001, s. 251.

(2) EFT L 130 av 26.5.1999, s. 16.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1069/1999**av 25. mai 1999****om tilpasning av rådsforordning (EØF) nr. 3922/91 til den vitenskapelige og tekniske utvikling(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 3922/91 av 16. desember 1991 om harmonisering av tekniske krav og administrative fremgangsmåter i sivil luftfart⁽¹⁾, sist endret ved forordning (EF) nr. 2176/96⁽²⁾, særlig artikkel 11, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EØF) nr. 3922/91 fastsetter at Kommisjonen på grunnlag av den vitenskapelige og tekniske utvikling skal gjøre de nødvendige endringer i de felles tekniske krav og administrative fremgangsmåter som er oppført i forordningens vedlegg II, og det må nå gjøres slike endringer, særlig for å forbedre sikkerhetskravene.
- 2) JAR 1, «Definitions and Abbreviations (definisjoner og forkortelser)», er endret for å innta nye definisjoner i forbindelse med lufttransport på kommersielt grunnlag.
- 3) JAR 22, «Sailplanes and Powered Sailplanes (seilfly og motorseilfly)», er endret for å innta «self sustaining powered sailplane» («seilfly med hjelpemotor») og å ajourføre underavsnittene.
- 4) JAR 25, «Large Aeroplanes (større fly)», er endret for å innta vedtatte endringer som er gjort i de tilsvarende amerikanske regler (FAR 25), og for å innføre ajourførte krav som følge av harmoniseringsarbeidet til JAA og FAA samt å forbedre kravene til APU «Auxiliary Power Units (hjelpe-aggregater)» og autopiloter.
- 5) JAR AWO, «All Weather Operations (allværsoperasjoner)», er ajourført for å innføre krav som blant annet gjelder innflyging og landing med en motor ute av drift.

6) JAR E, «Engines (motorer)», er endret for å innføre ajourførte krav som følge av harmoniseringsarbeidet til JAA og FAA og for å styrke samsvaret med JAR-21 og andre JAR-regler.

7) JAR P, «Propellers (propeller)», er endret med henblikk på samsvar med JAR-21.

8) JAR APU, «Auxiliary Power Units (hjelpe-aggregater)» er endret med henblikk på samsvar med JAR 21.

9) JAR TSO, «Technical Standards Orders (pålegg om tekniske standarder)» er endret med henblikk på revisjon av gjeldende TSO-regler og innføring av nye (f.eks. om taleregistrant for førerkabin).

10) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for flysikkerhetsregler⁽³⁾ –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg II til forordning (EØF) nr. 3922/91 erstattes med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 25. mai 1999.

For Kommisjonen

Neil KINNOCK

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 130 av 26.5.1999, s. 16, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 181/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT L 373 av 31.12.1991, s. 4.

(2) EFT L 291 av 14.11.1996, s. 15.

(3) Skriflig uttalelse av 4. februar 1999 fra Komiteen for flysikkerhetsregler.

VEDLEGG

«VEDLEGG II

Liste over gjeldende regler som omfatter de felles tekniske krav og administrative framgangsmåter nevnt i artikkel 31. *Alminnelige regler og framgangsmåter*

JAR 1 Definitions and Abbreviations (definisjoner og forkortelser), med endring 5 av 15. juli 1996 til og med endring 1/97/1 av 12. desember 1997.

2. *Typesertifisering av produkter og deler*

JAR 22 Sailplanes and Powered Sailplanes (seilfly og motorseilfly), til og med endring 5 av 28. oktober 1995.

JAR 25 Large Aeroplanes (større fly), til og med endring 25/96/1 av 19. april 1996.

JAR AWO All Weather Operations (allværsoperasjoner), til og med endring 2 av 1. august 1996.

JAR E Engines (motorer), til og med endring E/96/1 av 8. august 1996 og E/97/1 av 30. desember 1997.

JAR P Propellers (propeller), til og med endring P/96/1 av 8. august 1996.

JAR APU Auxiliary Power Units (hjelpe-aggregater), til og med endring APU/96/1 av 8. august 1996.

JAR TSO Technical Standards Orders (pålegg om tekniske standarder), til og med endring 3 av 28. april 1998.

JAR VLA Very Light Aeroplanes (svært lette fly), til og med endring VLA/92/1.

JAR 145 Approved Maintenance Organizations (godkjente vedlikeholdsorganisasjoner) per 1. januar 1992.»

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 182/1999****2001/EØS/14/08****av 17. desember 1999****om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til EØS-rådets beslutning nr. 1/95 av 10. mars 1995 om ikrafttredelse av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde for Fyrstedømmet Liechtenstein⁽¹⁾ skal Liechtenstein gjennomføre rettsaktene omhandlet i avtalens vedlegg XIII kapittel VI (sivil luftfart) fra 1. januar 2000, med forbehold for EØS-komiteens vurdering i løpet av 1999.
- 2) Vurderingen foretatt av EØS-komiteen i samsvar med avtalens vedlegg XIII kapittel VI (sivil luftfart) førte til den konklusjon at de særlige forholdene i Liechtenstein som gjorde overgangsperioden berettiget, ikke er endret.
- 3) På dette grunnlag bør overgangsperioden forlenges fram til 1. januar 2002 –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XIII kapittel VI (sivil luftfart) skal teksten mellom kapitelloverskriften og underpunkt «i. Konkurranseregler» lyde:

«Liechtenstein skal gjennomføre bestemmelsene i rettsaktene omhandlet i underpunkt (ii) til (vi) nedenfor fra 1. januar 2002, med forbehold for EØS-komiteens vurdering i løpet av 2001.»

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft 1. januar 2000, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Utfærdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

(¹) EFT L 86 av 20.4.1995, s. 58, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 14 av 20.4.1995, s. 1.

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 183/1999****2001/EØS/14/09****av 17. desember 1999****om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 151/1999 av 5. november 1999⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 97/622/EF av 27. mai 1997 om spørreskjemaene til medlemsstatenes rapporter om gjennomføringen av enkelte direktiver om avfall (gjennomføring av rådsdirektiv 91/692/EØF)⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XX etter nr. 2aa (kommisjonsvedtak 94/741/EF) skal nytt nr. 2aaa lyde:

«2aaa. **397 D 0622**: Kommisjonsvedtak 97/622/EF av 27. mai 1997 om spørreskjemaene til medlemsstatenes rapporter om gjennomføringen av enkelte direktiver om avfall (gjennomføring av rådsdirektiv 91/692/EØF) (EFT L 256 av 19.9.1997, s. 13).»

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsvedtak 97/622/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

(1) EFT L 15 av 18.1.2001, s. 51, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 3 av 18.1.2001, s. 256.

(2) EFT L 256 av 19.9.1997, s. 13.

KOMMISJONSVEDTAK**av 27. mai 1997****om spørreskjemaene til medlemsstatenes rapporter om gjennomføringen av visse direktiver om avfall (gjennomføring av rådsdirektiv 91/692/EØF) (*)**

(97/622/EF)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 om standardisering og rasjonalisering med hensyn til rapporter om gjennomføring av enkelte miljødirektiver⁽¹⁾, særlig artikkel 5 og 6 og vedlegg VI,

under henvisning til rådsdirektiv 75/442/EØF av 15. juli 1975 om avfall⁽²⁾, sist endret ved kommisjonsvedtak 96/350/EF⁽³⁾,

under henvisning til rådsdirektiv 91/689/EØF av 12. desember 1991 om farlig avfall⁽⁴⁾, sist endret ved direktiv 94/31/EF⁽⁵⁾,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall⁽⁶⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

I artikkel 8 nr. 1 i direktiv 91/689/EØF pålegges medlemsstatene å oversende Kommisjonen opplysninger om gjennomføringen av nevnte direktiv innenfor rammen av rapporten fastsatt i artikkel 16 nr. 1 i direktiv 75/442/EØF.

I artikkel 17 i direktiv 94/62/EF pålegges medlemsstatene å oversende Kommisjonen opplysninger om gjennomføringen av nevnte direktiv i samsvar med artikkel 5 i direktiv 91/692/EØF.

Artikkel 16 i direktiv 75/442/EØF er erstattet med artikkel 5 i direktiv 91/692/EØF, der medlemsstatene pålegges å oversende Kommisjonen opplysninger om gjennomføringen av visse fællesskapsdirektiver i form av en rapport på sektorbasis.

Rapporten skal utarbeides på grunnlag av et spørreskjema eller et skjema utformet av Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 6 i direktiv 91/692/EØF.

Den første rapporten på sektorbasis skal omfatte tidsrommet fra og med 1998 til og med 2000.

Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt i samsvar med artikkel 6 i nevnte direktiv –

GJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

Spørreskjemaene som er vedlagt dette vedtak, og som gjelder direktiv 91/689/EØF og direktiv 94/62/EF, vedtas.

Artikkel 2

Medlemsstatene skal bruke spørreskjemaene som grunnlag for utarbeiding av sektorrapportene de skal framlegge for Kommisjonen i samsvar med artikkel 5 i direktiv 91/692/EØF og artikkel 17 i direktiv 94/62/EF.

Artikkel 3

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 27. mai 1997.

For Kommisjonen

Ritt BJERREGAARD

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 256 av 19.9.1999, s. 13, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 183/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48.

(2) EFT L 194 av 25.7.1975, s. 39.

(3) EFT L 135 av 6.6.1996, s. 32.

(4) EFT L 377 av 31.12.1991, s. 20.

(5) EFT L 168 av 2.7.1994, s. 28.

(6) EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10.

*VEDLEGG***LISTE OVER SPØRRESKJEMAER**

1. Spørreskjema for rådsdirektiv 91/689/EØF av 12. desember 1991 om farlig avfall⁽¹⁾, sist endret ved direktiv 94/31/EF⁽²⁾.
2. Spørreskjema for europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 377 av 31.12.1991, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 168 av 2.7.1994, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10.

SPØRRESKJEMA**for medlemsstatenes rapport om innarbeiding og gjennomføring av direktiv 91/689/EØF om farlig avfall, sist endret ved direktiv 94/31/EF**

Det er ikke nødvendig å gjenta opplysninger som allerede er gitt, men vennligst angi tydelig hvor og når opplysningene ble gitt

I. INNARBEIDING I NASJONAL LOVGIVNING

1. a) Har Kommisjonen mottatt teksten til de nasjonale lover og forskrifter som gjennomfører direktiv 91/689/EØF, som endret, i nasjonal lovgivning?
(Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Nei», vennligst begrunn.
2. a) Har Kommisjonen mottatt teksten til de nasjonale lover og forskrifter som gjennomfører rådsvedtak 94/904/EF om utarbeiding av en liste over farlig avfall i henhold til artikkel 1 nr. 4 første ledd i direktiv 91/689/EØF om farlig avfall i nasjonal lovgivning?
(Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Nei», vennligst begrunn.

II. GJENNOMFØRING AV DIREKTIVET

3. a) Anses annet avfall enn det som er oppført på listen i vedtak 94/904/EF for å utvise én eller flere av egenskapene angitt i vedlegg III til direktiv 91/689/EØF, i henhold til artikkel 1 nr. 4 annet ledd i nevnte direktiv?
(Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», er Kommisjonen underrettet om tilfellet/tilfellene?
(Ja/Nei)
- c) Dersom svaret på bokstav b) er «Nei», vennligst begrunn.
4. a) Er det truffet tiltak for å skille farlig husholdningsavfall fra annet farlig avfall?
(Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», vennligst gi nærmere opplysninger.
5. a) Er de nødvendige tiltak truffet i henhold til artikkel 2 nr. 1?
(Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», vennligst gi nærmere opplysninger.
- c) Dersom svaret på bokstav a) er «Nei», vennligst begrunn.
6. a) Er de nødvendige tiltak truffet i henhold til artikkel 2 nr. 2-4?
(Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», vennligst gi nærmere opplysninger.
- c) Dersom svaret på bokstav a) er «Nei», vennligst begrunn.
7. a) Er det vedtatt alminnelige regler for å gi unntak i henhold til artikkel 3 nr. 2?
(Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», vennligst gi nærmere opplysninger.
- c) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», men Kommisjonen ikke er blitt underrettet om reglene nevnt i artikkel 3 nr. 2, vennligst begrunn.

8. a) Foretar vedkommende myndigheter egnede regelmessige kontroller av produsenter av farlig avfall, i samsvar med artikkel 4. nr. 1? (Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», vennligst angi hvor ofte kontrollene foretas.
9. a) Kreves det at produsentene av farlig avfall, virksomhetene eller foretakene nevnt i artikkel 4 nr. 2 skal føre oversikt i samsvar med artikkel 14 i direktiv 75/442/EØF? (Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», vennligst gi nærmere opplysninger, særlig om en eventuell standardisert form.
10. a) Er de nødvendige tiltak truffet i henhold til artikkel 5 nr. 1? (Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», vennligst gi nærmere opplysninger.
- c) Dersom svaret på bokstav a) er «Nei», vennligst begrunn.
11. a) Er det utarbeidet planer for avfallshåndtering i samsvar med artikkel 6? (Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Nei», vennligst begrunn.
- c) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», vennligst angi om planene for avfallshåndtering er utarbeidet atskilt eller som et ledd i de alminnelige planer for avfallshåndtering nevnt i artikkel 7 i direktiv 75/442/EØF.
- d) Dersom disse planene for avfallshåndtering er utarbeidet atskilt fra de alminnelige planer for avfallshåndtering nevnt i artikkel 7 i direktiv 75/442/EØF, vennligst gi følgende opplysninger, dersom de foreligger, med angivelse av om noen av tallene er anslag: (tonn/år)

	Farlig avfall
Samlet mengde produsert ⁽¹⁾ avfall, herunder:	
– gjenvunnet ⁽¹⁾ :	
– brent ⁽¹⁾ :	
– brent med energigjenvinning ⁽¹⁾ :	
– deponert ⁽¹⁾ :	
– annen behandlingsmåte, angi hvilken ⁽¹⁾ :	
– gjenvunnet ⁽²⁾ :	
– brent ⁽²⁾ :	
– brent med energigjenvinning ⁽²⁾ :	
– deponert ⁽²⁾ :	
– annen behandlingsmåte, angi hvilken ⁽²⁾ :	
⁽¹⁾ I medlemsstaten.	
⁽²⁾ Utenfor medlemsstaten.	

- e) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», er planene for håndtering blitt offentliggjort? (Ja/Nei)
- f) Dersom svaret på bokstav e) er «Nei», vennligst begrunn.
12. a) Har det oppstått tilfeller der nødvendige tiltak, herunder midlertidige unntak fra direktiv 91/689/EØF, er truffet i henhold til artikkel 7? (Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», men Kommisjonen ikke er blitt underrettet om tiltakene, vennligst begrunn.

SPØRRESKJEMA**for utarbeiding av medlemsstatenes rapport om gjennomføring og anvendelse av direktiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall**

Det er ikke nødvendig å gjenta opplysninger som allerede er gitt, men vennligst angi tydelig hvor og når opplysningene ble gitt

I. GJENNOMFØRING I NASJONAL LOVGIVNING

1. a) Har Kommisjonen mottatt teksten til de lover, forskrifter og administrative bestemmelser som er satt i kraft for å etterkomme direktivet?
(Ja/Nei)
b) Dersom svaret på bokstav a) er «Nei», vennligst begrunn.
2. a) Er det planlagt å vedta ytterligere tiltak som ikke er nevnt under, innenfor rammen av dette direktiv og som faller inn under meldeplikten fastsatt i artikkel 16?
(Ja/Nei)
b) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», er planene om tiltak meldt til Kommisjonen i samsvar med artikkel 16?
(Ja/Nei)
c) Dersom svaret på bokstav b) er «Nei», vennligst begrunn.
3. a) Dersom det er vedtatt programmer med høyere mål enn dem som er nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) og b), er Kommisjonen underrettet om disse målene i samsvar med artikkel 6 nr. 6?
(Ja/Nei)
b) Dersom svaret på bokstav a) er «Nei», vennligst begrunn.

II. ANVENDELSE AV DIREKTIVET

1. a) Er det gjennomført tiltak for å forebygge emballasjeavfall i samsvar med artikkel 4, utover dem som er truffet i samsvar med artikkel 9?
(Ja/Nei)
b) Dersom svaret på bokstav a) er «Nei», vennligst begrunn.
c) Vennligst beskriv tiltakene som er truffet, og oppgi eventuelt samråd som er foretatt med markedsdeltakere.
2. a) Er det truffet tiltak for å fremme ordninger for ombruk i samsvar med artikkel 5?
(Ja/Nei)
b) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», vennligst beskriv tiltakene.
3. a) Er det truffet nødvendige tiltak i henhold til artikkel 7 for å innføre ordninger for retur og/eller innsamling av brukt emballasje og/eller emballasjeavfall, og ordninger for ombruk eller gjenvinning, herunder resirkulering, av innsamlet emballasje og/eller emballasjeavfall?
(Ja/Nei)
b) Dersom svaret på bokstav a) er «Nei», vennligst begrunn.
c) Vennligst beskriv nærmere tiltakene som er truffet og ordningene som er innført.
4. Med hensyn til oppnåelse av målene for gjenvinning og resirkulering nevnt i artikkel 6, vennligst fyll ut og legg ved skjemaene vedtatt i henhold til artikkel 12 nr. 3, og angi hvilken metode som er brukt for å innhente dataene.

5. a) Er bruken av materialer fra resirkulert emballasjeavfall blitt fremmet i samsvar med artikkel 6 nr. 2? (Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», vennligst beskriv tiltakene som er truffet.
6. Angi hvordan tiltakene og målene nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) og b) er blitt offentliggjort i samsvar med artikkel 6 nr. 4, og beskriv opplysningskampanjen beregnet på allmennheten og markedsdeltakerne.
7. Hvilke tiltak er truffet i samsvar med artikkel 13 for å sikre at alle emballasjebrukere får den informasjon som er fastsatt i nevnte artikkel.
8. a) Finnes det nasjonale standarder som er i samsvar med de grunnleggende kravene i henhold til artikkel 9 og for konsentrasjoner av tungmetaller i samsvar med artikkel 11? (Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav a) er «Ja», er disse oversendt Kommisjonen? (Ja/Nei)
- c) Dersom svaret på bokstav b) er «Nei», vennligst begrunn.
9. a) Inneholder planene for håndtering av avfall som skal utarbeides i samsvar med artikkel 7 i direktiv 75/422/EØF, et særskilt kapittel om håndtering av emballasje og emballasjeavfall i samsvar med artikkel 14 i direktiv 94/62/EF? (Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav b) er «Nei», vennligst begrunn.
10. a) Er de økonomiske virkemidler for å nå målene fastsatt i dette direktiv vedtatt i samsvar med artikkel 15? (Ja/Nei)
- b) Dersom svaret på bokstav b) er «Ja», vennligst beskriv disse tiltakene.
-

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 184/1999****2001/EØS/14/10****av 17. desember 1999****om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)**

EØS-KOMITEEN HAR –

Artikkel 2

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Teksten til nr. 2ef (kommisjonsvedtak 95/365/EF) erstattes med følgende:

«**399 D 0476**: Kommisjonsvedtak 1999/476/EF av 10. juni 1999 om miljøkriteriene for tildeling av Fællesskapets miljømerke til vaskemidler (EFT L 187 av 20.7.1999, s. 52).»

Avtalens vedlegg XX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 151/1999 av 5. november 1999⁽¹⁾.

Artikkel 3

Kommisjonsvedtak 1999/427/EF av 28. mai 1999 om fastsetjing av miljøkriterier for tildeling av fællesskapsmiljømerket til oppvaskmiddel til oppvaskmaskiner⁽²⁾ og kommisjonsvedtak 1999/476/EF av 10. juni 1999 om miljøkriteriene for tildeling av Fællesskapets miljømerke til vaskemidler⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen –

Teksten til kommisjonsvedtak 1999/427/EF og 1999/476/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 4

BESLUTTET FØLGENDE:

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

*Artikkel 1**Artikkel 5*

I avtalens vedlegg XX etter nr. 2ep (kommisjonsvedtak 1999/205/EF) skal nytt nr. 2eq lyde:

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

«2eq. **399 D 0427**: Kommisjonsvedtak 1999/427/EF av 28. mai 1999 om fastsetjing av miljøkriterier for tildeling av fællesskapsmiljømerket til oppvaskmiddel til oppvaskmaskiner (EFT L 167 av 2.7.1999, s. 38).»

Utfærdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

(¹) EFT L 15 av 18.1.2001, s. 51, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 3 av 18.1.2001, s. 256.

(²) EFT L 167 av 2.7.1999, s. 38.

(³) EFT L 187 av 20.7.1999, s. 52.

KOMMISJONSVEDTAK

av 28. mai 1999

om fastsetjing av miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til oppvaskmiddel til oppvaskmaskiner(*)*[meldt under nummeret K(1999) 1377]*

(1999/427/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESKAPA
HAR –med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske
fellesskapet,med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 880/92 av 23. mars
1992 om en fellesskapsordning for tildeling av miljømerke⁽¹⁾,
særleg artikkel 5 nr. 1 andre leddet, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) Etter artikkel 5 nr. 1 første leddet i forordning (EØF) nr. 880/92 skal vilkåra for tildeling av fellesskapsmiljømerket fastsetjast for kvar produktgruppe.
- 2) I artikkel 10 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 880/92 er det fastsett at den innverknaden som eit produkt har på miljøet, skal vurderast ut frå dei særskilde kriteria for produktgruppene.
- 3) I artikkel 4 nr. 2 bokstav a) i forordning (EØF) nr. 880/92 er det fastsett at miljømerket ikkje kan tildelast produkt som er stoff eller preparat som er klassifiserte som farlege etter rådsdirektiv 67/548/EØF⁽²⁾, sist endra ved kommisjonsdirektiv 98/73/EF⁽³⁾, og etter rådsdirektiv 88/379/EØF⁽⁴⁾, sist endra ved kommisjonsdirektiv 96/65/EF⁽⁵⁾, men at det kan tildelast produkt som inneheld slike stoff eller preparat, i den mon dei stettar føremåla med fellesskapsordninga for tildeling av miljømerke.
- 4) Oppvaskmiddel til oppvaskmaskiner inneheld stoff eller preparat som er klassifiserte som farlege etter dei førnemnde direktiva.

5) Dei miljøkriteria som er fastsette i dette vedtaket, omfattar særleg grenseverdiar og eit poengsystem som minskar innhaldet av stoff og preparat som er klassifiserte som farlege, til eit minimum i oppvaskmiddel som kan tildelast miljømerket.

6) Oppvaskmiddel som er i samsvar med desse kriteria, har difor liten innverknad på miljøet og stettar føremåla med fellesskapsordninga for tildeling av miljømerke.

7) I samsvar med artikkel 6 i forordning (EØF) nr. 880/92 har Kommisjonen rådspurt dei viktigaste interessegruppene i eit samrådsforum.

8) Det utvalet som er oppnemnt i medhald av artikkel 7 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 880/92, har ikkje gjeve noka fråsegn om dei tiltaka som er fastlagde i utkastet til kommisjonsvedtak.

9) Kommisjonen gjorde difor 27. januar 1999 framlegg for Rådet om desse tiltaka i samsvar med artikkel 7 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 880/92.

10) Rådet har ikkje teke noka avgjerd innan tre månader etter at framlegget vart gjort.

11) I samsvar med artikkel 7 nr. 5 i forordning (EØF) nr. 880/92 bør Kommisjonen no vedta tiltaka –

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Produktgruppa «oppvaskmiddel til oppvaskmaskiner» vert definert på følgjande måte: «Alle oppvaskmiddel som berre er til bruk i automatiske hushaldsoppvaskmaskiner.»

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 167 av 2.7.1999, s. 38, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 184/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) TEF L 99 av 11.4.1992, s. 1.

(2) TEF 196 av 16.8.1967, s. 1.

(3) TEF L 305 av 16.11.1998, s. 1.

(4) TEF L 187 av 16.7.1988, s. 14.

(5) TEF L 265 av 18.10.1996, s. 15.

Artikkel 2

Innverknaden på miljøet og dugleiken til den produktgruppa som er definert i artikkel 1, skal vurderast ut frå dei særskilde miljø- og dugleikskriteria som er førde opp i vedlegget og i tillegg I A, I B, II, III og IV.

Artikkel 3

Definisjonen av og dei særskilde miljøkriteria for produktgruppa skal gjelde i tre år frå den første dagen i månaden etter den månaden då dette vedtaket vert gjort.

Artikkel 4

For administrative føremål vert produktgruppa tildelt kodennummeret «15».

Artikkel 5

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 28. mai 1999.

For Kommisjonen

Ritt BJERREGAARD

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

MÅLSETTING

Miljømerket skal tildelast oppvaskmiddel til oppvaskmaskiner på grunnlag av dei allmenne krava som er fastsette i forordning (EØF) nr. 880/92 om en fellesskapsordning for tildeling av miljømerke, og dei særskilde kriteria som er nemnde i dette vedlegget.

Disse kriteriene skal

- minske vassureininga ved at det vert nytta ei mindre mengd oppvaskmiddel, og ved at innhaldet av skadelege delemne vert mindre,
- avgrense avfallsmengda mest mogleg ved at mengda av primæremballasje vert mindre, og ved at det vert fremja ombruk og/eller attvinning av slik emballasje,
- minske energiforbruket ved at det vert oppmuntra til bruk av oppvaskmiddel som verkar ved låg temperatur.

Kriteriene gjør dessuten forbrukerne mer bevisste om vern av miljøet.

1. FUNKSJONELL ENHET OG REFERANSEDOSERING

1.1. Funksjonell enhet

Den funksjonelle eininga er den produktmengda som trengst for å vaske tolv normalt skitne kuvertar (slik det er definert i DIN- eller ISO-standardar).

1.2. Referansedosering

Den doseringa som produsenten rår forbrukarane til å nytte for å vaske tolv normalt skitne kuvertar, skal vere referansedosering under normale tilhøve.

2. HOVUDKRITERIUM

2.1. Miljøkriterium for delemne

Hovudparametrar

Det skal takast omsyn til følgjande parametrar:

- samla mengd kjemikaliar,
- kritisk fortynningsvolum, toksisitet (CDV_{TOX}),
- fosfat (uttrykte som STPP)⁽¹⁾,
- organiske stoff som ikkje kan brytast ned biologisk (aerobe),
- organiske stoff som ikkje kan brytast ned biologisk (anaerobe).

Tillegg II inneheld definisjonen av dei parametrane som er nytta i utrekningane. Desse parametrane vert utrekna og uttrykte som g/vask eller l/vask, alt etter korleis det høver. Dei vert lagde saman og vurderte som ein heilskap etter den framgangsmåten som det er gjort greie for i dette dokumentet.

Poeng/vegingsfaktorar

Tabellen nedanfor inneheld ei oppstilling av dei utvalde kriteria, grenseverdiane og vegingsfaktorane deira og den høgaste poengsummen som det er mogleg å få. Poengsystemformlane som skal nyttast til å rekne ut poenga for kvart einskilt kriterium, er førde opp i nr. 2.3.

⁽¹⁾ Føremålet med dette mellombels kriteriet er å ta omsyn til eutrofieringspotensialet hjå visse oppvaskmiddel. Når dette vedtaket vert revidert, vil det verte vurdert å byte ut denne parameteren med eit kriterium for innverknad på miljøet i lys av ny vitenskapleg kunnskap, tilgjengelege relevante data og den faktiske situasjonen.

Poeng- og vegingsystem for oppvaskmiddel til oppvaskmaskiner

Kriterium	Poeng				Grense- verdi for tildeling av miljø- merke	VF	Sum
	4	3	2	1			
Samlet mengde kjemikalier	16,5	18	19,5	21	22,5	3	12
Kritisk fortynningsvolum, toksisitet (CDV _{TOX})	60	120	180	240	250	8	32
Fosfat (uttrykte som STPP)	0	3	6	9	10	2	8
Organiske stoff som ikkje kan brytast ned biologisk (aerobe)	0	0,05	0,10	0,15	1	1	4
Organiske stoff som ikkje kan brytast ned biologisk (anaerobe)	0	0,05	0,10	0,15	0,2	1,5	6
I alt							62
Påkravd minstepoengsum	26						

Merknader:

Alle verdiane er uttrykte i g/vask, bortsett frå verdiane i CDV_{TOX}, som er uttrykte i l/vask.

V_{faktor} = vegingsfaktor.

2.2. Vilkår for tildeling av miljømerke

Poengsummen for dei fem kriteria for delemna skal vere 26 eller høgare.

Grenseverdien for tildeling av miljømerke må ikkje overskridast for nokre av kriteria. Produktet skal òg stette dei kriteria som er fastsette i andre delar av dette vedlegget.

2.3. Utrekningar i samband med miljøkriteria for delemna*Database for delemne i oppvaskmiddel (DID-liste)*

Tillegg I A inneheld databasen for delemne i oppvaskmiddel (DID-lista) som skal nyttast ved utrekningar i samband med kriteria for delemna. Tillegg I A inneheld òg opplysningar om lastfaktor, toksisitet, manglande evne til aerob biologisk nedbryting og manglande evne til anaerob biologisk nedbryting for dei viktigaste delemna i oppvaskmiddel, og desse opplysningane må nyttast ved utrekningane for desse delemna.

Kriteria

- samla mengd kjemikalier,
- organiske stoff som ikkje kan brytast ned biologisk (aerobe/anaerobe),
- fosfat (uttrykte som STPP),

vert rekna ut for kvart einskilt delemne på grunnlag av doseringa per vask for, vassinnhaldet og masseprosentdelen i eit samansett produkt og vert deretter lagde saman for det samansette produktet.

Kriteriet for kritisk fortynningsvolum for toksisitet vert rekna ut for kvart einskilt delemne etter likninga:

$$CDV_{TOX} = \frac{\text{dosering} \times \text{lastfaktor}}{\text{langtidsverknad}} \times 1\,000$$

Framgangsmåte for utrekning av kriterium og poeng

Ved utrekninga av poeng vert følgjande likningar nytta:

Samla mengd kjemikaliar (TC):

Dersom $TC > 22,5$ g/vask	då	INGA TILDELING
Dersom $TC \leq 21$ g/vask	då	Poeng = $15 - TC/1,5$
Dersom $22,5 \geq TC > 21$ g/vask	då	Poeng = 0
Dersom $TC \leq 16,5$ g/vask	då	Poeng = 4
Høgste poengtal = 4		

Kritisk fortynningsvolum, toksisitet (CDV_{tox}):

Dersom $CDV_{tox} > 250$ l/vask	då	INGA TILDELING
Dersom $CDV_{tox} \leq 240$ l/vask	då	Poeng = $5 - CDV_{tox}/60$
Dersom $250 \geq CDV_{tox} > 240$ l/vask	då	Poeng = 0
Dersom $CDV_{tox} \leq 60$ l/vask	då	Poeng = 4
Høgste poengtal = 4		

Fosfat (P):

Dersom $P > 10$ g/vask	då	INGA TILDELING
Dersom $P \leq 9$ g/vask	då	Poeng = $4 - P/3$
Dersom $10 \geq P > 9$ g/vask	då	Poeng = 0
Høgste poengtal = 4		

Aerobe organiske stoff som ikkje kan brytast ned biologisk (aNBDO):

Dersom $aNBDO > 1$ g/vask	då	INGA TILDELING
Dersom $aNBDO \leq 0,15$ g/vask	då	Poeng = $4 - aNBDO/0,05$
Dersom $1 \geq aNBDO > 0,15$ g/vask	då	Poeng = 0
Høgste poengtal = 4		

Anaerobe organiske stoff som ikkje kan brytast ned biologisk (anNBDO):

Dersom $anNBDO > 0,2$ g/vask	då	INGA TILDELING
Dersom $anNBDO \leq 0,15$ g/vask	då	Poeng = $4 - anNBDO/0,05$
Dersom $0,2 \geq anNBDO > 0,15$ g/vask	då	Poeng = 0
Høgste poengtal = 4		

Nye kjemikaliar/tilleggsdelemne

- a) For nye kjemikaliar eller tilleggsdelemne som ikkje er førde opp i databasen over delemne i oppvaskmiddel, skal den framgangsmåten følgjast som det er gjort greie for i dette kapittelet og i tillegg I B.

Søkjaren skal sende inn data frå forsøk til det ansvarlege organet.

Dataa om evna til anaerob biologisk nedbryting (ECETOC-prøving nr. 28, juni 1988) skal sendast inn.

All tilgjengeleg dokumentasjon må sendast inn for dei dataa som vert lagde fram om biologisk nedbryting, fjerning, langtidsverknader (NOEC-data) hjå fisk, *daphnia magna* og algar.

Den aktuelle prøvinga skal gjennomførast etter dei aktuelle vedlegga til rådsdirektiv 67/518/EØF⁽¹⁾.

Føresegnene i tillegg I B skal nyttast der dei er aktuelle.

Dei aktuelle forenkla framgangsmåtane som det er gjort greie for i tillegg I B, kan nyttast særleg dersom det ikkje ligg føre fullstendige data om langtidsverknader (NOEC).

⁽¹⁾ TEF L 196 av 16.8.1967, s. 1.

- b) På oppmoding frå eit ansvarleg organ eller ei interessegruppe som er representert i samrådsforumet for miljømerket (artikkel 6 i forordning (EØF) nr. 880/92), kan ein annan framgangsmåte følgjast for å vurdere om dei aktuelle kriteria vert stetta, dersom Kommisjonen godkjenner han som jamgod med den framgangsmåten som er nemnd ovanfor.

2.4. Andre miljøkriterium for delemne

For visse delemne skal det vere eit høgsteinhald i det samansette oppvaskmiddelet, eller dei skal ikkje kunne nyttast, slik det er opplyst nedanfor:

- a) det overflateaktive stoffet alkylfenoletoksydat (APEO), parfymar som inneheld dei aromatiske nitrosambindingane som er nemnde i tillegg II, kompleksdannaren EDTA og delemne⁽¹⁾ som er klassifiserte som kreftframkallande, mutagene eller teratogene etter direktiv 67/548/EØF og 88/379/EØF, kan ikkje nyttast,
- b) innhaldet av fosfonat skal ikkje overstige 0,2 g/vask,
- c) det samla innhaldet av klorsambindingar skal ikkje overstige 0,1 %.⁽²⁾

2.5. Miljøkriterium for emballasjen til produktet

Det vert berre teke omsyn til primæremballasjen. Vekta av emballasjen må ikkje overstige 2,5 gram per funksjonseining. Emballasjen bør vere framstilt av materiale som kan nyttast om att og/eller attvinnast. Pappemballasje skal vere framstilt av 80 % attvunne materiale, og plastemballasje skal vere merkt i samsvar med ISO 1043.

3. DUGLEIKSKRITERIUM

Produktet skal ha ei tilfredsstillande vaskeevne ved tilrådd dosering etter den standard prøvingsmetoden som er utvikla av IKW. Produktet bør verke best ved 55 °C eller lågare temperatur. Dette skal produsenten dokumentere.

4. PRØVING

4.1. Prøving av enzymreinleiken for å kontrollere at det ikkje finst produksjonsorganismar

Enzymreinleiken skal prøvast på enzym som vert framstilte ved bioteknologiske prosessar og nytta i oppvaskmiddel til oppvaskmaskiner som det vert søkt om miljømerke for. Føremålet med prøvinga er å sikre at det ikkje finst produksjonsorganismar i det ferdige enzympreparatet.

Veksten av mikroorganismar vert prøvd saman med særskilte antibiotika. Framgangsmåten ved reinleiksprøving må sikre at det ikkje vert påvist produksjonsorganismar i ei 20 ml standard prøve av det ferdige enzympreparatet.

4.2. Prøvingslaboratorium

Søkjaren skal dekkje utgiftene til prøvinga, som skal gjerast ved laboratorium som stettar dei allmenne krava i standardane EN 45001 eller andre tilsvarande system.

5. FORBRUKARINFORMASJON

5.1. Opplysningar på emballasjen

Opplysningane nedanfor skal vere påførde produktet:

⁽¹⁾ «Delemne» tyder anten stoff eller preparat.

⁽²⁾ Ved seinare revisjon av kriteria vil klorsambindingar få særskild merksemd med sikte på eit endeleg forbod mot å nytte dei.

«Som ein grunnregel:

- bruk oppvaskmiddel som verkar ved temperaturar under 65 °C,
- velg vaskeprogram med låg temperatur,
- fyll oppvaskmaskina før ho vert starta,
- ikkje bruk meir oppvaskmiddel enn den tilrådde doseringa,

då vert både energi- og vassforbruket minst mogleg og vassureininga mindre.»

«Dette produktet er tildelt fellesskapsmiljømerket fordi det medverkar til å minske vassureininga, avfallsmengda og energiforbruket».

Fleire opplysningar om fellesskapsmiljømerket kan skaffast frå Europakommisjonen:

Internett-adresse: <http://europa.eu.int/ecolabel>

Postadresse: Europakommisjonen, DG XI E4
Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussel

5.2. Doseringsrettleiing

Produktemballasjen skal vere påført ei doseringsrettleiing. Det skal opplysast om tilrådd dosering for «normalt» og «svært» skiten oppvask. Rettleiinga skal ha opplysningar om korleis produktet best kan nyttast ut alt etter kor skiten oppvasken er.

5.3. Opplysningar om delemne på etiketten

Kommisjonsrekommandasjon 89/542/EØF av 13. september 1989 om merking av vaske- og rengjøringsmidler⁽¹⁾ skal nyttast.

Det skal gjevast opplysningar om følgjande grupper av delemne på etiketten:

- Enzym: enzymtypar skal gjevast opp
- Konserveringsmiddel: karakterisering og oppføring på etiketten etter IUPAC-nomenklaturen
- Dersom produktet inneheld parfyme, skal dette nemnast på emballasjen.

⁽¹⁾ TEF L 291 av 10.10.1989, s. 55.

Tillegg 1

DATABASE FOR DELEMNE I OPPVASKMIDDEL, OG FRAMGANGSMÅTEN SOM SKAL FØLGJAST FOR DELEMNE SOM IKKJE ER FØRDE OPP I DATABASEN

A. Dataa nedanfor for dei delemna som er vanlegast i oppvaskmiddel, skal nyttast ved uttrekninga av miljøkriteria (sjå tabellen nedanfor):

DATABASE FOR DELEMNE I OPPVASKMIDDEL

DID-nr.	Delemne	Toksisitet		Last-faktor	Anaerobe Kan ikkje brytast ned biologisk	Aerobe Kan ikkje brytast ned biologisk	Løyslege uorganiske stoff	Uløyslege uorganiske stoff	THOD
		NOEC målt	LTE						
	Anioniske overflateaktive stoff								
1	C 10-13 LAS (NA Ø 11,5-11,8, C 14 < 1 %)	0,3	0,3	0,05	J, KF = 0,75	0	0	0	2,3
2	Andre LAS (C 14 > 1 %)	0,12	0,12	0,05	J, KF = 1,5	0	0	0	2,3
3	C 14/17 alkylsulfonat	0,27	0,27	0,03	J, KF = 0,75	0	0	0	2,5
4	C 8/10 alkylsulfat	EC50 = 2,9	0,15	0,02	0	0	0	0	1,9
5	C 12/15 AS	0,1	0,1	0,02	0	0	0	0	2,2
6	C 12/18 AS	LC50 = 3	0,15	0,02	0	0	0	0	2,3
7	C 16-18 FAS	0,55	0,55	0,02	0	0	0	0	2,5
8	C 12/15 A 1-3 EO sulfat	0,15	0,15	0,03	0	0	0	0	2,1
9	C 16/18 A 3-4 EO sulfat	Ingen gyldige data	0,1	0,03	0	0	0	0	2,2
10	C 8-dialkylsulfosuksinat	LC50 = 7,5	0,4	0,5	J, KF = 1,5	0	0	0	2
11	C 12/14 sulfotettsyremety/lester	EC50 = 5	0,25	0,05	J, KF = 0,75	0	0	0	2,1
12	C 16/18 sulfotettsyremety/lester	0,15	0,15	0,05	J, KF = 0,75	0	0	0	2,3
13	C 14/16 alfaolefinsulfonat	LC50 = 2,5	0,13	0,05	J, KF = 0,75	0	0	0	2,3
14	C 14-18 alfaolefinsulfonat	LC50 = 1,4	0,07	0,05	J, KF = 2,0	0	0	0	2,4
15	C 12-22 såper	ECO = 1,6	1,6	0,05	0	0	0	0	2,9
	Ikkje-ioniske overflateaktive stoff								
16	C 9/11 A > 3-6 EO lin. eller mono br.	EC50 = 3,3	0,7	0,03	0	0	0	0	2,4
17	C 9/11 A > 6-9 EO lin. eller mono br.	EC50 = 5,4	1,1	0,03	0	0	0	0	2,2
18	C 12-15 A 2-6 EO lin. eller mono br.	0,18	0,18	0,03	0	0	0	0	2,5
19	C 12-15 (Avg. C < 14) A > 6-9 EO lin. eller mono br.	0,24	0,24	0,03	0	0	0	0	2,3
20	C 12-15 (Avg. C > 14) A > 6-9 EO lin. eller mono br.	0,17	0,17	0,03	0	0	0	0	2,3
21	C 12-15 A > 9-12 EO	LC50 = 0,8	0,3	0,03	0	0	0	0	2,2
22	C 12-15 A > 20-30 EO	EC50 = 13	0,65	0,05	0	0	0	0	2
23	C 12-15 A > 30 EO	LC50 = 130	6,5	0,75	0	0	J	0	0* (1)

DID-nr.	Delemne	Toksisitet		Last-faktor	Anaerobe Kan ikke brytast ned biologisk	Aerobe Kan ikke brytast ned biologisk	Løselege uorganiske stoff	Uløselege uorganiske stoff	THOD
		NOEC målt	LTE						
24	C 12/18 A 0-3 EO	Ingen data	0,01	0,03	0	0	0	0	2,9
25	C 12-18 A 9 EO	0,2	0,2	0,03	0	0	0	0	2,4
26	C 16/18 A 2-6 EO	0,03	0,03	0,03	0	0	0	0	2,6
27	C 16/18 A > 9-12 EO	LC50 = 0,5	0,05	0,03	0	0	0	0	2,3
28	C 16/18 A 20-30 EO	EC50 = 18	0,36	0,05	0	0	0	0	2,1
29	C 16/18 A > 30 EO	LC50 = 50	2,5	0,75	0	J	0	0	0* (1)
30	C 12/14 glukoseamid	4,3	4,3	0,03	0	0	0	0	2,2
31	C 16/18 glukoseamid	0,116	0,116	0,03	0	0	0	0	2,5
32	C 12/14 alkylpolyglukosid	1	1	0,03	0	0	0	0	2,3
	Amfotere overflateaktive stoff								
33	C 12-15 alkyldimetylbetain	0,03	0,03	0,05	J, KF = 2,5	0	0	0	2,9
34	Alkyl (C 12-18) amidopropylbetain	0,03	0,03	0,05	J, KF = 2,5	0	0	0	2,8
	Skumhindrende middel								
35	Silikon	EC50 = 241	4,82	0,4	J, KF = 0,75	J	0	0	0,0
36	Parafin	Ingen data	100	0,4	0	J	0	0	0* (1)
	Blaugjering av tøy								
37	Glyserol	LC50 > 5-10 gl	1 000	0,13	0	0	0	0	1,2
	Hjelpstoff								
38	Fosfat, uttrykte som STPP		1 000	0,6	0	0	J	0	0,0
39	Zeolitt A	120	120	0,05	0	0	0	J	0,0
40	Sitrat	EC50 = 85	85	0,07	0	0	0	0	0,6
41	Polykarboksylat og derivat av dei	124	124	0,4	J, KF = 0,1	J	0	0	0* (1)
42	Leire		1 000	0,05	0	0	0	J	0,0
43	Karbonat/bikarbonat	LC50 = 250	250	0,8	0	0	J	0	0,0
44	Feittsyre (C > = 14)	EC0 = 1,6	1,6	0,05	0	0	0	0	2,9
45	Silikat/disilikat	EC50 > 1 000	1 000	0,8	0	0	J	0	0,0
46	Nitritotri-eddisyre (NTA)	19	19	0,13	0	0	0	0	0,6
47	Polyasparaginsyre, natriumsalt	125	12,5	0,13	J, KF = 0,1	0	0	0	1,2

DID-nr.	Delemne	Toksisitet		Last-faktor	Anaerobe Kan ikke brytast ned biologisk	Aerobe Kan ikke brytast ned biologisk	Løyselige uorganiske stoff	Uløyselige uorganiske stoff	THOD
		NOEC målt	LTE						
48	Bleikjemiddel Monoperborat (som borat) Tetraperborat (som borat) Perkarbonat (sjå karbonat) Tetraacetylendiamin (TAED)	1-10	6	1	0	0	J	0	0,0
49		1-10	6	1	0	0	J	0	0,0
50		LC50 = 250	250	0,8	0	0	J	0	0,0
51		EC0 = 500	EC0 = 500	0,13	0	0	0	0	2,0
52	Løysmiddel C 1- C 4-alkoholar Monoetanolamin Dietanolamin Trietanolamin	LC50 = 8 000	100	0,13	0	0	0	0	2,3
53		0,78	0,78	0,13	0	0	0	0	2,7
54		0,78	0,78	0,13	0	0	0	0	2,3
55		0,78	0,78	0,13	0	0	0	0	2
56	Ymse Polyvinylpyrrolidon (PVP/PVNO/PVPVT) Fosfonat EDTA CMC Na-sulfat Mg-sulfat Na-klorid Urea Maleinsyre Eplesyre Kalsiumformiat Silisiumoksid Høgmolekylære polymerar PEG > 4 000 Lågmolekylære polymerar PEG < 4 000 Kumensulfonat Xylensulfonat	EC50 > 100	100	0,75	J, KF = 0,1	J	0	0	0* (1)
57		7,4	7	0,4	J, KF = 0,5	J	0	0	0* (1)
58		LOEC = 11	11	1	J, KF = 0,1	J	0	0	0* (1)
59		LC50 > 250	250	0,75	J, KF = 0,1	J	0	0	0* (1)
60		EC50 = 2 460	1 000	1	0	0	J	0	0,0
61		EC50 = 788	800	1	0	0	J	0	0,0
62		EC50 = 650	650	1	0	0	J	0	0,0
63		LC50 > 10 000	100	0,13	0	0	0	0	2,1
64		LC50 = 106	2,1	0,13	0	0	0	0	0,8
65		LC50 = 106	2,1	0,13	0	0	0	0	0,6
66			100	0,13	0	0	0	0	2,0
67			100	0,05	0	0	0	0	J
68			100	0,4	0	0	J	0	0
69			100	0,13	0	0	0	0	0* (1)
70		6,6	0,13	0	J, KF = 0,25	0	0	1,1	
71		6,6	0,13	0	J, KF = 0,25	0	0	1,7	
				0,13		0	0	0	1,6

DID-nr.	Delemne	Toksisitet		Last-faktor	Anaerobe Kan ikkje brytast ned biologisk	Aerobe Kan ikkje brytast ned biologisk	Løyslege uorganiske stoff	Uløyslege uorganiske stoff	THOD
		NOEC målt	LTE						
72	Toluensulfonat	LC50 = 66	6,6	0,13	J, KF = 0,25	0	0	0	1,4
73	Na-/Mg-/K-hydroksyd		100	1	0	0	J	0	0,0
74	Enzym	LC50 = 25	2,5	0,13	0	0	0	0	2,0
75	Vanlege parfymeblandingar	LC50 = 2-10	0,02	0,1	J, KF = 3,0	J	0	0	0* (1)
76	Fargestoff	LC50 = 10	0,1	0,4	J, KF = 3,0	J	0	0	0* (1)
77	Stive	Ingen data	250	0,1	0	0	0	0	0,97
78	Zn-ftalocyaninsulfonat	NOEC = 0,16	0,016	0,07 (2)	J, KF = 2,5	J	0	0	0* (1)
79	Anionisk polyester (Soil Release Polyester)	NOEC = 310	310	0,4	J, KF = 0,1	J	0	0	0* (1)
80	Iminodisuksinat	23	2,3	0,13	J, KF = 0,25	0	0	0	1,1
Optiske kvitgeringsmiddel (FWA)									
81	FWA 1 (3)	LC0 = 10	1,0	0,4	J, KF = 1,5	J	0	0	0* (1)
82	FWA 5 (4)	3,13	3,13	0,4	J, KF = 0,5	J	0	0	0* (1)
Tilleggsdelemne									
83	Alkylaminoksid (C 12-18)	EC0 = 0,08	0,08	0,05	J, KF = 2,5	0	0	0	3,2
84	Glysereth (C 6-17) EO-kokoat	EC50 = 32	1,6	0,05	0	0	0	0	2,1
85	Fosfaterar (C 12-18)	EC50 = 38	1,9	0,05	J, KF = 0,25	0	0	0	2,3

(1) 0* = THOD for aerobe organiske stoff som ikkje kan brytast ned biologisk, er sett lik 0.

(2) Snøgg fotokjemisk nedbryting.

(3) FWA 1 = dinatrium 4,4'-bis (4-amilin-5-morfolin-1,3,5-triazin-2-yl) amin stilben-2,2'-disulfonat.

(4) FWA 5 = dinatrium 4,4'-bis (2-sulfostryl) bifenyli.

Merknader:

J = ja

KF = korreksjonsfaktor som skal nyttast på doseringa, uttrykt i g/vask

0 = skal ikkje nyttast

NOEC = konsentrasjon der ingen verknad kan observerast

LTE = langtidverknad

THOD = teoretisk oksygenforbruk

B. Følgjande framgangsmåte skal nyttast, der han høver, med delemne som ikkje er førde opp i DID-lista

Toksisitet i vatn

Kriteriet for kritisk fortynningsvolum bør reknast ut på grunnlag av dei lågaste validerte dataa om langtidverknaden (LTE) hjå fisk, *daphnia magna* eller algar.

I tilfelle der det vert nytta data om homologar og/eller QSAR (kvanitative strukturaktivitetstilhøve), kan det vurderast å gjere ein korreksjon for dei endeleg valde LTE-dataa.

Dersom det manglar LTE-data, skal følgjande framgangsmåte nyttast for å rekne ut LTE-dataa ved at det vert nytta spesifiserte uvissfektorar (UF) på dataa for dei mest følsame artane:

Stoff som ikkje er overflateaktive

TILGJENGELEGE DATA	UF SOM SKAL NYTTAST
Minst 2 akutte LC ₅₀ hjå fisk, <i>daphnia</i> eller algar	100
1 NOEC hjå fisk, <i>daphnia</i> eller algar	10
2 NOEC hjå fisk, <i>daphnia</i> eller algar	5
3 NOEC hjå fisk, <i>daphnia</i> eller algar	1
	Lågaste validerte NOEC skal nyttast

Denne regelen kan fråvikast dersom det kan dokumenterast at bruken av lågare faktorar eller data er vitenskapleg grunnngjeven.

Overflateaktive stoff

TILGJENGELEGE DATA	UF SOM SKAL NYTTAST
Minst 2 NOEC hjå fisk, <i>daphnia</i> eller algar	1 (lågaste NOEC)
1 NOEC hjå fisk, <i>daphnia</i> eller algar	1 (NOEC, dersom den aktuelle arten er den mest følsame med omsyn til akutt toksisitet)
3 LC ₅₀ hjå fisk, <i>daphnia</i> eller algar	10 (NOEC, dersom den aktuelle arten ikkje er den mest følsame med omsyn til akutt toksisitet)
Minst 1 LC ₅₀ hjå fisk, <i>daphnia</i> eller algar	20 (lågaste LC ₅₀)
	50 (lågaste LC ₅₀)
	eller 20 i særskilte tilfelle (sjå nedanfor)

II det siste tilfellet som er nemnt ovanfor, kan det nyttast ein uvissefaktor på 20 i staden for 50 dersom det ligg føre data for 1-2 L(E)C₅₀ (LC₅₀ for toksisitet hjå fisk, EC₅₀ for toksisitet hjå *daphnia* eller algar), og dersom det ut frå opplysningar om andre sambindingar kan slåast fast at det er dei mest følsame artane som det er utført prøving med. Ein slik regel kan berre nyttast innanfor ei gruppe homologar. Det bør strekast under at dei LTE-verdiane (langtidsverknader) som vert nytta, må vere einsarta innanfor ei gruppe homologar når det gjeld innverknaden frå lengda på alkylkjeda for LAS (lineært alkylbensensulfonat) eller frå talet på EO (etoksygrupper) for alkoholetoksylat, dersom slike QSAR kan fastsetjast.

Alle avvik frå skjemaet ovanfor skal vere godt grunnngjevne for den aktuelle kjemikalien.

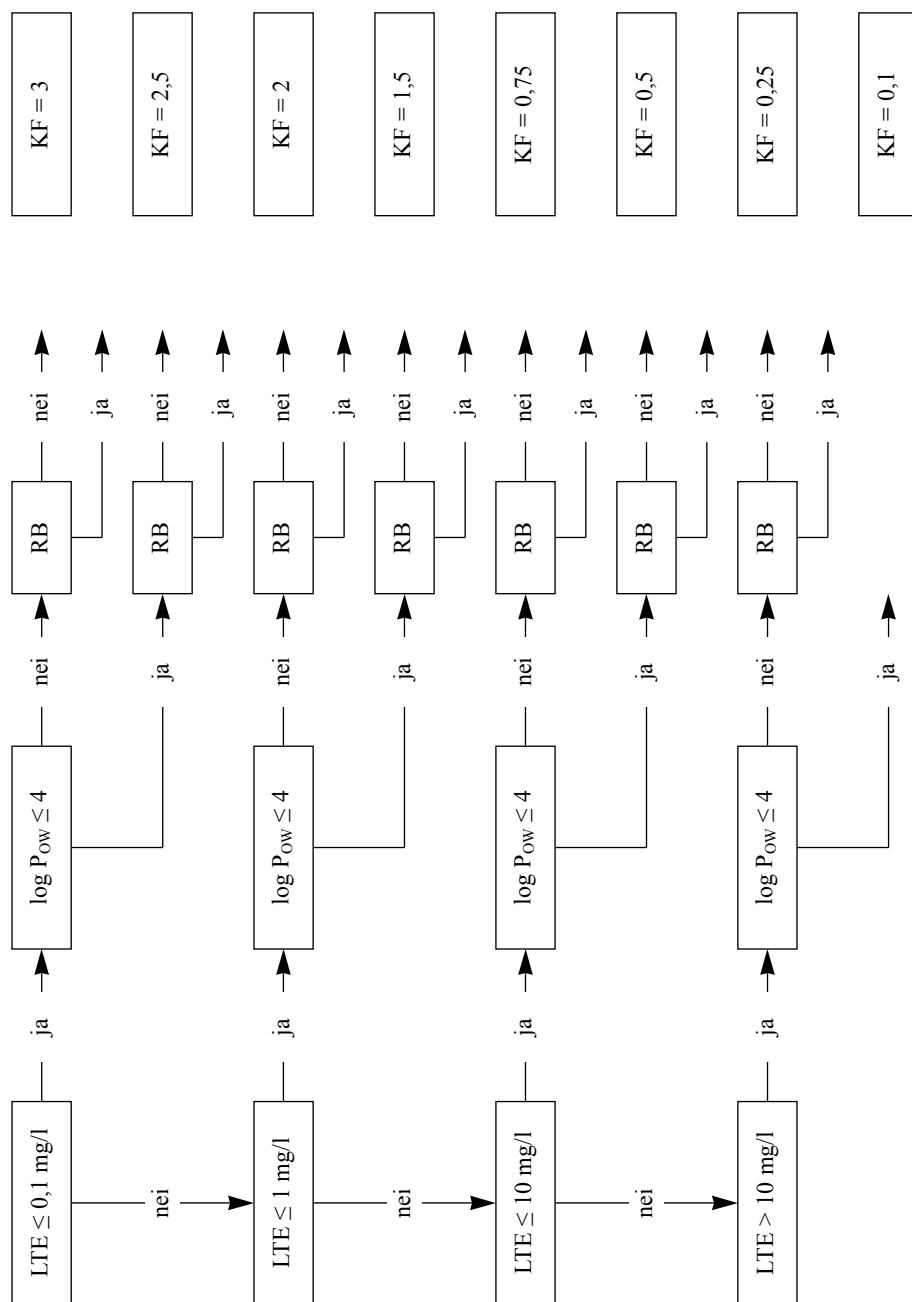
Lastfaktorar

Lastfaktorar skal fastsetjast i samsvar med kommisjonsdirektiv 93/67/EØF av 20. juli 1993 om fastsettelse av prinsippene for vurderingen av risikoene for mennesker og miljø ved stoffer meldt i henhold til rådsdirektiv 67/548/EØF⁽¹⁾ og rådsforordning (EØF) nr. 793/93⁽²⁾.

⁽¹⁾ TEF L 227 av 8.9.1993, s. 9.

⁽²⁾ TEF L 84 av 5.4.1993, s. 1.

Organiske stoff (anaerobe) som ikkje kan brytast ned biologisk: flytskjema for fastsetjing av korreksjonsfaktorar (KF)⁽¹⁾

RB: god evne til aerob biologisk nedbryting

LTE: langtidsverknad

KF: korreksjonsfaktor

(1) Korreksjonsfaktorane skal fastsetjast på grunnlag av eigenskapane til delenna og nyttast på doseringa uttrykt som g/vask.

*Tillegg II***DEFINISJONAR I SAMBAND MED MILJØKRITERIUM****1. Samla mengd kjemikaliar**

Den samla mengda av kjemikaliar svarar til dosering minus vassinnhald i g/vask.

2. Kritisk fortynningsvolum, toksisitet (CDV_{TOX})

CDV_{TOX} vert rekna ut i l/vask for kvart delemne «i» i det samansette oppvaskmiddelet på grunnlag av dei tilhøyrande dataa for lastfaktor (LF) og langtidverknad (LTE) i DID-lista:

$$\text{CDV}_{\text{TOX}} (\text{delemne «i»}) = \frac{\text{vekt/vask (i)} \times \text{LF (i)} \times 1\,000}{\text{LTE (i)}}$$

CDV_{TOX} for produktet er summen av CDV_{TOX} for alle delemna i l/vask.

3. Fosfat (uttrykte som STPP)

Vekt per vask av alle uorganiske fosfat, uttrykt som STPP, i g/vask.

4. Organiske stoff som ikkje kan brytast ned biologisk (aerobe)

Vekt per vask av alle delemne som er aerobe organiske stoff som ikkje kan brytast ned biologisk (sjå DID-lista), i g/vask.

5. Organiske stoff som ikkje kan brytast ned biologisk (anaerobe)

Vekt per vask av alle delemne som er anaerobe organiske stoff som ikkje kan brytast ned biologisk, etter bruk av dei tilhøyrande korreksjonsfaktorane (sjå DID-lista), i g/vask.

6. Nitromoskus

Moskusxylen: 5-tert-butyl-2,4,6-trinitro-m-xylen

Moskusambrette: 4-tert-butyl-3-metoksy-2,6-dinitrotoluen

Mosken: 1,1,3,3,5-pentametyl-4,6-dinitroindan

Moskustibetin: 1-tert-butyl-3,4,5-trimetyl-2,6-dinitrobenzen

Moskusketon: 4'-tert-butyl-2',6'-dimetyl-3',5'-dinitroacetafenon.

*Tillegg III***DATA OG OPPLYSNINGAR SOM DET ANSVARLEGE ORGANET SKAL KREVJE AV
SØKJAREN NÅR DET MOTTEK SØKNADEN OM MILJØMERKE****1.1. Deklarasjon av produktsamansetnaden og utrekning av kriterium**

Det ansvarlege organet skal krevje at produsenten som søker om miljømerke, legg fram følgjande:

- ei nøyaktig utgreiing om produktsamansetnaden,
- ei nøyaktig kjemisk utgreiing om delemna (t.d. identifikasjon i samsvar med IUPAC, CAS-nummer, sum- og strukturformlar, reinleik, type og ureiningsprosentdel, tilsetjingsstoff; for blandingar, t.d. overflateaktive stoff: DID-nummer, homologsamansetnad og -fordeling, isomerar og handelsnamn); analytisk prov på korleis overflateaktive stoff er sette saman,
- nøyaktig kor mange tonn av produktet som er marknadsførde (talet for det føregåande året skal sendast inn 1. mars),
- ei nøyaktig utrekning av kriteria,
- ein kortfatta rapport om prøvinga av enzymreinleiken, i samsvar med punkt 4 i vedlegget til dette vedtaket, og ein attest som syner at produktet ikkje inneheld produksjonsorganismar,
- ei fråsegn om at
 - produktet ikkje inneheld det overflateaktive stoffet alkylfenotoksylat (APEO), parfymar som inneheld dei aromatiske nitrosambindingane som er nemnde i tillegg II, kompleksdannaren EDTA og delemne som er klassifiserte som kreftframkallande, mutagene eller teratogene etter direktiv 67/548/EØF og 88/379/EØF,
 - innhaldet av fosfonat ikkje overstig 0,2 g/vask.

1.2. Prøving av vaskeevne

Søkjaren skal sende resultatata frå prøvinga av vaskeevne over til det ansvarlege organet.

1.3. Doseringsutstyr, emballering og forbrukarinformasjon

For å kunne etterprøve at dei førnemnde krava er stetta, skal det ansvarlege organet krevje at søkjaren sender inn originalemballasje og doseringsutstyr for det aktuelle produktet.

Dersom presentasjonen av eller emballasjen til produktet ikkje er den same i dei ulike medlemsstatane, skal søkjaren leggje fram opplysningar om dette.

1.4. Søknad om miljømerke for oppvaskmiddel

Det nasjonale ansvarlege organet kan utføre kontroll på staden av det føretaket som har sendt inn søknaden, og kan vitje produksjons- og emballeringsanlegga.

Det ansvarlege organet skal sjølv syte for at søknader vert sende inn i samsvar med dei gjeldande krava i forordning (EØF) nr. 880/92 og dei tilhøyrande krava til framgangsmåte.

*Tillegg IV***LISTE OVER FORKORTINGAR**

APEO:	Alkylfenoletoksylyat
BCF:	Biokonsentrasjonsfaktor hjå fisk
CEN:	Den europeiske standardiseringsorganisasjonen
DIN:	Deutsches Institut für Normung
EC ₅₀ :	Verknadskonsentrasjon (konsentrasjonen der 50 % av prøvingsorganismene syner ein verknad innanfor eit visst tidsrom)
ECETOC:	Det europeiske senteret for økotoksikologi og kjemikalietoksikologi (European Centre for Ecotoxicology and Toxicology of Chemicals)
EDTA:	Etylendiamintetraacetat
EN:	Europeisk standard
EO:	Etoksygrupper
ISO:	Den internasjonale standardiseringsorganisasjonen
IUPAC:	Den internasjonale unionen for rein og bruksretta kjemi (International Union of Pure and Applied Chemistry)
KF:	Korreksjonsfaktor
CDV _{TOX} :	Kritisk fortynningsvolum (toksisitet)
LC ₅₀ :	Dødeleg konsentrasjon (konsentrasjonen der 50 % av prøvingsorganismene syner ein dødeleg verknad innanfor eit visst tidsrom)
LF:	Lastfaktor
LTE:	Langtidsverknad
NOEC:	Konsentrasjon der ingen verknad kan observerast (ved ei prøving med omsyn til kronisk toksisitet)
P _{OW} :	Fordelingskoeffisient oktanol/vatn
QSAR:	Kvantitative strukturaktivitetstilhøve
RB:	God evne til biologisk nedbryting
STPP:	Natriumtripolyfosfat
THOD:	Teoretisk oksygenforbruk
UF:	Uvissefaktor
VF:	Vegingsfaktor

KOMMISJONSVEDTAK**av 10. juni 1999****om miljøkriteriene for tildeling av Fellesskapets miljømerke til vaskemidler(*)***[meddelt under nummer K(1999) 1522]***(1999/476/EF)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 880/92 av 23. mars 1992 om en fellesskapsordning for tildeling av miljømerke⁽¹⁾, særlig artikkel 5 nr. 1 annet ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- (1) Kommisjonen har ved vedtak 95/365/EF⁽²⁾ fastsatt miljøkriterier for tildeling av Fellesskapets miljømerke til vaskemidler, som etter artikkel 3 i nevnte vedtak opphørte å gjelde 25. juli 1998.
- (2) Det bør gjøres et nytt vedtak der det fastsettes kriterier for produktgruppen vaskemidler, gjeldende for et nytt tidsrom på tre år.
- (3) Kriteriene som ble fastsatt ved vedtak 95/365/EF, bør revideres for å ta hensyn til markedsutviklingen.
- (4) I henhold til artikkel 5 nr. 1 første ledd i forordning (EØF) nr. 880/92 skal vilkårene for tildeling av Fellesskapets miljømerke fastsettes for hver produktgruppe.
- (5) I artikkel 10 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 880/92 er det fastsatt at et produkts innvirkning på miljøet skal vurderes ut fra de særskilte kriteriene for produktgruppene.
- (6) Artikkel 4 nr. 2 bokstav a) i forordning (EØF) nr. 880/92 fastslår at miljømerket ikke kan tildeles produkter som er stoffer eller preparater klassifisert som farlige i henhold til rådsdirektiv 67/548/EØF⁽³⁾ om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer, sist endret ved kommisjonsdirektiv

98/98/EF⁽⁴⁾, og rådsdirektiv 88/379/EØF⁽⁵⁾ om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige preparater, sist endret ved kommisjonsdirektiv 96/65/EØF⁽⁶⁾, men at det kan tildeles produkter som inneholder slike stoffer eller preparater, dersom disse produktene oppfyller målene for Fellesskapets ordning for tildeling av miljømerke.

- (7) Vaskemidler inneholder stoffer eller preparater som er klassifisert som farlige i samsvar med ovennevnte direktiver.
- (8) De miljøkriterier som er fastsatt ved dette vedtak, omfatter særlig grenseverdier og et poengsystem som reduserer innholdet av stoffer eller preparater som er klassifisert som farlige, til et minimum i vaskemidlene som kan tildeles miljømerket.
- (9) Vaskemidler som er i samsvar med disse kriteriene, har derfor liten innvirkning på miljøet og oppfyller målene for Fellesskapets ordning for tildeling av miljømerket.
- (10) Kommisjonen vedtok 22. juli 1998 en rekommendasjon om god miljøpraksis for vaskemidler til husholdningsbruk⁽⁷⁾.
- (11) I samsvar med artikkel 6 i forordning (EØF) nr. 880/92 har Kommisjonen råd de viktigste interessegruppene i et samrådsforum.
- (12) Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt i henhold til artikkel 7 i forordning (EØF) nr. 880/92 –

GJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

Produktgruppen «vaskemidler» defineres på følgende måte: «Alle vaskemidler i pulverform, flytende form eller en hvilken som helst annen form til vasking av tekstiler, som hovedsakelig er beregnet på bruk i husholdningsvaskemaskiner».

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 187 av 20.7.1999, s. 52, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 184/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT L 99 av 11.4.1992, s. 1.

(2) EFT L 217 av 13.9.1995, s. 14.

(3) EFT L 196 av 16.8.1967, s. 1.

(4) EFT L 355 av 30.12.1998, s. 1.

(5) EFT L 187 av 16.7.1988, s. 14.

(6) EFT L 265 av 18.10.1996, s. 15.

(7) ET L 215 av 1.8.1998, s. 73.

Artikkel 2

Innvirkningen på miljøet og bruksegenskapene til produktgruppen definert i artikkel 1 skal vurderes ut fra de særskilte miljøkriteriene og ytelseskriteriene oppført i vedlegget og i tillegg I A, I B, II, III og IV.

Artikkel 3

Definisjonen av produktgruppen og produktgruppens særskilte miljøkriterier skal gjelde i tre år fra den dag dette vedtak får anvendelse.

Artikkel 4

For administrative formål tildeles produktgruppen kodennummeret «006».

Artikkel 5

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 10. juni 1999.

For Kommisjonen

Ritt BJERREGAARD

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

MÅLSETTING

De generelle kravene fastsatt ved forordning (EØF) nr. 880/92 om en fellesskapsordning for tildeling av miljømerke og de særskilte kriteriene nedenfor får anvendelse på tildelingen av miljømerke til vaskemidler, og skal overholdes i hele det tidsrommet som omfattes av kontrakten om vilkårene for bruk av merket.

De ansvarlige organer tilrådes å ta hensyn til gjennomføringen av anerkjente miljøforvaltningsordninger, f.eks. EMAS eller ISO 14001, ved vurdering av søknader og overvåking av samsvar med kriteriene i dette vedlegg.

Disse kriteriene skal

- **reducere vannforurensningen ved at forbruket av vaskemiddel og middelets innhold av skadelige bestanddeler reduseres,**
- **begrense avfallsmengden mest mulig ved at mengden av primæremballasje reduseres, og ved at ombruk og/eller gjenvinning av slik emballasje fremmes,**
- **reducere energiforbruket ved at det oppmuntres til bruk av vaskemidler som virker ved lav temperatur.**

Kriteriene gjør dessuten forbrukerne mer bevisste om vern av miljøet.

1. FUNKSJONELL ENHET OG REFERANSEDOSERING

1.1. Funksjonell enhet

Den funksjonelle enhet uttrykkes i g/vask (gram per vask). For storvaskemidler gjelder dette doseringen per 4,5 kg tøy (tørre tekstiler) og for finvaskemidler doseringen per 2,5 kg tøy (tørre tekstiler) i vaskemaskinen.

1.2. Referansedosering

Den dosering som produsenten anbefaler forbrukerne for vann med en hardhet på 2,5 mmol CaCO₃/l og «normalt tilsmussede» tekstiler, brukes som referansedosering for

- beregning av miljøkriterier, og
- prøving av vaskeevne.

Dersom en vannhardhet på 2,5 mmol CaCO₃/l ikke er relevant i de medlemsstater der vaskemiddelet markedsføres, skal søkeren oppgi mengden som skal anvendes som referanse.

2. MILJØKRITERIER FOR BESTANDDELER OG EMBALLASJE

2.1. Miljøkriterier for bestanddeler

Det skal tas hensyn til følgende parametere:

- den samlede mengde kjemikalier (TC),
- kritisk fortynningsvolum, toksisitet (CDV_{TOX}),
- fosfater (uttrykt som STPP),
- uløselige uorganiske stoffer (UU),
- løselige uorganiske stoffer (LU),
- aerobe organiske stoffer som ikke er biologisk nedbrytbare (aNBDO),
- anaerobe organiske stoffer som ikke er biologisk nedbrytbare (anNBDO),
- biologisk oksygenforbruk (BOF).

Tillegg II inneholder definisjonen av parametere brukt i beregningene. Disse parametrene beregnes og uttrykkes som g/vask eller l/vask, alt etter hva som passer. De legges sammen og vurderes som helhet etter framgangsmåten beskrevet i dette dokument.

Poeng/veiningsfaktorer

I tabellen nedenfor oppsummeres de utvalgte kriteriene, deres grenseverdier og veiningsfaktorer samt de høyest oppnåelige poeng. Poengsystemformlene som skal brukes til å beregne poengene for hvert enkelt kriterium, er oppført i nr. 2.3.

Poeng- og veiningsystem for vaskemidler

Kriterium	Poeng	4	3	2	1	Grense- verdi for tildeling av miljø- merke	VF	Sum
Samlet mengde kjemikalier		60	70	80	90	110	3	12
Kritisk fortynningsvolum		1500	3500	5500	7500	10000	8	32
Fosfater (uttrykt som STPP)		0	7,5	15	22,5	30	2	8
Uløselige uorganiske stoffer		10	15	20	25	30	0,5	2
Løselige uorganiske stoffer		10	25	40	55	70	0,5	2
Organiske stoffer som ikke er biologisk nedbrytbare (aerobe)		1	2	3	4	8	1	4
Organiske stoffer som ikke er biologisk nedbrytbare (anaerobe)		1	4	7	10	15	1,5	6
BOF		20	40	60	80	130	2	8
I alt								74
Minste poengsum som kreves		45						

Merknader: Alle verdier er uttrykt i g/vask, unntatt CDV_{TOX} , som er uttrykt i l/vask.

VF = veiningsfaktor.

2.2. Grenseverdi for tildeling av miljømerke

Summen av poengtallene for de åtte kriteriene for bestanddeler skal være 45 eller høyere.

Grenseverdiene må ikke overskrides for noen av kriteriene. Produktet skal også oppfylle kriteriene i andre deler av dette vedlegg.

2.3. Beregning av miljøkriterier for bestanddeler*Database for vaskemiddelbestanddeler (DID-liste)*

Tillegg I A inneholder databasen for vaskemiddelbestanddeler (DID-listen), med de bestanddeler som oftest brukes i vaskemiddelsammensetninger, og som skal brukes ved beregning av kriteriene for bestanddeler.

Tillegg I A inneholder også opplysninger om belastningsfaktor, toksisitet, manglende aerob biologisk nedbrytbarhet, manglende anaerob biologisk nedbrytbarhet, løselige/uløselige uorganiske stoffer og biologisk oksygenforbruk (BOF) for de viktigste vaskemiddelbestanddelene, og disse opplysningene må brukes ved beregningene for disse bestanddelene.

Kriteriene

- samlet mengde kjemikalier,
- fosfater (uttrykt som STPP),
- løselige/uløselige uorganiske stoffer,
- stoffer som ikke er biologisk nedbrytbare (aerobe/anaerobe),
- BOF,

beregnes for hver enkelt bestanddel på grunnlag av doseringen per vask, vannmengde og masseprosentdel i sammensetningen, og de legges sammen for hver enkelt bestanddel i produktsammensetningen.

Kriteriet for kritisk fortynningsvolum, toksisitet beregnes for hver enkelt bestanddel (i) som inngår i vaskemiddelsammensetningen, etter ligningen:

$$CDV_{TOX}(\text{bestanddel } \langle i \rangle) = \frac{\text{vekt/vask } (i) \times \text{belastningsfaktor } (i)}{\text{langtidsvirkning } (i)} \times 1\,000$$

Framgangsmåte for beregning av poeng

Ved beregningen av poeng benyttes følgende ligninger:

Samlet mengde kjemikalier (TC):

Dersom TC > 110 g/vask	så	INGEN TILDELING
Dersom TC ≤ 90 g/vask	så	Poeng = 10 – TC /10
Dersom 110 ≥ TC > 90 g/vask	så	Poeng = 0
Dersom TC ≤ 60 g/vask	så	Poeng = 4

Kritisk fortynningsvolum, toksisitet (CDV_{TOX}):

Dersom CDV_{TOX} > 10 000 l/vask	så	INGEN TILDELING
Dersom CDV_{TOX} ≤ 7 500 l/vask	så	Poeng = 4,75 – CDV_{TOX} /2 000
Dersom 10 000 ≥ CDV_{TOX} > 7 500 l/vask	så	Poeng = 0
Dersom CDV_{TOX} ≤ 1 500 l/vask	så	Poeng = 4

Fosfater (P):

Dersom P > 30 g/vask	så	INGEN TILDELING
Dersom P ≤ 22,5 g/vask	så	Poeng = 4 – P /7,5
Dersom 30 ≥ P > 22,5 g/vask	så	Poeng = 0

Uløselige uorganiske stoffer (UU):

Dersom UU > 30 g/vask	så	INGEN TILDELING
Dersom UU ≤ 25 g/vask	så	Poeng = 6 – UU /5
Dersom 30 ≥ UU > 25 g/vask	så	Poeng = 0
Dersom UU ≤ 10 g/vask	så	Poeng = 4

Løselige uorganiske stoffer (LS):

Dersom LS > 70 g/vask	så	INGEN TILDELING
Dersom LS ≤ 55 g/vask	så	Poeng = 4,66 – LS /15
Dersom 70 ≥ LS > 55 g/vask	så	Poeng = 0
Dersom LS ≤ 10 g/vask	så	Poeng = 4

Aerobe organiske stoffer som ikke er biologisk nedbrytbare (aNBDO):

Dersom aNBDO > 8 g/vask	så	INGEN TILDELING
Dersom aNBDO ≤ 4 g/vask	så	Poeng = 5 – aNBDO
Dersom 8 ≥ aNBDO > 4 g/vask	så	Poeng = 0
Dersom aNBDO ≤ 1 g/vask	så	Poeng = 4

Anaerobe organiske stoffer som ikke er biologisk nedbrytbare (anNBDO):

Dersom anNBDO > 15 g/vask	så	INGEN TILDELING
Dersom anNBDO ≤ 10 g/vask	så	Poeng = 4,34 – anNBDO /3
Dersom 15 ≥ anNBDO > 10 g/vask	så	Poeng = 0
Dersom anNBDO ≤ 1 g/vask	så	Poeng = 4

Biologisk oksygenforbruk (BOF):

Dersom BOF > 130 g/vask	så	INGEN TILDELING
Dersom BOF ≤ 80 g/vask	så	Poeng = 15 – BOF /20
Dersom 130 ≥ BOF > 80 g/vask	så	Poeng = 0
Dersom BOF ≤ 20 g/vask	så	Poeng = 4

Nye kjemikalier/tilleggsbestanddeler

For nye kjemikalier eller tilleggsbestanddeler som ikke er oppført i databasen over vaskemiddelbestanddeler, skal framgangsmåten beskrevet i dette kapittel og i tillegg I B følges:

- Søkeren skal sende inn data fra forsøk til det ansvarlige organ.
- Dataene om løselige/uløselige uorganiske stoffer, anaerob biologisk nedbrytbarhet (ECETOC-prøving nr. 28, juni 1988) og biologisk oksygenforbruk (BOF) skal inngis.
- All tilgjengelig dokumentasjon om biologisk nedbryting, fjerning, langtidsvirkninger (NOEC-data) hos fisk, *daphnia magna* og alger, må inngis.
- De aktuelle prøvinger skal gjennomføres etter de aktuelle vedlegg til direktiv 67/548/EØF.

Bestemmelsene i tillegg I B får anvendelse der de er aktuelle.

Særlig kan de forenklede framgangsmåtene beskrevet i tillegg I B anvendes dersom det ikke foreligger fullstendige data om langtidsvirkninger (NOEC).

Eventuelt kan andre data anvendes dersom vedkommende organ med ansvar for å behandle søknaden anerkjenner dem som likeverdige.

2.4. Andre miljøkriterier for bestanddeler

For visse bestanddeler skal det være et høyest tillatt innhold i vaskemiddelsammensetningen, eller de skal utelukkes, slik det er angitt nedenfor:

- a) den samlede vekten av bestanddelene⁽¹⁾ som er klassifisert eller kan klassifiseres som farlige for vannmiljøet, og der risikoen R50 (meget giftig for vannlevende organismer) som definert i rådsdirektiv 67/548/EØF får eller kan få anvendelse, skal ikke overstige 10 g/vask,
- b) den samlede vekten av bestanddelene som er klassifisert eller kan klassifiseres som farlige for miljøet, og der risikoen R50 (meget giftig for vannlevende organismer) og R53 (kan forårsake uønskede langtidsvirkninger i vannmiljøet) som definert i rådsdirektiv 67/548/EØF får eller kan få anvendelse, skal ikke overstige 0,25 g/vask,
- c) fosfonatinnholdet skal ikke overstige 1 g/vask,
- d) overflateaktive stoffer fra alkylfenoletoksylyat-gruppen (APEO), parfymen som inneholder aromatiske nitroforbindelser omhandlet i tillegg II, kompleksdanneren EDTA samt bestanddeler som er klassifisert som kreftframkallende, teratogene eller mutagene i henhold til direktiv 67/548/EØF, skal ikke brukes.

2.5. Miljøkriterier for produktens emballasje

Det tas bare hensyn til primæremballasjen. Vaskemiddelet skal pakkes i lettemballasje eller i beholder (papp-/plasteske eller plastflaske).

Dersom vaskemiddelet leveres i en beholder (eske eller flaske), skal produsenten tilby etterfyllingsprodukter.

Lettemballasjens eller etterfyllingsemballasjens vekt skal ikke overstige 1,7 g/vask.

Beholderens vekt skal ikke overstige 7 g/vask.

Pappemballasje skal bestå av 80 % resirkulert emballasje, og plastemballasje skal være merket i samsvar med ISO-standard 1043.

⁽¹⁾ Med «bestanddeler» menes stoffer eller preparater.

3. YTELSESKRITERIER

Produktets vaskeevne skal sammenlignes med referansevaskemidler av samme type ved bruk av EUs vaskeevneprøving for miljøvaskemidler.

Produktet skal oppfylle minstekravene definert i prøvingen.

4. PRØVING

4.1. Prøving av enzymerens renhet for å kontrollere fravær av produksjonsorganismer

Enzymerens renhet skal prøves på enzymer som framstilles ved bioteknologiske prosesser og brukes i vaskemidler som det søkes om miljø for. Formålet med denne prøvingen er å sikre at det ikke finnes produksjonsorganismer i det ferdige enzympreparatet. Veksten av mikroorganismer undersøkes sammen med særskilte antibiotika. Framgangsmåten ved prøving av renhet må sikre at det ikke påvises produksjonsorganismer i en 20 ml standard prøve av det ferdige enzympreparatet.

4.2. Prøvlingslaboratorier

Prøvingene skal utføres på søkerens regning av laboratorier som oppfyller de allmenne kravene fastsatt i standardene EN 45001 eller andre tilsvarende systemer.

5. FORBRUKERINFORMASJON

5.1. Opplysninger på emballasjen

Følgende opplysninger skal angis på eller i emballasjen:

«SLIK VASKER DU MILJØVENNLIG:

Trinn 1: Sorter tekstilene på forhånd (etter farge, tilsmussingsgrad, fibertype osv.)

Trinn 2: Vask med full vaskemaskin

Trinn 3: Ikke bruk for mye vaskemiddel – følg doseringsanvisningene

Trinn 4: Velg vaskeprogrammer med lav temperatur».

Tilleggsopplysninger om vaskemiddelet må være tilgjengelig på anmodning. For dette formål bør emballasjen være påført en merknad om at forbrukere som vil vite mer om vaskemiddelet, kan ringe (eller skrive) til produsentens eller detaljistens forbrukeravdeling.

For å oppmuntre forbrukeren til ikke å bruke for mye vaskemiddel og til å følge doseringsanvisningene, skal doseringsutstyr (målebeger) med inndelinger på høyst 10 ml leveres på anmodning dersom emballasjen ikke inneholder en slik.

Følgende opplysninger skal angis på emballasjen:

«Dette produktet er tildelt EUs miljømerke fordi det bidrar til å redusere vannforurensningen, avfallsmengden og energiforbruket.

Flere opplysninger om EUs miljømerke finnes på nettstedet <http://europa.eu.int/ecolabel>»

5.2. Doseringsanvisninger

Produktemballasjen skal være påført doseringsanvisninger, og forbrukeren skal rådes til å kontakte vannforsyningsselskapet eller de lokale myndigheter for å få opplysninger om springvannets hardhetsgrad.

Den anbefalte dosering må angis for «normalt tilsmusset» og «sterkt tilsmusset» tøy og for de ulike vannhardhetsgrader som er relevante for de berørte stater, og er angitt som passende for vekten av den aktuelle mengden tøy. Dersom doseringsanvisningene forutsetter bruk av målebeger, skal målebegerets volum (i ml) også framgå klart av emballasjen.

Anvisningene skal også angi vaskeevnen for «normalt tilsmusset» tøy og for de ulike vannhardhetsgrader.

Doseringsanbefalingene for vannhardhetsområde 1 (bløtt vann) og «normalt tilsmusset» tøy, og høyeste vannhardhetsgrad (3 eller 4) og «sterkt tilsmusset» tøy må ikke avvike med en faktor på mer enn 2.

Den benyttede referansedosering for prøving av vaskeevne og beregning av miljøkriterier skal være den samme som den anbefalte dosering for «normalt tilsmusset» tøy og for en vannhardhetsgrad som tilsvarer 2,5 mmol CaCO₃/l i den medlemsstat der prøvingen er utført.

Dersom bare en vannhardhet på under 2,5 mmol CaCO₃/l er tatt med i anbefalingene, skal den høyeste dosering som anbefales for «normalt tilsmusset» tøy, være lavere enn referansedoseringen nevnt i forrige ledd.

5.3. Opplysninger om bestanddeler på etiketten

Kommisjonsrekommendasjon 89/542/EØF av 13. september 1989 om merking av vaske- og rengjøringsmidler⁽¹⁾ får anvendelse.

Følgende grupper av bestanddeler skal angis på etiketten uavhengig av deres masseinnhold:

- *Enzymer*: enzymtyper skal angis (f.eks. protease, lipase),
- *Konserveringsmidler*: karakterisering og angivelse på etiketten etter IUPAC-nomenklaturen,
- *Desinfeksjonsmidler*: karakterisering og angivelse på etiketten etter IUPAC-nomenklaturen.

Dersom produktet inneholder parfyme, skal dette angis på emballasjen.

—————

⁽¹⁾ ET L 291 av 10.10.1989, s. 55.

Tillegg I

DATABASE FOR VASKEMIDDELBESTANDDELER, OG ANVENDT FRAMGANGSMÅTE FOR BESTANDDELER SOM IKKE ER OPPFØRT I DATABASEN
A. Dataene angitt nedenfor for de vanligst benyttede vaskemiddelbestanddel skal anvendes ved beregningen av miljøkriteriene (se tabellen nedenfor):

DATABASE FOR VASKEMIDDELBESTANDDELER

DID-nr.	Bestanddel	Toksisitet		Belastningsfaktor	Anaerobe Ikke biologisk nedbrytbare	Aerobe Ikke biologisk nedbrytbare	Løselige uorganiske stoffer	Uløselige uorganiske stoffer	THOD
		NOEC målt	LTE						
	Anioniske overflateaktive stoffer								
1	C 10-13 LAS (NA Ø 11,5-11,8, C 14 < 1 %)	0,3	0,3	0,05	J, KF = 0,75	0	0	0	2,3
2	Andre LAS (C 14 > 1 %)	0,12	0,12	0,05	J, KF = 1,5	0	0	0	2,3
3	C 14/17 alkylsulfonat	0,27	0,27	0,03	J, KF = 0,75	0	0	0	2,5
4	C 8/10 alkylsulfat	EC50 = 2,9	0,15	0,02	0	0	0	0	1,9
5	C 12/15 AS	0,1	0,1	0,02	0	0	0	0	2,2
6	C 12/18 AS	LC50 = 3	0,15	0,02	0	0	0	0	2,3
7	C 16-18 FAS	0,55	0,55	0,02	0	0	0	0	2,5
8	C 12/15 A 1-3 EO sulfat	0,15	0,15	0,03	0	0	0	0	2,1
9	C 16/18 A 3-4 EO sulfat	Ingen gyldige data	0,1	0,03	0	0	0	0	2,2
10	C 8-dialkylsulfosuksinat	LC50 = 7,5	0,4	0,5	J, KF = 1,5	0	0	0	2
11	C 12/14 sulfettsyreemylester	EC50 = 5	0,25	0,05	J, KF = 0,75	0	0	0	2,1
12	C 16/18 sulfettsyreemylester	0,15	0,15	0,05	J, KF = 0,75	0	0	0	2,3
13	C 14/16 alfaolefinsulfonat	LC50 = 2,5	0,13	0,05	J, KF = 0,75	0	0	0	2,3
14	C 14-18 alfaolefinsulfonat	LC50 = 1,4	0,07	0,05	J, KF = 2,0	0	0	0	2,4
15	C 12-22 såper	ECO = 1,6	1,6	0,05	0	0	0	0	2,9
	Ikke-ioniske overflateaktive stoffer								
16	C 9/11 A > 3-6 EO lin. eller mono br.	EC50 = 3,3	0,7	0,03	0	0	0	0	2,4
17	C 9/11 A > 6-9 EO lin. eller mono br.	EC50 = 5,4	1,1	0,03	0	0	0	0	2,2
18	C 12-15 A 2-6 EO lin. eller mono br.	0,18	0,18	0,03	0	0	0	0	2,5
19	C 12-15 (Avg. C < 14) A > 6-9 EO lin. eller mono br.	0,24	0,24	0,03	0	0	0	0	2,3
20	C 12-15 (Avg. C > 14) A > 6-9 EO lin. eller mono br.	0,17	0,17	0,03	0	0	0	0	2,3
21	C 12-15 A > 9-12 EO	LC50 = 0,8	0,3	0,03	0	0	0	0	2,2
22	C 12-15 A > 20-30 EO	EC50 = 13	0,65	0,05	0	0	0	0	2
23	C 12-15 A > 30 EO	LC50 = 130	6,5	0,75	0	0	J	0	0* (1)

DID-nr.	Bestanddele	Toksisitet		Belastningsfaktor	Anaerobe Ikke biologisk nedbrytbare	Aerobe Ikke biologisk nedbrytbare	Løselige uorganiske stoffer	Uløselige uorganiske stoffer	THOD
		NOEC målt	LTE						
24	C 12/18 A 0-3 EO	Ingen data	0,01	0,03	0	0	0	0	2,9
25	C 12-18 A 9 EO	0,2	0,2	0,03	0	0	0	0	2,4
26	C 16/18 A 2-6 EO	0,03	0,03	0,03	0	0	0	0	2,6
27	C 16/18 A > 9-12 EO	LC50 = 0,5	0,05	0,03	0	0	0	0	2,3
28	C 16/18 A 20-30 EO	EC50 = 18	0,36	0,05	0	0	0	0	2,1
29	C 16/18 A > 30 EO	LC50 = 50	2,5	0,75	0	J	0	0	0* (!)
30	C 12/14 glukoseamid	4,3	4,3	0,03	0	0	0	0	2,2
31	C 16/18 glukoseamid	0,116	0,116	0,03	0	0	0	0	2,5
32	C 12/14 alkylpolyglukosid	1	1	0,03	0	0	0	0	2,3
	Amfotære overflateaktive stoffer								
33	C 12-15 alkylidimetylbetain	0,03	0,03	0,05	J, KF = 2,5	0	0	0	2,9
34	Alkyl (C 12-18) amidopropylbetain	0,03	0,03	0,05	J, KF = 2,5	0	0	0	2,8
	Skumhindrende midler								
35	Silikon	EC50 = 241	4,82	0,4	J, KF = 0,75	J	0	0	0,0
36	Parafin	Ingen data	100	0,4	0	J	0	0	0* (!)
	Bløtgjøring av tøy								
37	Glyserol	LC50 > 5-10 gl	1 000	0,13	0	0	0	0	1,2
	Hjelpestoffer								
38	Fosfater, uttrykt som STPP		1 000	0,6	0	0	J	0	0,0
39	Zeolitt A	120	120	0,05	0	0	0	J	0,0
40	Sitrat	EC50 = 85	85	0,07	0	0	0	0	0,6
41	Polykarboksylater og derivater	124	124	0,4	J, KF = 0,1	J	0	0	0* (!)
42	Leire		1 000	0,05	0	0	0	J	0,0
43	Karbonat/bikarbonat	LC50 = 250	250	0,8	0	0	J	0	0,0
44	Fettsyre (C > = 14)	EC0 = 1,6	1,6	0,05	0	0	0	0	2,9
45	Silikat/disilikat	EC50 > 1 000	1 000	0,8	0	0	J	0	0,0
46	Nitrittri-eddiksyrer (NTA)	19	19	0,13	0	0	0	0	0,6
47	Polyasparaginsyre, natriumsalt	125	12,5	0,13	J, KF = 0,1	0	0	0	1,2

DID-nr.	Bestanddele	Toksisitet		Belastningsfaktor	Anaerobe Ikke biologisk nedbrytbare	Aerobe Ikke biologisk nedbrytbare	Løselige uorganiske stoffer	Uløselige uorganiske stoffer	THOD
		NOEC målt	LTE						
	Blekemidler								
48	Monoperborat (som borat)	1-10	6	1	0	0	J	0	0,0
49	Tetraperborat (som borat)	1-10	6	1	0	0	J	0	0,0
50	Perkarbonat (se karbonat)	LC50 = 250	250	0,8	0	0	J	0	0,0
51	Tetraacetylendiamin (TAED)	EC0 = 500	EC0 = 500	0,13	0	0	0	0	2,0
	Løsemidler								
52	C 1- C 4-alkoholer	LC50 = 8 000	100	0,13	0	0	0	0	2,3
53	Monoetanolamin	0,78	0,78	0,13	0	0	0	0	2,7
54	Dietanolamin	0,78	0,78	0,13	0	0	0	0	2,3
55	Trietanolamin	0,78	0,78	0,13	0	0	0	0	2
	Diverse								
56	Polyvinylpyrrolidon (PVP/PVNO/PVPVT)	EC50 > 100	100	0,75	J, KF = 0,1	J	0	0	0* (1)
57	Fosfonater	7,4	7	0,4	J, KF = 0,5	J	0	0	0* (1)
58	EDTA	LOEC = 11	11	1	J, KF = 0,1	J	0	0	0* (1)
59	CMC	LC50 > 250	250	0,75	J, KF = 0,1	J	0	0	0* (1)
60	Natriumsulfat	EC50 = 2 460	1 000	1	0	0	J	0	0,0
61	Magnesiumsulfat	EC50 = 788	800	1	0	0	J	0	0,0
62	Natriumklorid	EC50 = 650	650	1	0	0	J	0	0,0
63	Urea	LC50 > 10 000	100	0,13	0	0	0	0	2,1
64	Maleinsyre	LC50 = 106	2,1	0,13	0	0	0	0	0,8
65	Eplesyre	LC50 = 106	2,1	0,13	0	0	0	0	0,6
66	Kalsiumformiat		100	0,13	0	0	0	0	2,0
67	Siliciumoksid		100	0,05	0	0	0	J	0,0
68	Høymolekylære polymerer PEG > 4 000		100	0,4	0	J	0	0	0* (1)
69	Lavmolekylære polymerer PEG < 4 000		100	0,13	0	0	0	0	1,1
70	Kumensulfonat	LC50 = 66	6,6	0,13	J, KF = 0,25	0	0	0	1,7
71	Xylensulfonat	LC50 = 66	6,6	0,13	J, KF = 0,25	0	0	0	1,6

DID-nr.	Bestandtdeler	Toksisitet		Belastningsfaktor	Anaerobe Ikke biologisk nedbrytbare	Aerobe Ikke biologisk nedbrytbare	Løselige uorganiske stoffer	Uløselige uorganiske stoffer	THOD
		NOEC målt	LTE						
72	Toluensulfonat	LC50 = 66	6,6	0,13	J, KF = 0,25	0	0	0	1,4
73	Na-/Mg-/K-hydroksyd	100	100	1	0	0	J	0	0,0
74	Enzymer	LC50 = 25	25	0,13	0	0	0	0	2,0
75	Vanlige parfymeblandinger	LC50 = 2-10	0,02	0,1	J, KF = 3,0	J	0	0	0* (1)
76	Fargestoffer	LC50 = 10	0,1	0,4	J, KF = 3,0	J	0	0	0* (1)
77	Stivelse	Ingen data	250	0,1	0	0	0	0	0,97
78	Zn-ftalocyaninsulfonat	NOEC = 0,16	0,016	0,07 (2)	J, KF = 2,5	J	0	0	0* (1)
79	Antonisk polyester (Soil Release Polyester)	NOEC = 310	310	0,4	J, KF = 0,1	J	0	0	0* (1)
80	Iminodisuksinat	23	2,3	0,13	J, KF = 0,25	0	0	0	1,1
Optiske hvitjøringsmidler (FWA)									
81	FWA 1 (3)	LC0 = 10	1,0	0,4	J, KF = 1,5	J	0	0	0* (1)
82	FWA 5 (4)	3,13	3,13	0,4	J, KF = 0,5	J	0	0	0* (1)
Tilleggsbestandtdeler									
83	Alkylaminoksid (C 12-18)	EC0 = 0,08	0,08	0,05	J, KF = 2,5	0	0	0	3,2
84	Glysereth (C 6-17) EO-kokoat	EC50 = 32	1,6	0,05	0	0	0	0	2,1
85	Fosfatere (C 12-18)	EC50 = 38	1,9	0,05	J, KF = 0,25	0	0	0	2,3

(1) 0* = THOD for aerobe organiske stoffer som ikke er biologisk nedbrytbare, er satt lik 0.

(2) Rask fotokjemisk nedbryting.

(3) FWA 1 = dinatrium 4,4'-bis (4-amilin-5-morfolin-1,3,5-triazin-2-yl) amin stilben-2,2'-disulfonat.

(4) FWA 5 = dinatrium 4,4'-bis (2-sulfostyryl) bifenyyl.

Merkaader:

J = ja

KF = korreksjonsfaktor som anvendes på doseringen, uttrykt i g/vask

0 = anvendes ikke

NOEC = konsentrasjon der ingen virkning observeres

LTE = langtidsvirkning

THOD = teoretisk oksygenforbruk

B. Følgende framgangsmåte anvendes, der den er relevant, med bestandtdeler som ikke er oppført i databasen

Toksisitet i vann

Kriteriet for kritisk fortynningsvolum bør beregnes på grunnlag av de laveste validerte dataene om langtidsvirkningen (LTE) hos fisk, *daphnia magna* eller alger.

I tilfeller der det anvendes data om homologer og/eller QSAR (kvantitative strukturaktivitetsforhold), bør det vurderes å foreta en korreksjon for de endelig valgte LTE-dataene.

Dersom LTE-data mangler, skal følgende framgangsmåte brukes for å beregne LTE-dataene ved anvendelse av spesifiserte usikkerhetsfaktorer (UF) på dataene for de mest følsomme arter:

Ikke-overflateaktive stoffer

TILGJENGELIGE DATA	UF SOM SKAL BRUKES
Minst 2 akutte LC ₅₀ hos fisk, <i>daphnia</i> eller alger	100
1 NOEC hos fisk, <i>daphnia</i> eller alger	10
2 NOEC hos fisk, <i>daphnia</i> eller alger	5
3 NOEC hos fisk, <i>daphnia</i> eller alger	1
	Laveste validerte NOEC skal anvendes

Vedkommende organ med ansvar for å behandle søknaden kan tillate at regelen fravikes dersom det kan dokumenteres at bruken av lavere faktorer eller data er vitenskapelig begrunnet.

Overflateaktive stoffer

TILGJENGELIGE DATA	UF SOM SKAL BRUKES
Minst 2 NOEC hos fisk, <i>daphnia</i> eller alger	1 (laveste NOEC)
1 NOEC hos fisk, <i>daphnia</i> eller alger	1 (NOEC, dersom den aktuelle art er den mest følsomme med hensyn til akutt toksisitet)
	10 (NOEC, dersom den aktuelle art ikke er den mest følsomme med hensyn til akutt toksisitet)
	20 (laveste LC ₅₀)
3 LC ₅₀ hos fisk, <i>daphnia</i> eller alger	50 (laveste LC ₅₀)
Minst 1 LC ₅₀ hos fisk, <i>daphnia</i> eller alger	eller 20 i særskilte tilfeller (se nedenfor)

I siste tilfelle omhandlet ovenfor kan det brukes en usikkerhetsfaktor på 20 istedenfor 50 bare dersom det foreligger data for 1-2 L(E)C₅₀ (LC₅₀ for toksisitet hos fisk, EC₅₀ for toksisitet hos *daphnia* eller alger), og dersom det kan fastslås ut fra opplysninger om andre forbindelser at det er de mest følsomme arter som det er utført prøving med. En slik regel kan bare benyttes innenfor en gruppe homologer. Det bør understrekes at de LTE-verdier (langtidsvirkning) som brukes, må være ensartet innenfor en gruppe homologer når det gjelder innvirkningen fra f.eks. lengden på alkylkjeden for LAS (lineært alkybenzensulfonat) eller fra antallet EO (etoksygrupper) for alkoholetoksylat, dersom slike QSAR kan fastslås.

Ethvert avvik fra skjemaet ovenfor skal være velbegrunnet for den aktuelle kjemikalien.

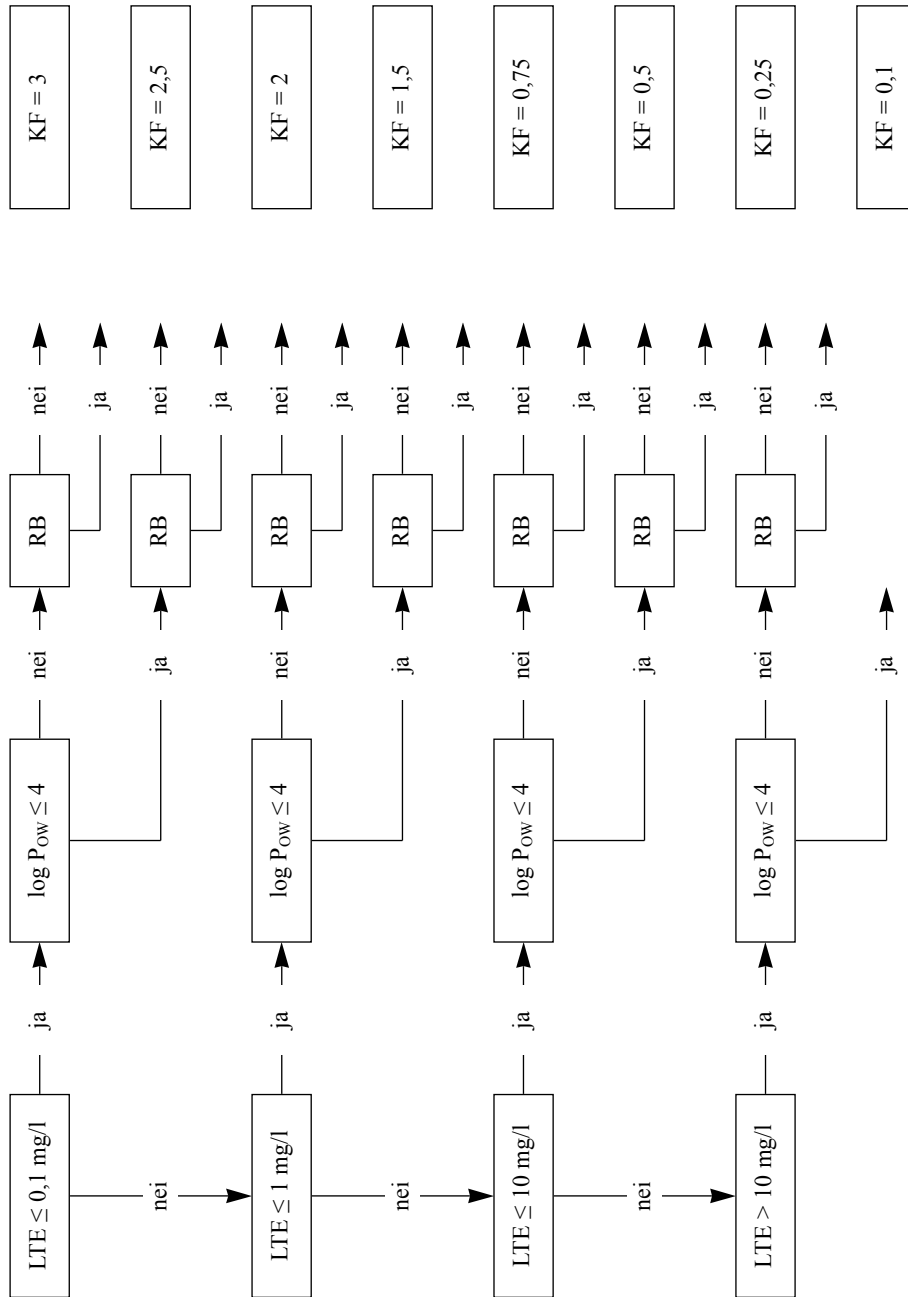
Belastningsfaktorer

Belastningsfaktorer skal fastslås i samsvar med kommisjonsdirektiv 93/67/EØF av 20. juli 1993 om fastsettelse av prinsippene for vurderingen av risikoene for mennesker og miljø ved stoffer meldt i henhold til rådsdirektiv 67/548/EØF⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsdirektiv 98/98/EF, og rådsforordning (EØF) nr. 793/93⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 227 av 8.9.1993, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 84 av 5.4.1993, s. 1.

Organiske stoffer som ikke er biologisk nedbrytbare (anaerobe): flytskjema for bestemmelse av korreksjonsfaktorer (KF)⁽¹⁾

RB: God aerob biologisk nedbrytbarhet
 LTE: Langtidsvirkning
 KF: Korreksjonsfaktor

⁽¹⁾ Korreksjonsfaktorene skal fastslås på grunnlag av bestanddelenes egenskaper og anvendes på doseringen uttrykt som g/vask.

*Tillegg II***DEFINISJONER I FORBINDELSE MED MILJØKRITERIER****1. Samlet mengde kjemikalier**

Samlet mengde kjemikalier tilsvarer dosering minus vanninnhold i g/vask.

2. Kritisk fortynningsvolum, toksisitet (CDV_{TOX})

CDV_{TOX} beregnes i l/vask for hver bestanddel «i» i det sammensatte vaskemiddelet på grunnlag av de tilhørende dataene for belastningsfaktorer (LF) og langtidsvirkninger (LTE) i DID-listen:

$$\text{CDV}_{\text{TOX}} (\text{bestanddel «i»}) = \frac{\text{vekt/vask (i)} \times \text{LF (i)} \times 1\,000}{\text{LTE (i)}}$$

CDV_{TOX} for produktet er summen av CDV_{TOX} for alle bestanddeler i l/vask.

3. Fosfater (uttrykt som STPP)

Vekt per vask av alle uorganiske fosfater, uttrykt som STPP, i g/vask.

4. Uløselige uorganiske stoffer

Vekt per vask av alle bestanddeler som er uløselige uorganiske stoffer (se DID-listen), i g/vask.

5. Løselige uorganiske stoffer

Vekt per vask av alle bestanddeler som er løselige uorganiske stoffer (se DID-listen), i g/vask.

6. Aerobe organiske stoffer som ikke er biologisk nedbrytbare

Vekt per vask av alle bestanddeler som er aerobe organiske stoffer som ikke er biologisk nedbrytbare (se DID-listen), i g/vask.

7. Anaerobe organiske stoffer som ikke er biologisk nedbrytbare

Vekt per vask av alle bestanddeler som er anaerobe organiske stoffer som ikke er biologisk nedbrytbare, etter bruk av de tilhørende korreksjonsfaktorene (se DID-listen), i g/vask.

8. Biologisk oksygenforbruk (BOF)

BOF av hver bestanddel («i») beregnes i g O/vask på grunnlag av de tilhørende dataene for THOD i DID-listen:

$$\text{BOF (bestanddel «i»)} = \text{vekt/vask (i)} \times \text{BOF (i)}, \text{ i g O/vask.}$$

BOF for produktet er lik summen av BOF for alle bestanddeler, i g O/vask. THOD gjelder bare for biologisk nedbrytbare forbindelser.

9. Storvask

Den viktigste egenskapen ved storvaskemidler er deres vaskeevne (smuss- og flekkfjerning). Et vaskemiddel skal anses som storvaskemiddel med mindre produsentens angivelser framhever vaskemiddelet som «skånsomt» (vask ved lav temperatur, ømfintlige fibrer og farger).

10. Nitromoskus

Moskusxylen: 5-tert-butyl-2,4,6-trinitro-m-xylen

Moskusambrette: 4-tert-butyl-3-metoksy-2,6-dinitrotoluen

Mosken: 1,1,3,3,5-pentametyl-4,6-dinitroindan

Moskustibetin: 1-tert-butyl-3,4,5-trimetyl-2,6-dinitrobenzen

Moskusketon: 4'-tert-butyl-2',6'-dimetyl-3',5'dinitroacetafenon.

*Tillegg III***Data og opplysninger som det ansvarlige organ skal kreve av søkeren når det mottar søknaden om miljømerke****1.1. Deklarasjon av produktets sammensetning og beregning av kriterier**

Det ansvarlige organ skal kreve at produsenten som søker om miljømerke, framlegger følgende:

- en nøyaktig beskrivelse av produktets sammensetning,
- en nøyaktig kjemisk beskrivelse av bestanddelene (f.eks. identifikasjon i samsvar med IUPAC, CAS-nummer, sum- og strukturformler, renhet, type og prosentandel av urenheter, tilsetningsstoffer; for blandinger, f.eks. overflateaktive stoffer: DID-nummer, homologsammensetning og -fordeling, isomerer samt handelsnavn); analytisk bevis for sammensetningen av overflateaktive stoffer,
- nøyaktig hvor mange tonn av produktet som er markedsført (tallet for foregående år innrapporteres per 1. mars),
- en nøyaktig beregning av kriteriene,
- en kortfattet prøvingsrapport om prøvingen av enzymrenheten, i samsvar med punkt 4.1 i vedlegget til dette vedtak, og en attest som viser at produktet ikke inneholder produksjonsorganismer,
- en erklæring om at
 - produktet ikke inneholder overflateaktive stoffer fra alkylfenoletoksylat-gruppen (APEO), parfymer som inneholder aromatiske nitroforbindelser som omhandlet i tillegg II, og kompleksdanneren EDTA samt bestanddeler som er klassifisert som kreftframkallende, mutagene eller teratogene i henhold til direktiv 67/548/EØF og 88/379/EØF,
 - fosfonatinnholdet ikke overstiger 1 g/vask.

1.2. Prøving av vaskeevne

Søkeren skal oversende resultatene fra prøvingen av vaskeevne til det ansvarlige organ.

1.3. Doseringsutstyr, emballering og forbrukerinformasjon

For å påvise at de ovennevnte vilkår er oppfylt, skal det ansvarlige organ kreve at søkeren sender inn produktets originalemballasje og doseringsutstyr.

Dersom produktets presentasjon eller emballasje er ulik i de ulike medlemsstatene, skal søkeren framlegge opplysninger om dette.

1.4. Søknad om miljømerke for vaskemidler

Det ansvarlige nasjonale organ kan foreta kontroll på stedet av foretaket som har sendt inn søknaden, og kan besøke produksjons- og emballeringsanleggene.

Det ansvarlige organ skal selv sikre at søknader sendes inn i samsvar med gjeldende krav i forordning (EØF) nr. 880/92 og de tilhørende krav til framgangsmåte.

*Tillegg IV***FORKORTELSER**

APEO:	Alkylfenoletoksylater
BOF:	Biologisk oksygenforbruk
CDV _{TOX} :	Kritisk fortynningsvolum (toksisitet)
KF:	Korreksjonsfaktor
DIN:	Deutsches Institut für Normung
DID:	Database for vaskemiddelbestanddeler
EO:	Etoksygrupper
ECETOC:	Det europeiske senter for økotoxikologi og kjemikaliers toksikologi (European Centre for Ecotoxicology and Toxicology of Chemicals)
EDTA:	Etylendiamintetraacetat
IUPAC:	Den internasjonale union for ren og anvendt kjemi (International Union of Pure and Applied Chemistry)
IEC:	Den internasjonale elektrotekniske kommisjon
ISO:	Den internasjonale standardiseringsorganisasjon
LTE:	Langtidsvirkning
LC ₅₀ :	Dødelig konsentrasjon (konsentrasjon der 50 % av prøvingsorganismene viser dødelig virkning innenfor et bestemt tidsrom)
NOEC:	Konsentrasjon der ingen virkning kan observeres (ved en prøving med hensyn til kronisk toksisitet)
P _{OW} :	Fordelingskoeffisient oktanol/vann
QSAR:	Kvantitative strukturaktivitetsforhold
RB:	God biologisk nedbrytbarhet
STPP:	Natriumtripolyfosfat
THOD:	Teoretisk oksygenforbruk
UF:	Usikkerhetsfaktor
VF:	Veiningsfaktor

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 185/1999****2001/EØS/14/11****av 17. desember 1999****om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 153/1999 av 5. november 1999⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 98/81/EF av 26. oktober 1998 om endring av direktiv 90/219/EØF om innesluttet bruk av genetisk modifiserte mikroorganismer⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Tilpasningen for avtalens formål av rådsdirektiv 90/219/EØF må endres som følge av Østerrikes, Finlands og Sveriges tiltredelse til Den europeiske union –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XX nr. 24 (rådsdirektiv 90/219/EØF) gjøres følgende endringer:

1. Nytt strekpunkt før tilpasningen skal lyde:

«← **398 L 0081**: Rådsdirektiv 98/81/EF av 26. oktober 1998 (EFT L 330 av 5.12.1998, s. 13).»

2. Ordene «Finland, Island, Norge, Sverige og Østerrike» i tilpasningens første punktum endres til «Island og Norge».

Artikkel 2

Teksten til rådsdirektiv 98/81/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 25. februar 2000, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Utfærdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

(¹) EFT L 15 av 18.1.2001, s. 55, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 3 av 18.1.2001, s. 294.

(²) EFT L 330 av 5.12.1998, s. 13.

RÅDSDIREKTIV 98/81/EF

av 26. oktober 1998

om endring av direktiv 90/219/EØF om innesluttet bruk av genetisk modifiserte mikroorganismer(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 130 S nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til traktaten skal Fællesskapets tiltak på miljøområdet bygge på prinsippet om forebyggende tiltak og ha som formål å bevare, verne og forbedre miljøet samt verne menneskers helse.
- 2) Innesluttet bruk av genetisk modifiserte mikroorganismer (GMM) bør klassifiseres i forhold til den fare de utgjør for menneskers helse og miljøet. Slik klassifisering bør være i samsvar med internasjonal praksis og basert på en vurdering av faren.
- 3) For å sikre et høyt vernnivå, må inneslutningstiltak og andre vernetiltak som anvendes ved innesluttet bruk, svare til klassifiseringen av den innesluttede bruken. I tilfelle av usikkerhet bør de hensiktsmessige inneslutningstiltak og andre vernetiltak for den høyeste klassifiseringen anvendes inntil mindre strenge tiltak er forsvarlige på grunnlag av egnede data.
- 4) Det bør treffes og iverksettes hensiktsmessige tiltak for kontroll med disponering av materiale fra innesluttet bruk av GMM.
- 5) GMM som disponeres uten at det finnes egnede bestemmelser om særskilte inneslutningstiltak for å begrense deres kontakt med befolkningen og miljøet, omfattes ikke av dette direktivs virkeområde. Annet fællesskapsregelverk, f.eks. rådsdirektiv 90/220/EØF av 23. april 1990 om utsetting i miljøet av genetisk modifiserte organismer⁽⁴⁾, kan få anvendelse.
- 6) Unntak i henhold til dette direktiv medfører ikke unntak i henhold til annet gjeldende fællesskapsregelverk, f.eks. direktiv 90/220/EØF.
- 7) Ved all virksomhet som innbefatter GMM, bør prinsippene for god mikrobiologisk praksis og god sikkerhet og hygiene på arbeidsplassen anvendes i samsvar med relevant fællesskapsregelverk.
- 8) Inneslutningstiltak og andre vernetiltak som anvendes ved innesluttet bruk, bør revideres jevnlig.
- 9) Personer som arbeider med innesluttet bruk, bør rådspørres i samsvar med kravene i relevant fællesskapsregelverk, særlig rådsdirektiv 90/679/EØF av 26. november 1990 om vern av arbeidstakerne mot fare ved å være utsatt for biologiske agenser på arbeidsplassen (sjuende sær-direktiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF)⁽⁵⁾.
- 10) Det er påvist svakheter ved direktiv 90/219/EØF⁽⁶⁾. De administrative framgangsmåter og meldingskravene bør være knyttet til faren ved innesluttet bruk.
- 11) Direktiv 90/219/EØF gir ikke mulighet for tilstrekkelig tilpasning til den tekniske utvikling. De tekniske delene av direktivet må tilpasses den tekniske utvikling.

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 330 av 5.12.1999, s. 13, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 185/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT C 356 av 22.11.1997, s. 14 og EFT C 369 av 6.12.1997, s. 12.

(2) EFT C 295 av 7.10.1996, s. 52.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 12. mars 1997 (EFT C 115 av 14.4.1997, s. 59), Rådets felles holdning av 16. desember 1997 (EFT C 62 av 26.2.1998, s. 1) og europaparlamentsbeslutning av 16. juni 1998 (EFT C 210 av 6.7.1998).

(4) EFT L 117 av 8.5.1990, s. 15. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 97/35/EF (EFT L 169 av 27.6.1997, s. 72).

(5) EFT L 374 av 31.12.1990, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 97/59/EF (EFT L 282 av 15.10.1997, s. 33).

(6) EFT L 117 av 8.5.1990, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 94/51/EF (EFT L 297 av 18.11.1994, s. 29).

- 12) Gjennomføringen av direktiv 90/219/EØF kan lettes ved at det tilføyes en liste over GMM som er sikre for menneskers helse og miljøet. Disse GMM bør oppfylle visse kriterier slik at det kan fastslås at de er sikre.
- 13) For å ta hensyn til den raske utviklingen innen bioteknologien, hva slags kriterier som skal utvikles og denne listens begrensede omfang, er det hensiktsmessig at Rådet definerer og reviderer disse kriteriene.
- 14) Det finnes nå betydelig erfaring og kunnskap om farene forbundet med innesluttet bruk av GMM.
- 15) Direktiv 90/219/EØF bør derfor endres –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 90/219/EØF gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 2-16 skal lyde:

«Artikkel 2

I dette direktiv menes med:

- a) mikroorganisme, enhver cellulær eller ikke-cellulær mikrobiologisk enhet som er i stand til å formere seg eller til å overføre genetisk materiale, herunder virus, viroider, dyre- og planteceller i kultur,
- b) genetisk modifisert mikroorganisme (GMM), en mikroorganisme der det genetiske materialet er blitt endret på en måte som ikke forekommer naturlig ved formering og/eller naturlig rekombinasjon.

Innenfor rammen av denne definisjonen:

- i) forekommer genetisk modifikasjon i det minste ved bruk av de teknikker som er oppført i vedlegg I del A,
- ii) anses ikke de teknikker som er oppført i vedlegg I del B, å være årsak til genetisk modifikasjon,
- c) innesluttet bruk, enhver arbeidsoperasjon der mikroorganismer modifiseres genetisk, eller der slike GMM dyrkes, lagres, transporteres, destrueres, disponeres eller brukes på enhver annen måte, og der det brukes særskilte inneslutningstiltak for å begrense disse mikroorganismenes kontakt med befolkningen og miljøet og for å sikre disse et høyt sikkerhetsnivå,

- d) uhell, enhver hendelse som innebærer et betydelig og utilsiktet utslipp av GMM ved innesluttet bruk, og som kan medføre umiddelbar eller påfølgende fare for menneskers helse eller miljøet,
- e) bruker, enhver fysisk eller juridisk person som er ansvarlig for innesluttet bruk av GMM,
- f) melding, innsending av de opplysninger som kreves til vedkommende myndighet i en medlemsstat.

Artikkel 3

Med forbehold for artikkel 5 nr. 1 får dette direktiv ikke anvendelse:

- når genetisk modifikasjon er oppnådd ved bruk av de teknikker/metoder som er oppført i vedlegg II del A, eller
- ved innesluttet bruk som innbefatter bare typer av GMM som oppfyller kriteriene oppført i vedlegg II del B som fastslår at de er sikre for menneskers helse og miljøet. Disse GMM-typene skal oppføres i vedlegg II del C.

Artikkel 4

Artikkel 5 nr. 3 og 6 og artikkel 6-12 får ikke anvendelse på transport av GMM på vei, med jernbane, på innlands vannveier, til sjøs eller i luften.

Dette direktiv får ikke anvendelse på lagring, dyrking, transport, destruksjon, disponering eller bruk av GMM som er blitt markedsført i samsvar med rådsdirektiv 90/220/EØF av 23. april 1990 om utsetting i miljøet av genetisk modifiserte organismer(*) eller i henhold til annet fællesskapsregelverk som fastsetter en særskilt farevurdering som tilsvarer den som er fastsatt i nevnte direktiv, forutsatt at den innesluttede bruken er i samsvar med eventuelle vilkår for samtykke til markedsføring.

(*) EFT L 117 av 8.5.1990, s. 15. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 97/35/EF (EFT L 169 av 27.6.1997, s. 72).

Artikkel 5

1. Medlemsstatene skal påse at alle egnede tiltak treffes for å unngå at innesluttet bruk av GMM får negative virkninger for menneskers helse og miljøet.

2. For dette formål skal brukeren foreta en vurdering av den innesluttede bruken med hensyn til de farer for

menneskers helse og miljøet som denne bruken måtte innebære, og skal som et minimum bruke de vurderingselementer og den framgangsmåte som er angitt i vedlegg III del A og B.

3. Vurderingen nevnt i nr. 2 skal føre til endelig klassifisering av innesluttet bruk i fire klasser i samsvar med framgangsmåten angitt i vedlegg III, noe som vil medføre at det fastsettes inneslutningsnivåer i samsvar med artikkel 6:

Klasse 1: virksomhet som ikke innebærer fare eller bare ubetydelig fare, dvs. virksomhet der inneslutning på nivå 1 er hensiktsmessig for å verne menneskers helse og miljøet.

Klasse 2: virksomhet som innebærer liten fare, dvs. virksomhet der inneslutning på nivå 2 er hensiktsmessig for å verne menneskers helse og miljøet.

Klasse 3: virksomhet som innebærer moderat fare, dvs. virksomhet der inneslutning på nivå 3 er hensiktsmessig for å verne menneskers helse og miljøet.

Klasse 4: virksomhet som innebærer stor fare, dvs. virksomhet der inneslutning på nivå 4 er hensiktsmessig for å verne menneskers helse og miljøet.

4. Dersom det er tvil om hvilken klasse som er hensiktsmessig for en planlagt innesluttet bruk, skal de strengeste vernetiltakene anvendes, med mindre tilstrekkelig bevis, etter avtale med vedkommende myndighet, gjør det berettiget å anvende mindre strenge tiltak.

5. Vurderingen nevnt i nr. 2 skal særlig ta hensyn til spørsmålet om disponering av avfall og avløpsvann. Det skal eventuelt iverksettes nødvendige sikkerhetstiltak for å verne menneskers helse og miljøet.

6. En skriftlig redegjørelse for vurderingen nevnt i nr. 2 skal oppbevares av brukeren og skal i egnet form stilles til rådighet for vedkommende myndighet som et ledd i meldingen i henhold til artikkel 7, 9 og 10 eller på anmodning.

Artikkel 6

1. Med mindre vedlegg IV nr. 2 tillater at andre tiltak anvendes, skal brukeren anvende de alminnelige prinsipper og den hensiktsmessige inneslutning og andre vernetiltak angitt i vedlegg IV som tilsvarer klassen for innesluttet bruk, slik at arbeidsplassen og miljøet utsettes for det lavest praktisk mulige nivå av GMM og slik at et høyt sikkerhetsnivå er garantert.

2. Vurderingen nevnt i artikkel 5 nr. 2 og inneslutningstiltak og andre vernetiltak som anvendes, skal revideres jevnlig, og straks dersom:

- a) inneslutningstiltakene som anvendes, ikke lenger er tilstrekkelige eller klassen som den innesluttede bruken er plassert i, ikke lenger er den riktige, eller
- b) det er grunn til å anta at vurderingen ikke lenger er tilfredsstillende, i lys av ny vitenskapelig eller teknisk kunnskap.

Artikkel 7

Når et anlegg for første gang skal brukes til innesluttet bruk, har brukeren plikt til å sende vedkommende myndighet, før slik bruk påbegynnes, en melding som minst inneholder opplysningene nevnt i vedlegg V del A.

Artikkel 8

Etter at det er gitt melding som nevnt i artikkel 7, kan innesluttet bruk i klasse 1 finne sted uten ytterligere melding. Brukere av GMM i innesluttet bruk i klasse 1 skal oppbevare redegjørelsen for hver vurdering nevnt i artikkel 5 nr. 6 og framlegge denne redegjørelsen for vedkommende myndighet på anmodning.

Artikkel 9

1. Ved første gangs innesluttet bruk og påfølgende innesluttet bruk i klasse 2 som skal finne sted i anlegg meldt i samsvar med artikkel 7, skal det gis melding som inneholder opplysningene oppført i vedlegg V del B.

2. Dersom det tidligere er gitt melding om innesluttet bruk i klasse 2 eller en høyere klasse i anlegget, og dersom vilkårene knyttet til tillatelsen er oppfylt, kan innesluttet bruk i klasse 2 finne sted umiddelbart etter den nye meldingen.

Søkeren kan likevel selv be om en avgjørelse om en formell godkjenning fra vedkommende myndighet. Avgjørelsen må treffes innen en frist på høyst 45 dager etter meldingen.

3. Dersom det tidligere ikke er gitt melding om innesluttet bruk i klasse 2 eller en høyere klasse i anlegget, kan innesluttet bruk i klasse 2, forutsatt at vedkommende myndighet ikke har bestemt noe annet, finne sted 45 dager etter at meldingen nevnt i nr. 1 er gitt, eller tidligere etter avtale med vedkommende myndighet.

Artikkel 10

1. Ved første gangs innesluttet bruk og påfølgende innesluttet bruk i klasse 3 eller klasse 4 som skal foregå i anlegg meldt i samsvar med artikkel 7, skal det gis melding som inneholder opplysningene oppført i vedlegg V del C.

2. Innesluttet bruk i klasse 3 eller en høyere klasse kan ikke finne sted uten forhåndssamtykke fra vedkommende myndighet, som skal kunngjøre sin avgjørelse skriftlig:

- a) senest 45 dager etter at det er gitt ny melding når det gjelder anlegg som det tidligere er gitt melding om for innesluttet bruk i klasse 3 eller en høyere klasse, og dersom vilkårene knyttet til tillatelsen er oppfylt for innesluttet bruk i samme klasse som den som er planlagt eller en høyere klasse,
- b) senest 90 dager etter at det er gitt melding i andre tilfeller.

Artikkel 11

1. Medlemsstatene skal utpeke den eller de myndighet(er) som skal ha ansvaret for å iverksette de tiltak som medlemsstatene vedtar i henhold til dette direktiv, og for å motta meldingene nevnt i artikkel 7, 9 og 10, samt for å bekrefte mottak av meldingene.

2. Vedkommende myndigheter skal undersøke om meldingene er i samsvar med kravene i dette direktiv, om de oppgitte opplysninger er nøyaktige og fullstendige, om vurderingen nevnt i artikkel 5 nr. 2 og klassen for innesluttet bruk er den riktige, og eventuelt om inneslutningstiltakene og andre vernetiltak og avfallshåndterings- og beredskapstiltak er tilstrekkelige.

3. Om nødvendig kan vedkommende myndighet:

- a) anmode brukeren om å gi tilleggsopplysninger eller om å endre forholdene omkring den planlagte innesluttede bruken eller endre klassen som den innesluttede bruken er plassert i. I så fall kan vedkommende myndighet kreve at den innesluttede bruken ikke påbegynnes dersom den er planlagt, eller innstilles midlertidig eller avsluttes dersom den er i gang, til vedkommende myndighet har gitt sitt samtykke på grunnlag av de mottatte tilleggsopplysninger eller endringer av forholdene omkring den innesluttede bruken,
- b) begrense det tidsrom som den innesluttede bruken er tillatt i eller fastsette visse særskilte vilkår for den.

4. Ved beregning av fristene nevnt i artikkel 9 og 10 skal det tidsrom der vedkommende myndighet

- venter på tilleggsopplysninger som den har anmodet melder om i henhold til nr. 3 bokstav a), eller
- foretar en offentlig undersøkelse eller høringer i samsvar med artikkel 13,

ikke medregnes.

Artikkel 12

Dersom brukeren blir kjent med nye relevante opplysninger eller endrer den innesluttede bruken på en slik måte at det vil kunne få betydelig innvirkning på de farer som er knyttet til den, skal vedkommende myndighet underrettes hurtigst mulig, og meldingen nevnt i artikkel 7, 9 og 10 skal endres.

Dersom vedkommende myndighet senere mottar opplysninger som vil kunne få betydelig innvirkning på farene knyttet til den innesluttede bruken, kan vedkommende myndighet kreve at brukeren endrer vilkårene for den innesluttede bruken, innstiller den midlertidig eller avslutter den.

Artikkel 13

Dersom en medlemsstat finner det hensiktsmessig, kan den bestemme at offentligheten skal rådspørres om sider ved den planlagte innesluttede bruken, uten at artikkel 19 berøres.

Artikkel 14

Før innesluttet bruk påbegynnes, skal vedkommende myndigheter påse:

- a) at det utarbeides en beredskapsplan for innesluttet bruk, i tilfelle svikt i inneslutningstiltakene umiddelbart eller senere kan føre til alvorlig fare for mennesker utenfor anlegget og/eller for miljøet, unntatt dersom en slik beredskapsplan er utarbeidet i henhold til annet fellesskapsregelverk,
- b) at organer og myndigheter som kan bli berørt av uhell, på en passende måte og uoppfordret mottar opplysninger om slike beredskapsplaner, herunder de aktuelle sikkerhetstiltakene som skal iverksettes. Opplysningene skal ajourføres med regelmessige mellomrom. De skal også gjøres tilgjengelige for offentligheten.

Som grunnlag for alt nødvendig samråd innenfor rammen av sine bilaterale forbindelser, skal de berørte medlemsstater samtidig stille de samme opplysninger som de har gitt sine egne borgere, til rådighet for de andre berørte medlemsstatene.

Artikkel 15

1. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at brukeren i tilfelle uhell øyeblikkelig underretter vedkommende myndighet fastsatt i artikkel 11 og gir følgende opplysninger:

- de nærmere omstendigheter ved uhellet,
- identiteten til og mengden av GMM som er sluppet ut,
- alle opplysninger som er nødvendige for å vurdere uhellens virkninger for befolkningens helse og miljøet,
- hvilke tiltak som er truffet.

2. Når det gis opplysninger i henhold til nr. 1, skal medlemsstatene:

- sikre at alle nødvendige tiltak blir truffet og omgående varsle alle medlemsstater som kan bli berørt av uhellet,
- om mulig samle inn de opplysninger som er nødvendige for en fullstendig analyse av uhellet, og eventuelt anbefale tiltak for å unngå lignende uhell i framtiden og for å begrense virkningene av dem.

Artikkel 16

1. Medlemsstatene skal:

- a) rådføre seg med andre medlemsstater som kan bli berørt i tilfelle uhell, om den foreslåtte gjennomføringen av beredskapsplaner,
- b) snarest mulig underrette Kommisjonen om ethvert uhell innenfor dette direktivs virkeområde og i den forbindelse gi opplysninger om omstendighetene ved uhellet, identiteten til og mengden av GMM som er sluppet ut, hvilke beredskapstiltak som er truffet, og virkningen av dem, samt gi en analyse av uhellet med anbefalinger for å begrense virkningene og for å unngå lignende uhell i framtiden.

2. I samråd med medlemsstatene skal Kommisjonen innføre en framgangsmåte for utveksling av opplysninger i henhold til nr. 1. Den skal dessuten opprette og stille til rådighet for medlemsstatene et register over de uhell som er inntruffet innenfor dette direktivs virkeområde med en analyse av uhellens årsaker, de erfaringer som er høstet samt de tiltak som er truffet for å unngå lignende uhell i framtiden.»

2. Artikkel 18, 19 og 20 skal lyde:

«Artikkel 18

1. Medlemsstatene skal på slutten av hvert år sende Kommisjonen en sammenfattende rapport om innesluttet bruk i klasse 3 og klasse 4 som er meldt i vedkommende år i henhold til artikkel 10, herunder en beskrivelse av, formålet med og farene ved den innesluttete bruken.

2. Hvert tredje år, og første gang 5. juni 2003, skal medlemsstatene sende en sammenfattende rapport til Kommisjonen om sine erfaringer med dette direktiv.

3. Hvert tredje år, og første gang 5. juni 2004, skal Kommisjonen offentliggjøre et sammendrag basert på rapportene nevnt i nr. 2.

4. Kommisjonen kan offentliggjøre allmenne statistiske opplysninger om gjennomføringen av dette direktiv og beslektede emner i den grad opplysningene ikke skader en brukers konkurransemessige stilling.

Artikkel 19

1. Dersom offentliggjøring av opplysninger berører ett eller flere av de forhold som er nevnt i artikkel 3 nr. 2 i rådsdirektiv 90/313/EØF av 7. juni 1990 om fri adgang til miljøinformasjon(*), kan melderer angi hvilke av opplysningene i meldingene i henhold til dette direktiv som bør behandles fortrolig. Det skal i slike tilfeller gis en begrunnelse som kan etterprøves.

2. Etter å ha konsultert melderer skal vedkommende myndighet avgjøre hvilke opplysninger som skal behandles fortrolig, og underrette melderer om sin beslutning.

3. Når følgende opplysninger framlegges i samsvar med artikkel 7, 9 eller 10, skal de ikke under noen omstendigheter behandles som fortrolige:

- de alminnelige egenskapene til den eller de genetisk modifiserte mikroorganismen(e), melderens navn og adresse, og bruksstedet,
- klassen for innesluttet bruk og inneslutningstiltakene,
- vurdering av virkninger som kan forutses, særlig skadelige virkninger for menneskers helse og miljøet.

4. Kommisjonen og vedkommende myndigheter skal ikke gi videre til tredjemann opplysninger som i samsvar med nr. 2 skal være fortrolige, og som er meldt til dem eller på annen måte meddelt dem i henhold til dette direktiv, og de skal verne intellektuell eiendomsrett som er knyttet til de mottatte data.

5. Dersom melderer trekker sin melding tilbake, uansett årsak, skal vedkommende myndighet respektere opplysningenes fortrolige karakter.

(*) EFT L 158 av 23.6.1990, s. 56.

Artikkel 20

De endringer som er nødvendige for at vedlegg II del A og vedlegg III-V kan tilpasses den tekniske utvikling, og for at vedlegg II del C kan tilpasses, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 21.»

3. Ny artikkel 20a skal lyde:

«Artikkel 20a

Før 5. desember 2000 skal vedlegg II del B, med en liste over kriteriene for at GMM-typer kan tas med i vedlegg II del C, vedtas av Rådet med kvalifisert flertall etter forslag fra Kommisjonen.»

4. Vedleggene erstattes med teksten i vedlegget til dette direktiv.

Artikkel 2

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, senest 18

måneder etter at det er trådt i kraft. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 26. oktober 1998.

For Rådet

W. SCHÜSSEL

Formann

VEDLEGG«*VEDLEGG I*

DEL A

Teknikkene for genetisk modifikasjon nevnt i artikkel 2 bokstav b) i) omfatter bl.a.:

- 1) teknikker med rekombinasjon av nukleinsyre, som omfatter dannelse av nye kombinasjoner av genetisk materiale ved at nukleinsyremolekyler produsert på en hvilken som helst måte utenfor en organisme, settes inn i et virus, bakterieplasmid eller annet vektorsystem, samt at det innføres i en vertsorganisme som de ikke naturlig forekommer i, men der de er i stand til å fortsette å formere seg,
- 2) teknikker som innebærer direkte innføring i en mikroorganisme av arvestoffer som er preparert utenfor mikroorganismen, herunder mikroinjeksjon, makroinjeksjon og mikroinnkapsling,
- 3) cellefusjons- eller hybridiseringsteknikker der levende celler med nye kombinasjoner av genetiske arvestoffer dannes ved fusjon av to eller flere celler ved hjelp av metoder som ikke forekommer naturlig.

DEL B

Teknikker nevnt i artikkel 2 bokstav b) ii) som ikke anses å medføre genetisk modifikasjon, forutsatt at de ikke innebærer bruk av teknikker med rekombinasjon av nukleinsyremolekyler eller GMM laget med andre teknikker/metoder enn teknikker/metoder som er utelukket i henhold til vedlegg II del A:

- 1) befruktning *in vitro*,
 - 2) naturlige prosesser som: konjugasjon, transduksjon, transformasjon,
 - 3) polyploid induksjon.
-

VEDLEGG II

DEL A

Teknikker eller metoder for genetisk modifikasjon som produserer mikroorganismer, og som skal utelukkes fra direktivets virkeområde, forutsatt at de ikke innebærer bruk av rekombinasjon av nukleinsyremolekyler eller andre GMM enn dem som er produsert ved en eller flere av teknikkene/metodene oppført nedenfor:

- 1) mutagenese,
- 2) cellefusjon (herunder protoplastfusjon) av prokaryote arter som utveksler genetisk materiale ved kjente fysiologiske prosesser,
- 3) cellefusjon (herunder protoplastfusjon) av celler fra en hvilken som helst eukaryot art, herunder produksjon av hybridoma og plantecellefusjoner,
- 4) selvkloning som innebærer fjerning av nukleinsyresekvenser fra en celle av en organisme som enten etterfølges eller ikke etterfølges av gjeninnsetting av hele eller deler av nukleinsyren (eller en syntetisk ekvivalent) med eller uten forutgående enzymatiske eller mekaniske trinn, i celler av samme art eller i celler av fylogenetisk nært beslektede arter som kan utveksle genetisk materiale ved naturlige fysiologiske prosesser der mikroorganismen som framkommer, sannsynligvis ikke vil forårsake sykdom hos mennesker, dyr eller planter.

Selvkloning kan omfatte bruk av rekombinante vektorer der lang erfaring har vist at de trygt kan brukes i de aktuelle mikroorganismene.

DEL B

Kriterier som fastsetter hvor sikre GMM er for menneskers helse og miljøet:

... (fastlegges etter framgangsmåten i artikkel 20a)

DEL C

GMM-typer som oppfyller kriteriene i del B:

... (fastlegges i samsvar med framgangsmåten i artikkel 21)

*VEDLEGG III***PRINSIPPER SOM SKAL FØLGES VED VURDERINGEN NEVNT I ARTIKKEL 5 NR. 2**

Dette vedlegg gir en generell beskrivelse av de elementer som det skal tas hensyn til og den framgangsmåte som skal følges ved gjennomføringen av vurderingen nevnt i artikkel 5 nr. 2. Vedlegget vil, særlig når det gjelder del B, bli utfylt med veiledende merknader som skal utarbeides av Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 21.

Disse veiledende merknadene skal foreligge senest 5. juni 2000.

A. VURDERINGSELEMENTER

1. Følgende elementer bør betraktes som potensielt skadelige virkninger:
 - sykdom hos mennesker, herunder allergiframkallende eller giftige virkninger,
 - sykdom på dyr eller planter,
 - skadelige virkninger som skyldes at det er umulig å behandle en sykdom eller gi effektiv profylakse,
 - skadelige virkninger som skyldes etablering eller spredning i miljøet,
 - skadelige virkninger som skyldes naturlig overføring av innsatt genetisk materiale til andre organismer.
2. Vurderingen nevnt i artikkel 5 nr. 2 bør være basert på følgende elementer:
 - a) identifisering av alle potensielt skadelige virkninger, særlig dem som er forbundet med:
 - i) mottakermikroorganismen,
 - ii) det genetiske materialet som er satt inn (som stammer fra donororganismen),
 - iii) vektoren,
 - iv) donormikroorganismen (så lenge donormikroorganismen brukes i virksomheten),
 - v) den GMM som framkommer,
 - b) kjennetegnene ved virksomheten,
 - c) omfanget av de potensielt skadelige virkningene,
 - d) sannsynligheten for at de potensielt skadelige virkningene oppstår.

B. FRAMGANGSMÅTE

3. Det første trinnet i vurderingsprosessen bør være å kartlegge mottaker- og eventuelt donormikroorganismens skadelige egenskaper samt skadelige egenskaper forbundet med vektoren eller det innsatte materialet, herunder enhver endring i mottakerens eksisterende egenskaper.
4. I alminnelighet er det bare GMM med følgende kjennetegn som vil bli betraktet som hensiktsmessige å ta med i klasse 1 som definert i artikkel 5:
 - i) mottaker- eller foreldremikroorganismen vil sannsynligvis ikke forårsake sykdom hos mennesker, dyr eller planter⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dette vil gjelde bare for dyr og planter i det miljø som vil kunne bli eksponert.

- ii) vektoren og geninnlegget er av en slik art at de ikke gir GMM en fenotype som sannsynligvis vil forårsake sykdom hos mennesker, dyr eller planter⁽¹⁾, eller som sannsynligvis vil ha skadelige virkninger for miljøet,
 - iii) GMM vil sannsynligvis ikke forårsake sykdom hos mennesker, dyr eller planter⁽¹⁾ og vil sannsynligvis ikke ha skadelige virkninger for miljøet.
5. For å innhente opplysningene som er nødvendige for å iverksette denne prosessen, kan brukeren først ta hensyn til aktuelt fellesskapsregelverk (særlig rådsdirektiv 90/679/EØF⁽²⁾). Internasjonale eller nasjonale klassifiseringsordninger (f.eks. WHO, NIH osv.) og den revisjon de har gjennomgått som følge av ny vitenskapelig kunnskap og teknisk utvikling, kan også tas i betraktning.

Disse ordningene gjelder naturlige mikroorganismer, og er som sådanne vanligvis basert på mikroorganismers evne til å forårsake sykdom hos mennesker, dyr eller planter og på omfanget og overførbarheten av den sykdom som sannsynligvis vil bli forårsaket. Direktiv 90/679/EØF klassifiserer mikroorganismer, som biologiske agenser, i fire fareklasser på grunnlag av potensielle virkninger på et friskt, voksent menneske. Disse fareklassene kan brukes som en veiledning ved oppdelingen av virksomheten med innesluttet bruk i de fire fareklassene nevnt i artikkel 5 nr. 3. Brukeren kan også ta hensyn til klassifiseringsordninger for plante- og dyresykdomsframkallende stoffer (som vanligvis fastsettes på nasjonalt plan). Ovennevnte klassifiseringsordninger gir bare en foreløpig angivelse av fareklassen for virksomheten og det tilsvarende sett av inneslutnings- og kontrolltiltak.

6. Prosessen med kartlegging av fare som gjennomføres i samsvar med nr. 3-5, bør føre til kartlegging av farenivået i forbindelse med GMM.
7. Inneslutningstiltak og andre vernetiltak bør deretter velges ut fra farenivået i forbindelse med GMM, og under hensyn til:
- i) kjennetegnene ved det miljø som sannsynligvis vil bli eksponert (f.eks. om det i miljøet som sannsynligvis vil bli eksponert, finnes kjente biota som kan bli negativt påvirket av mikroorganismene som brukes i virksomheten med innesluttet bruk),
 - ii) kjennetegnene ved virksomheten (f.eks. dens omfang, art),
 - iii) enhver ikke-standardisert operasjon (f.eks. inokulering av GMM i dyr, utstyr som sannsynligvis kan avgi aerosol).

Avhengig av hensynet til punkt i)-iii) for en bestemt virksomhet, kan farenivået i forbindelse med GMM kartlagt etter nr. 6, øke, minske eller forbli uendret.

8. Når analysen er utført som beskrevet ovenfor, vil dette til slutt føre til at virksomheten plasseres i en av klassene beskrevet i artikkel 5 nr. 3.
9. Den endelige klassifiseringen av den innesluttede bruken bør bekreftes ved en ny gjennomgåelse av den fullførte vurderingen nevnt i artikkel 5 nr. 2.

⁽¹⁾ Dette vil gjelde bare for dyr og planter i det miljø som vil kunne bli eksponert.

⁽²⁾ EFT L 374 av 31.12.1990, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 97/59/EF (EFT L 282 av 15.10.1997, s. 33).

*VEDLEGG IV***INNESLUTNINGSTILTAK OG ANDRE VERNETILTAK***Alminnelige prinsipper*

1. Tabellene nedenfor viser de normale minstekravene og tiltakene som er nødvendige for hvert inneslutningsnivå.

Inneslutning garanteres også ved bruk av god arbeidspraksis, opplæring, inneslutningsutstyr og særskilt anleggsutforming. For all virksomhet som innbefatter GMM, gjelder prinsippene for god mikrobiologisk praksis og følgende prinsipper for god sikkerhet og hygiene på arbeidsplassen:

- i) påse at arbeidsplassen og miljøet eksponeres for GMM på et så lavt nivå som mulig,
 - ii) anvende tekniske kontrolltiltak ved kilden og utfylle disse tiltakene med hensiktsmessig vernetøy og personlig verneutstyr om nødvendig,
 - iii) regelmessig prøve og vedlikeholde kontrolltiltak og -utstyr på hensiktsmessig måte,
 - iv) eventuelt kontrollere nærvær av levedyktige organismer fra bruken utenfor den primære fysiske inneslutningen,
 - v) gi personalet hensiktsmessig opplæring,
 - vi) om nødvendig nedsette komiteer eller underkomiteer for biologisk sikkerhet,
 - vii) om nødvendig utforme og iverksette lokalt praktisk regelverk for personalets sikkerhet,
 - viii) eventuelt sette opp biologiske faremerker,
 - ix) sørge for at personalet har vaske- og dekontamineringsanlegg,
 - x) føre tilfredsstillende journaler,
 - xi) forby spising, drikking, røyking, bruk av kosmetikk eller oppbevaring av mat for konsum i arbeidsområdet,
 - xii) forby pipettering med munnen,
 - xiii) eventuelt sørge for skriftlige instruksjoner for standard driftsprosedyrer for å garantere sikkerheten,
 - xiv) ha effektive desinfeksjonsmidler og særskilte desinfiseringsprosedyrer tilgjengelig i tilfelle spredning av GMM,
 - xv) eventuelt sørge for sikker oppbevaring av kontaminert laboratorieutstyr og -materialer.
2. Tabelloverskriftene er veiledende:

Tabell I A viser minstekrav til virksomhet i laboratorier.

Tabell I B viser tillegg til og endringer av tabell I A for virksomhet i veksthus og vekstroom, som innbefatter GMM.

Tabell I C viser tillegg til og endringer av tabell I A for virksomhet med dyr, som innbefatter GMM.

Tabell II viser minstekrav for annen virksomhet enn virksomhet i laboratorier.

I visse særtilfeller kan det være nødvendig å anvende en kombinasjon av tiltak fra tabell I A og tabell II på samme nivå.

I visse tilfeller kan brukerne, etter avtale med vedkommende myndighet, unnlate å anvende en spesifikasjon for et bestemt inneslutningsnivå eller kombinere spesifikasjoner fra to forskjellige nivåer.

I disse tabellene betyr «valgfritt» at brukeren kan anvende disse tiltakene i hvert enkelt tilfelle, avhengig av vurderingen fastsatt i artikkel 5 nr. 2.
 3. Ved gjennomføringen av dette vedlegg kan medlemsstatene i tillegg innarbeide de alminnelige prinsippene i nr. 1 og 2 i følgende tabeller for å sikre at kravene er tydelige.

Tabell I A

Inneslutningstiltak og andre vernetiltak for virksomhet i laboratorier

Spesifikasjoner		Inneslutningsnivåer			
		1	2	3	4
1	Laboratorium: isolasjon ⁽¹⁾	Kreves ikke	Kreves ikke	Kreves	Kreves
2	Laboratorium: lufttett for utgassing	Kreves ikke	Kreves ikke	Kreves	Kreves

Utstyr

3	Overflater skal tåle vann, syrer, alkaliske stoffer, løsemidler, desinfeksjonsmidler, dekontaminerings-agenser, og være lette å rengjøre	Kreves (arbeids- underlag)	Kreves (arbeids- underlag)	Kreves (arbeids- underlag, gulv)	Kreves (arbeids- underlag, gulv, tak, vegger)
4	Inngang til laboratorium gjennom luftsluse ⁽²⁾	Kreves ikke	Kreves ikke	Valgfritt	Kreves
5	Undertrykk i forhold til trykket i de umiddelbare omgivelsene	Kreves ikke	Kreves ikke	Kreves, unntatt for ⁽³⁾	Kreves
6	Laboratoriets utluft og innluft skal være HEPA-filtrert	Kreves ikke	Kreves ikke	Kreves (HEPA) ⁽⁴⁾ – utluft unntatt for ⁽³⁾	Kreves (HEPA) ⁽⁵⁾ – innluft og utluft
7	Mikrobiologisk sikkerhetsavlukke	Kreves ikke	Valgfritt	Kreves	Kreves
8	Autoklav	På stedet	I bygningen	I hele laboratorie-området ⁽⁶⁾	Laboratoriet = med gjennomgang

Arbeidssystem

9	Begrenset adgang	Kreves ikke	Kreves	Kreves	Kreves
10	Biologisk faremerke på døren	Kreves ikke	Kreves	Kreves	Kreves
11	Særlige tiltak for å kontrollere spredning av aerosol	Kreves ikke	Kreves, reduseres mest mulig	Kreves, hindres	Kreves, hindres
13	Dusj	Kreves ikke	Kreves ikke	Valgfritt	Kreves
14	Vernetøy	Egnet vernetøy	Egnet vernetøy og (valgfritt) fottøy	Egnet vernetøy	Fullstendig kles- og fottøyskift for inngang og utgang
15	Hansker	Kreves ikke	Valgfritt	Kreves	Kreves
18	Effektiv vektorkontroll (f.eks. for å oppdage gnagere og insekter)	Valgfritt	Kreves	Kreves	Kreves

Spesifikasjoner	Inneslutningsnivåer			
	1	2	3	4

Avfall

19	Inaktivering av GMM i avløpsvann fra håndvask eller avløp og dusjer og lignende spillvann	Kreves ikke	Kreves ikke	Valgfritt	Kreves
20	Inaktivering av GMM i kontaminert materiale og avfall	Valgfritt	Kreves	Kreves	Kreves

Andre tiltak

21	Laboratoriet skal ha sitt eget utstyr	Kreves ikke	Kreves ikke	Valgfritt	Kreves
23	Det skal finnes et observasjonsvindu eller lignende innretning slik at personer i rommet kan ses	Valgfritt	Valgfritt	Valgfritt	Kreves

(1) Isolasjon = laboratoriet er atskilt fra andre områder i samme bygning eller ligger i en egen bygning

(2) Luftsluse = inngang må skje gjennom en luftsluse som er et kammer isolert fra laboratoriet. Den rene siden av luftslusen må være atskilt fra den begrensede siden ved en garderobe eller dusjer og helst med forriglede dører

(3) Virksomhet der overføring ikke skjer gjennom luft

(4) HEPA = absolutt filter

(5) Dersom det brukes virus som ikke fanges opp av HEPA-filtre, er det nødvendig med ytterligere krav til utsugingsluft

(6) Med validerte framgangsmåter som muliggjør sikker overføring av materiale til en autoklav utenfor laboratoriet, og som gir et tilsvarende vernnivå

Tabell I B

Inneslutningstiltak og andre vernetiltak for veksthus og vekstrom

Med «veksthus» og «vekstrom» menes en konstruksjon med vegger, et tak og et gulv som er utformet for og hovedsakelig brukes til å dyrke planter i et kontrollert og beskyttet miljø.

Alle bestemmelser i tabell I A får anvendelse med følgende tillegg/endringer:

Spesifikasjoner	Inneslutningsnivåer				
	1	2	3	4	
Bygning					
1	Veksthus: permanent konstruksjon ⁽¹⁾	Kreves ikke	Kreves	Kreves	Kreves
Utstyr					
3	Inngang gjennom et eget rom med to forriglede dører	Kreves ikke	Valgfritt	Valgfritt	Kreves
4	Kontroll med kontaminert avløpsvann	Valgfritt	Redusere ⁽²⁾ avløpsvann mest mulig	Hindre avløpsvann	Hindre avløpsvann
Arbeidssystem					
6	Tiltak for å bekjempe uønskede arter, f.eks. insekter, gnagere, leddyr	Kreves	Kreves	Kreves	Kreves
7	Prosedyrer for overføring av levende materiale mellom veksthuset/vekstrommet, vernekonstruksjon og laboratorium skal kontrollere spredning av genetisk modifiserte mikroorganismer	Redusere spredning mest mulig	Redusere spredning mest mulig	Hindre spredning	Hindre spredning

⁽¹⁾ Veksthuset skal bestå av en permanent konstruksjon dekket av et ubrutt vanntett tak, plassert på et sted med skråning som hindrer inntrenging av overflatevann, med selvlukkende, låsbare dører

⁽²⁾ I tilfeller der overføring kan skje gjennom bakken

Tabell I C

Inneslutningstiltak og andre vernetiltak for virksomhet i dyreenheter

Alle bestemmelser i tabell I A får anvendelse med følgende tillegg/endringer:

Spesifikasjoner	Inneslutningsnivåer			
	1	2	3	4

Anlegg

1	Isolasjon av dyreenhet ⁽¹⁾	Valgfritt	Kreves	Kreves	Kreves
2	Anlegg beregnet på dyr ⁽²⁾ atskilt med låsbare dører	Valgfritt	Kreves	Kreves	Kreves
3	Anlegg beregnet på dyr, konstruert for å lette dekontaminering (vanntett, lett vaskbart materiale (bur, osv.))	Valgfritt	Valgfritt	Kreves	Kreves
4	Gulv og/eller vegger som er lett vaskbare	Valgfritt	Kreves (gulv)	Kreves (gulv og vegger)	Kreves (gulv og vegger)
5	Dyr oppbevares i egnede inneslutningsanlegg, f.eks. bur, inngjerding eller akvarium	Valgfritt	Valgfritt	Valgfritt	Valgfritt
6	Filtre på isolatorer eller isolerte rom ⁽³⁾	Kreves ikke	Valgfritt	Kreves	Kreves

⁽¹⁾ Dyreenhet: en bygning, eller et atskilt område innenfor en bygning, som inneholder anlegg og andre arealer, f.eks. garderobes, dusjer, autoklaver, matlagingsområder, osv.

⁽²⁾ Anlegg beregnet på dyr: et anlegg som normalt brukes til å huse dyr til formering eller forsøk, eller som brukes til gjennomføring av mindre kirurgiske inngrep

⁽³⁾ Isolatorer: gjennomsiktige kasser der små dyr oppbevares innenfor eller utenfor et bur; for store dyr kan det være mer hensiktsmessig med isolerte rom

Tabell II

Inneslutningstiltak og andre vernetiltak for annen virksomhet

Spesifikasjoner	Inneslutningsnivåer				
	1	2	3	4	
Generelt					
1	Levedyktige mikro-organismer skal inneslutes i et system som skiller prosessen fra miljøet (lukket system)	Valgfritt	Kreves	Kreves	Kreves
2	Kontroll med gassutslipp fra det lukkede systemet	Kreves ikke	Kreves, redusere spredning mest mulig	Kreves, hindre spredning	Kreves, hindre spredning
3	Kontroll med aerosol under prøvetaking, tilførsel av materiale til et lukket system eller overføring av materiale til et annet lukket system	Valgfritt	Kreves, redusere spredning mest mulig	Kreves, hindre spredning	Kreves, hindre spredning
4	Inaktivering av flytende medier i bulk før fjerning fra det lukkede systemet	Valgfritt	Kreves, med validerte metoder	Kreves, med validerte metoder	Kreves, med validerte metoder
5	Forseglinger skal være utformet slik at utslipp reduseres mest mulig eller hindres	Ingen særskilte krav	Redusere spredning mest mulig	Hindre spredning	Hindre spredning
6	Den kontrollerte sonen skal være utformet på en slik måte at den ved overløp fra det avstengte systemet kan fange opp hele innholdet derfra	Valgfritt	Valgfritt	Kreves	Kreves
7	Den kontrollerte sonen skal kunne forsegles for å muliggjøre utgassing	Kreves ikke	Valgfritt	Valgfritt	Kreves
Utstyr					
8	Inngang gjennom luftsluse	Kreves ikke	Kreves ikke	Valgfritt	Kreves
9	Overflater skal tåle vann, syrer, alkaliske stoffer, løsemidler, desinfeksjonsmidler, dekontamineringsagenser, og være lette å rengjøre	Kreves (eventuelt arbeidsunderlag)	Kreves (eventuelt arbeidsunderlag)	Kreves (eventuelt arbeidsunderlag, gulv)	Kreves (arbeidsunderlag, gulv, tak, vegger)
10	Særskilte tiltak for tilstrekkelig ventilering av den kontrollerte sonen for å redusere luftkontaminering mest mulig	Valgfritt	Valgfritt	Valgfritt	Kreves
11	Den kontrollerte sonen skal ha undertrykk i forhold til de umiddelbare omgivelsene	Kreves ikke	Kreves ikke	Valgfritt	Kreves
12	Den kontrollerte sonens utluft og innluft skal være HEPA-filtrert	Kreves ikke	Kreves ikke	Kreves (utluft, valgfritt for innluft)	Kreves (innluft og utluft)

Spesifikasjoner	Inneslutningsnivåer			
	1	2	3	4

Arbeidssystem

13	Lukkede systemer skal være plassert innenfor en kontrollert sone	Kreves ikke	Valgfritt	Kreves	Kreves
14	Bare utpekt personale skal ha adgang	Kreves ikke	Kreves	Kreves	Kreves
15	Biologisk faremerke skal være oppslått	Kreves ikke	Kreves	Kreves	Kreves
17	Personalet skal dusje før de forlater den kontrollerte sonen	Kreves ikke	Kreves ikke	Valgfritt	Kreves
18	Personalet skal bruke vernetøy	Kreves (arbeidstøy)	Kreves (arbeidstøy)	Kreves	Fullstendig omklledning for utgang og inngang

Avfall

22	Inaktivering av GMM i avløpsvann fra håndvasker og dusjer eller lignende spillvann	Kreves ikke	Kreves ikke	Valgfritt	Kreves
23	Inaktivering av GMM i kontaminert materiale og avfall, også i prosesspillvann før endelig uttømming	Valgfritt	Kreves, med validerte metoder	Kreves, med validerte metoder	Kreves, med validerte metoder

VEDLEGG V

DEL A

Opplysninger som skal gis i meldingen nevnt i artikkel 7:

- navn på bruker(e), herunder dem som er ansvarlig for tilsyn og sikkerhet,
- opplysninger om opplæring og kvalifikasjoner hos de personer som er ansvarlig for tilsyn og sikkerhet,
- nærmere opplysninger om eventuelle komiteer eller underkomiteer for biologisk sikkerhet,
- adresse til og generell beskrivelse av anlegget,
- en beskrivelse av typen arbeid som skal utføres,
- klassen for innesluttet bruk,
- et sammendrag av farevurderingen nevnt i artikkel 5 nr. 2, og opplysninger om avfallshåndtering (bare for innesluttet bruk i klasse 1).

DEL B

Opplysninger som skal gis i meldingen nevnt i artikkel 9:

- dato for innsending av meldingen nevnt i artikkel 7,
- navn på personene med ansvar for tilsyn og sikkerhet og opplysninger om deres opplæring og kvalifikasjoner,
- mottaker-, donor- og/eller foreldreorganismen(e) som er brukt, og eventuelt de(t) vertvektor-system(er) som er brukt,
- opprinnelsen til og planlagt(e) funksjon(er) for det genetiske materiale som inngår i modifiseringen(e),
- den genetisk modifiserte mikroorganismens identitet og egenskaper,
- formålet med den innesluttede bruken, herunder de ventede resultater,
- omtrent hvor store kulturvolumer som skal brukes,
- beskrivelse av inneslutningstiltakene og andre vernetiltak som vil bli anvendt, herunder opplysninger om avfallshåndtering, blant annet om avfall som vil bli produsert, behandling av det, den endelige formen og bestemmelsessted,
- et sammendrag av vurderingen nevnt i artikkel 5 nr. 2,
- opplysninger som vedkommende myndighet trenger for å vurdere beredskapsplaner, dersom slike kreves etter artikkel 14.

DEL C

Opplysninger som skal gis i meldingen nevnt i artikkel 10:

- a) – dato for innsending av meldingen nevnt i artikkel 7,
 - navn på personene med ansvar for tilsyn og sikkerhet og opplysninger om deres opplæring og kvalifikasjoner,
- b) – mottaker- eller foreldreorganismen(e) som skal brukes,
 - de(t) vertvektorsystem(er) som skal brukes (eventuelt),
 - opprinnelsen til og planlagt(e) funksjon(er) for det genetiske materiale som inngår i modifiseringen(e),
 - den genetisk modifiserte mikroorganismens identitet og egenskaper,
 - de kulturvolumer som skal brukes,

- c) – beskrivelse av inneslutningstiltakene og andre vernetiltak som vil bli anvendt, herunder opplysninger om avfallshåndtering, blant annet om avfallstyper og -former som vil bli produsert, behandling av dem, den endelige formen og bestemmelsessted,
 - formålet med den innesluttede bruken, herunder de ventede resultater,
 - beskrivelse av anleggets avdelinger,
 - d) opplysninger om planer for forebygging av uhell og om eventuelle beredskapsplaner:
 - særlige farer som skyldes anleggsstedet,
 - anvendte forebyggende tiltak, f.eks. sikkerhetsutstyr, alarmsystemer og inneslutningsmetoder,
 - prosedyrer og planer for kontroll av at inneslutningstiltakene fortsatt er effektive,
 - en beskrivelse av opplysningene som gis til arbeidstakerne,
 - opplysninger som vedkommende myndighet trenger for å vurdere beredskapsplaner, dersom slike kreves etter artikkel 14,
 - e) en kopi av vurderingen nevnt i artikkel 15 nr. 2.»
-

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 186/1999****2001/EØS/14/12****av 17. desember 1999****om endring av EØS-avtalens vedlegg XXII (Selskapsrett)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XXII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 125/1999 av 30. september 1999⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 1999/60/EF av 17. juni 1999 om endring av direktiv 78/660/EØF med hensyn til beløpene uttrykt i ECU⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XXII nr. 4 (rådsdirektiv 78/660/EØF) gjøres følgende endringer:

1. Nytt strekpunkt før tilpasningen skal lyde:

«– **399 L 0060:** Rådsdirektiv 1999/60/EF av 17. juni 1999 om endring av direktiv 78/660/EØF med hensyn til beløpene uttrykt i ECU (EFT L 162 av 26.6.1999, s. 65).»

2. Ny tilpasning c) skal lyde:

«c) I artikkel 2 skal for EFTA-statenes vedkommende med «offentliggjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*» forstås «offisielt kunngjort i hver EFTA-stat».»

Artikkel 2

Teksten til rådsdirektiv 1999/60/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Utfærdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

(1) EFT L 368 av 21.12.2000, s. 46, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 60 av 21.12.2000, s. 695.

(2) EFT L 162 av 26.6.1999, s. 65.

RÅDSDIREKTIV 1999/60/EF**av 17. juni 1999****om endring av direktiv 78/660/EØF med hensyn til beløpene uttrykt i ECU(*)**

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til fjerde rådsdirektiv 78/660/EØF av 25. juli 1978 med hjemmel i traktatens artikkel 54 paragraf 3 bokstav g) om årsregnskapene for visse selskapsformer⁽¹⁾, særlig artikkel 53 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I artikkel 11 og 27 i direktiv 78/660/EØF og, ved henvisning, i artikkel 6 i direktiv 83/349/EØF⁽²⁾ og artikkel 20 og 21 i direktiv 84/253/EØF⁽³⁾, er det fastsatt tallverdigrænser for balansesum og nettoomsetning, uttrykt i ECU, og medlemsstatene kan innenfor disse grensene tillate visse unntak fra nevnte direktiver.
- 2) I samsvar med artikkel 53 nr. 2 i direktiv 78/660/EØF skal Rådet etter forslag fra Kommisjonen hvert femte år vurdere og om nødvendig regulere beløpene som er uttrykt i ECU i nevnte direktiv, i lys av den økonomiske og valutariske utvikling i Fellesskapet.
- 3) Ved direktiv 84/569/EØF⁽⁴⁾, 90/604/EØF⁽⁵⁾ og 94/8/EF⁽⁶⁾ har Rådet i samsvar med artikkel 53 nr. 2 i direktiv 78/660/EØF ved tre anledninger regulert beløpene uttrykt i ECU.
- 4) Den fjerde femårsperioden etter vedtakelsen av direktiv 78/660/EØF 25. juli 1978 utløp 24. juli 1998, og beløpene bør derfor vurderes på nytt.

5) Målt i faste priser har ECU i løpet av de siste fem årene tapt en del av sin verdi. Beløpene uttrykt i ECU må økes på grunnlag av den økonomiske og valutariske utvikling i Fellesskapet.

6) I rådsforordning (EF) nr. 974/98 av 3. mai 1998 om innføringen av euro⁽⁷⁾ er det fastsatt at de deltakende medlemsstatenes valuta fra 1. januar 1999 skal være euro, og at euro skal erstatte valutaen i hver deltakende medlemsstat til fastsatt omregningskurs. I rådsforordning (EF) nr. 1103/97 av 17. juni 1997 om visse bestemmelser med hensyn til innføringen av euro⁽⁸⁾ er det fastsatt at euroen i overgangsperioden (fra 1. januar 1999 til 31. desember 2001) skal deles opp i nasjonale valutaenheter ved hjelp av omregningskursene. Det er derfor hensiktsmessig at beløpene i dette direktiv uttrykkes i euro. Beløpene uttrykt i euro i dette direktiv skal omregnes i nasjonale valutaenheter i de medlemsstater som vedtar euroen, til omregningskurs. For de medlemsstater som ikke vedtar euroen, skal beløpene omregnes i nasjonal valuta, til omregningskursen offentliggjort i *De Europiske Fellesskaps Tidende* 4. januar 1999 –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

1. I artikkel 11 i direktiv 78/660/EØF gjøres følgende endringer:

- i første strekpunkt endres «balansesum: 2 500 000 ECU» til «balansesum: 3 125 000 euro»,
- i annet strekpunkt endres «nettoomsetning: 5 000 000 ECU» til «nettoomsetning: 6 250 000 euro»,

2. I artikkel 27 i direktiv 78/660/EØF gjøres følgende endringer:

- i første strekpunkt endres «balansesum: 10 000 000 ECU» til «balansesum: 12 500 000 euro»,
- i annet strekpunkt endres «nettoomsetning: 20 000 000 ECU» til «nettoomsetning: 25 000 000 euro».

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 162 av 26.6.1999, s. 65, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 186/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXII (Selskapsrett), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europiske Fellesskaps Tidende.

(1) EFT L 222 av 14.8.1978, s. 11. Direktivet sist endret ved direktiv 94/8/EF (EFT L 82 av 25.3.1994, s. 33).

(2) EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1.

(3) EFT L 126 av 12.5.1984, s. 20.

(4) EFT L 314 av 4.12.1984, s. 28.

(5) EFT L 317 av 16.11.1990, s. 57.

(6) EFT L 82 av 25.3.1994, s. 33.

(7) EFT L 139 av 11.5.1998, s. 1.

(8) EFT L 162 av 19.6.1997, s. 1.

3. Reguleringen av beløpene fastsatt i nr. 1 og 2 er den fjerde av de reguleringer som skal foretas hvert femte år i henhold til artikkel 53 nr. 2 i direktiv 78/660/EØF.

Artikkel 2

For de medlemsstater som ikke vedtar euroen, skal motverdien til euro i nasjonal valuta være den som framkommer ved bruk av omregningskursen offentliggjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende* 4. januar 1999.

Artikkel 3

1. Medlemsstater som vil gjøre bruk av muligheten fastsatt i artikkel 11 og 27 i direktiv 78/660/EØF, som endret ved dette direktiv, skal sette i kraft de bestemmelser som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, når som helst etter at det er kunngjort. De skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

2. Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

3. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 4

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 17. juni 1999.

For Rådet

F. MÜNTEFERING

Formann

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 187/1999****2001/EØS/14/13****av 17. desember 1999****om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder
utenfor de fire friheter**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 86 og 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 31 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 11/94 av 12. august 1994⁽¹⁾.

Ifølge avtalens protokoll 31 artikkel 3 nr. 2 skal EFTA-statene delta fullt ut i Det europeiske miljøvernbyrå opprettet ved rådsforordning (EØF) nr. 1210/90⁽²⁾.

Rådsforordning (EØF) nr. 1210/90 er endret ved rådsforordning (EF) nr. 933/1999 av 29. april 1999 om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1210/90 om opprettelse av Det europeiske miljøvernbyrå og det europeiske nettet for miljøinformasjon og miljøobservasjon⁽³⁾.

Avtalens protokoll 31 bør endres som følge av endringene ved Det europeiske miljøvernbyrå og det europeiske nettet for miljøinformasjon og miljøobservasjon fastsatt ved rådsforordning (EF) nr. 933/1999 –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens protokoll 31 tilføyes følgende på slutten av artikkel 3 nr. 2 bokstav a):

«, endret ved rådsforordning (EF) nr. 933/1999⁽²⁾.

(²) EFT L 177 av 5.5.1999, s. 1. »

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

(1) EFT L 253 av 29.9.1994, s. 34, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 36 av 29.9.1994, s. 3.

(2) EFT L 120 av 11.5.1990, s. 1.

(3) EFT L 117 av 5.5.1999, s. 1.

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 933/1999**av 29. april 1999****om endring av forordning (EØF) nr. 1210/90 om opprettelse av Det europeiske miljøbyrået og det europeiske nettet for miljøinformasjon og miljøobservasjon(*)**

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 130 S nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽³⁾,etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽⁴⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det europeiske miljøbyrået og det europeiske nettet for miljøinformasjon og miljøobservasjon ble opprettet ved forordning (EØF) nr. 1210/90⁽⁵⁾. I artikkel 20 i forordningen er det fastsatt at Rådet skal gjøre vedtak om videre oppgaver for byrået på grunnlag av en rapport fra Kommissjonen med egnede forslag, innen to år etter at forordningen er trådt i kraft. I artikkel 21 er det fastsatt at forordningen trer i kraft dagen etter at vedkommende myndigheter har bestemt hvor byrået skal ha sete. Denne avgjørelsen ble tatt 29. oktober 1993.
- 2) I meldingen KOM(95) endelig utgave forklarer Kommissjonen hvorfor rapporten fastsatt i artikkel 20 bør utsettes, og 9. november 1995 uttalte Rådet at det vil være for tidlig å gjøre vedtak om videre oppgaver for Det europeiske miljøbyrået før det har vært i full drift i to år og har fått etablert nettet sitt.
- 3) Det europeiske miljøbyrået har gjort gode framskritt med hensyn til å nå sine mål og utføre sine oppgaver, herunder etableringen av det europeiske nettet for miljøinformasjon og miljøobservasjon.
- 4) Oppgavene og virksomhetsområdene er omfattende og krever både konsolidering av allerede påbegynt arbeid og ytterligere innsats.
- 5) Byrået har en viktig rolle som leverandør av objektiv, pålitelig og sammenlignbar informasjon om miljøet.
- 6) Enhver ny oppgave for byrået bør utfylle og styrke dets viktigste rolle.
- 7) Oversettelsessenteret for Den europeiske unions institusjoner har i oppgave å oversette Det europeiske miljøbyråets dokumenter i samsvar med forordning (EF) nr. 2965/94⁽⁶⁾.
- 8) Byråets organisering og struktur må bedres og gjøres klarere i lys av erfaringene fra de første årenes drift.
- 9) Byråets styre bør ta hensyn til behovet for å gjenspeile de ulike geografiske forhold i Fællesskapet gjennom en egnet fordeling av emnesentrene.
- 10) Byrået kan samarbeide med institusjoner i tredjestater for å innhente nødvendige opplysninger for gjennomføringen av arbeidsprogrammet.
- 11) Framtidige vurderinger av byråets resultater og oppgaver bør sammenfalle med syklusen til det femårige arbeidsprogrammet.
- 12) Forordning (EØF) nr. 1210/90 bør derfor endres –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I forordning (EØF) nr. 1210/90 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 1 nr. 2 skal første punktum lyde:

«2. For å nå målene om vern og forbedring av miljøet, fastsatt i traktaten og i Fællesskapets senere handlingsprogrammer for miljø, samt målet om en bærekraftig utvikling, skal målet være å stille til rådighet for Fællesskapet og medlemsstatene:»

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 117 av 5.5.1999, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 187/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT C 255 av 20.8.1997, s. 9 og EFT C 123 av 22.4.1998, s. 6.

(2) EFT C 73 av 9.3.1998, s. 103.

(3) EFT C 180 av 11.6.1998, s. 32.

(4) Europaparlamentsuttalelse av 18. februar 1998 (EFT C 80 av 16.3.1998, s. 134), Rådets felles holdning av 20. juli 1998 (EFT C 364 av 25.11.1998, s. 1) og europaparlamentsvedtak av 9. februar 1999 (ennå ikke offentliggjort i EFT).

(5) EFT L 120 av 11.5.1990, s. 1.

(6) EFT L 314 av 7.12.1994, s. 1. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 2610/95 (EFT L 268 av 10.11.1995, s. 1).

2. I artikkel 2 gjøres følgende endringer:

a) Nr. ii), iii) og vi) skal lyde:

«ii) – å forsyne Fællesskapet og medlemsstatene med den objektive informasjon som er nødvendig for å fastsette og gjennomføre en sunn og effektiv miljøpolitikk; særlig forsyne Kommisjonen med den informasjonen den trenger for best mulig å kunne identifisere, forberede og vurdere tiltak og lovgivning på miljøområdet,

– å bidra til overvåking av miljøtiltakene ved å yte egnet støtte i forbindelse med rapporteringskravene (bl.a. gjennom deltaking i utarbeiding av spørreskjemaer, behandling av rapporter fra medlemsstatene og formidling av resultater) i samsvar med det flerårige arbeidsprogrammet og med henblikk på å samordne rapporteringen,

– å gi medlemsstatene råd, dersom de anmoder om det og det er i samsvar med byråets årlige arbeidsprogram, om utvikling, etablering og utvidelse av deres systemer for overvåking av miljøtiltak, forutsatt at dette arbeidet ikke skader gjennomføringen av andre oppgaver fastsatt i denne artikkelen. Slike råd kan også omfatte kritiske vurderinger foretatt av sakkyndige på uttrykkelig anmodning fra medlemsstatene,

iii) å registrere, sammenstille og vurdere data om miljøtilstanden, å utarbeide rapporter fra sakkyndige om miljøets kvalitet og sårbarhet og om den belastning det utsettes for innenfor Fællesskapets territorium og å utarbeide ensartede vurderingskriterier for miljødata for bruk i alle medlemsstatene samt å utvikle videre og opprettholde et referansesenter for miljøinformasjon. Kommisjonen skal bruke disse opplysningene i sitt arbeid med å sikre gjennomføringen av Fællesskapets regelverk på miljøområdet.»

«vi) å offentliggjøre en rapport hvert femte år om tilstanden til, utviklingstrekk i og framtidsutsikter for miljøet samt årlige rapporter med indikatorer som fokuserer på særskilte emner.»

b) Følgende nye numre skal lyde:

«xi) å sikre bred formidling til offentligheten av pålitelig og sammenlignbar miljøinformasjon, særlig om miljøtilstanden, for å fremme bruk av ny telematikkteknologi på dette området,

xii) å støtte Kommisjonen i arbeidet med å utveksle informasjon om utvikling av metoder og beste praksis med hensyn til miljøvurdering,

xiii) å støtte Kommisjonen i formidlingen av opplysninger om resultatene av relevant miljøforskning på en måte som best mulig bidrar til utarbeiding av politikk på dette området.»

3) I artikkel 3 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 tilføyes følgende ord på ny linje:

«samt å plassere disse innen rammen av en bærekraftig utvikling.»

b) I nr. 2:

i) skal åttende strekpunkt i annet ledd lyde:

«← vern av kystområder og marint miljø.»,

ii) utgår femte ledd.

c) Nytt nr. 3 skal lyde:

«3. Byrådet kan også samarbeide med andre organer om utveksling av informasjon, herunder IMPEL-nettet.

Byrådet skal i sin virksomhet unngå overlapping med det arbeid som allerede er igangsatt av andre institusjoner og organer.»

4) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 tilføyes følgende ledd:

«Medlemsstatene skal underrette byrådet om de viktigste elementene i de nasjonale informasjonsnettene på miljøområdet. Medlemsstatene skal eventuelt samarbeide med byrådet og i samsvar med byråets arbeidsprogram bidra til arbeidet i det europeiske nettet for miljøinformasjon og miljøobservasjon ved å samle inn, sammenstille og analysere data på nasjonalt plan. Medlemsstatene kan også samarbeide om denne virksomheten på tverrnasjonalt plan.»

b) I nr. 4 annet punktum utgår ordene «innenfor et bestemt geografisk område».

c) I nr. 5 skal annet ledd lyde:

«Emnesentrene skal utpekes av styret definert i artikkel 8 nr. 1 for en periode som ikke skal være lengre enn tidsrammen for hvert flerårige arbeids-

- program nevnt i artikkel 8 nr. 4. Sentrene kan imidlertid utpekes på nytt.»
- 5) I artikkel 8 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 1 skal første ledd lyde:
- «1. Byrået skal ha et styre som består av en representant for hver medlemsstat og to representanter for Kommisjonen. Det kan i tillegg være en representant for enhver annen stat som deltar i byrået i samsvar med relevante bestemmelser.»
- b) I nr. 2 skal følgende ledd tilføyes:
- «Styret skal velge et arbeidsutvalg som det kan delegere gjennomføring av oppgaver til i samsvar med reglene som det skal vedta.»
- c) Artikkel 3 og 4 skal lyde:
- «3. Styrets vedtak skal gjøres med et flertall på to tredeler av styrets medlemmer.
4. Styret skal vedta et flerårig arbeidsprogram på grunnlag av de prioriterte områdene nevnt i artikkel 3 nr. 2, med utgangspunkt i et utkast som framlegges av daglig leder nevnt i artikkel 9, etter å ha rådspurt den vitenskapelige komiteen nevnt i artikkel 10 og etter å ha mottatt Kommisjonens uttalelse. Det flerårige arbeidsprogrammet skal inneholde et flerårig budsjettoverslag uten at det berører Fællesskapets årlige budsjettbehandling.»
- d) I nr. 6 første punktum endres «senest 31. januar hvert år...» til «senest 31. mars hvert år...».
- 6) I artikkel 9 nr. 1 gjøres følgende endringer:
- a) Femte strekpunkt skal lyde:
- «– alle personalspørsmål samt utførelsen av oppgavene nevnt i artikkel 8 nr. 4 og 5.»
- b) Sjette strekpunkt utgår.
- 7) I artikkel 10 skal nr. 2 lyde:
- «2. Den vitenskapelige komiteen skal bestå av medlemmer med særlige kvalifikasjoner på området miljøvern, utpekt av styret for en periode på fire år, som kan forlenges én gang, idet det tas hensyn til bl. a. vitenskapelige områder som skal være representert i komiteen for å bistå byrået innenfor dets virksomhets-
- områder. Komiteens virksomhet skal fastsettes av forretningsordenen fastsatt i artikkel 8 nr. 2.»
- 8) I artikkel 15 gjøres følgende endringer:
- a) Nytt nr. 2a skal lyde:
- «2a. På områder av felles interesse kan byrået samarbeide med institusjoner i stater som ikke er medlemmer av De europeiske fællesskap, som kan framskaffe data, informasjon og sakkunnskap samt metoder for innsamling, analyse og vurdering av data som er av gjensidig interesse, og som er nødvendige for at byrået skal få utført sitt arbeid på en tilfredsstillende måte.»
- b) Nytt nr. 3 skal lyde:
- «3. Samarbeidet nevnt i nr. 1, 2 og 2a må særlig ta hensyn til behovet for å unngå at det samme arbeidet blir utført flere steder.»
- 9) Artikkel 20 skal lyde:
- «1. Innen 15. september 1999 skal byrået foreta en vurdering av sine egne resultater og sin egen effektivitet og framlegge en rapport for styret, Kommisjonen, Rådet og Europaparlamentet.
2. Innen 31. desember 2003 skal Rådet på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen vurdere byråets framdrift og oppgaver i forbindelse med Fællesskapets samlede miljøpolitikk.»
- 10) I vedleggets del B skal nr. 1 lyde:
- «1. Byrået skal så langt det er mulig bruke informasjon som er samlet inn av Fællesskapets offisielle statistiske tjenester. Denne informasjonen er resultatet av arbeidet til Eurostat og de nasjonale statistiske tjenestene som samler inn, vurderer og formidler samfunnsstatistikk og økonomisk statistikk, herunder nasjonalregnskaper og tilhørende opplysninger. Byrået skal særlig gjøre bruk av arbeid som Eurostat og de nasjonale statistiske tjenestene har gjort innenfor rammen av vedtak 94/808/EØF(1), som dekker statistikkene for a) menneskelig virksomhet som belaster miljøet og b) samfunnsmessige og økonomiske reaksjoner på slik belastning.
-
- (¹) Rådsvedtak 94/808/EØF av 15. desember 1994 om vedtakelse av et fireårig utviklingsprogram (1994-1997) om miljødelen av Fællesskapets statistikker (EFT L 328 av 20.12.1994, s. 58).»

Artikel 2

Utfærdiget i Luxembourg, 29. april 1999.

Denne forordning træder i kraft den dag den kunngøres i *De Europæiske Fællesskaps Tidende*.

For Rådet

W. MÜLLER

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Formann

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 188/1999****2001/EØS/14/14****av 17. desember 1999****om endring av EØS-avtalens protokoll 4 om opprinnelsesregler**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Avtalens protokoll 4 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 45/1999 av 26. mars 1999⁽¹⁾.
- 2) Definisjonen av begrepet «opprinnelsesprodukter» må endres for å sikre at det utvidede kumulasjonssystem som tillater bruk av materialer med opprinnelse i Det europeiske fællesskap, Polen, Ungarn, Den tsjekkiske republikk, Den slovakiske republikk, Bulgaria, Romania, Latvia, Litauen, Estland, Slovenia, Tyrkia, Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (heretter kalt «EØS»), Island, Norge og Sveits, virker tilfredsstillende.
- 3) For å ta fullt ut hensyn til euroens ikrafttredelse, synes det tilrådelig å endre artikkelene om beløp.
- 4) For å ta hensyn til endringer i framstillingsmetoder og mangelen på visse råvarer, bør det foretas enkelte rettelser i listen over de bearbeidings- og foredlingskrav som ikke-opprinnelsesmaterialer må oppfylle for å oppnå opprinnelsesstatus –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens protokoll 4 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 20 og 25 endres «ECU» til «EUR».

2. Artikkel 30 skal lyde:

*«Artikkel 30***Beløp uttrykt i euro**

1. Beløpene i eksportlandets nasjonale valuta som tilsvarer beløpene uttrykt i euro, skal fastsettes av eksportlandet og meddeles de andre avtaleparter gjennom EF-kommisjonen.
2. Når beløpene overstiger de tilsvarende beløp fastsatt av importlandet, skal sistnevnte godta dem dersom produktene er fakturert i eksportlandets valuta. Dersom produktene er fakturert i valutaen til en annen avtalepart eller til et land nevnt i artikkel 3, skal importlandet godkjenne det beløpet som er meddelt av vedkommende land.
3. De beløp som skal benyttes i en gitt nasjonal valuta, skal i den nasjonale valuta tilsvare beløpene uttrykt i euro på den første virkedag i oktober 1999.
4. Beløpene uttrykt i euro og deres tilsvarende beløp uttrykt i de nasjonale valutaer til EFs medlemsstater og EFTA-statene, skal gjennomgås på nytt av EØS-komiteen på anmodning fra en avtalepart. Under denne gjennomgåelsen skal EØS-komiteen sikre at det ikke i noen nasjonal valuta blir noen reduksjon i de beløpene som skal anvendes, og skal videre vurdere om det er ønskelig å opprettholde effekten av de berørte verdigrensene i reell forstand. For dette formål kan den bestemme å endre beløpene uttrykt i euro.»

3. I vedlegg II gjøres følgende endringer:

- a) Regelen for HS-posisjon 19.04 skal lyde:

⁽¹⁾ EFT L 266 av 19.10.2000, s. 53, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 46 av 19.10.2000, s. 282.

«

19.04	Næringsmidler tilberedt ved oppusting eller steking av korn eller kornprodukter (f.eks. «corn flakes»); korn (unntatt mais) i form av gryn eller flak eller annet bearbeidet korn (unntatt mel), forkokt eller tilberedt på annen måte, ikke nevnt eller innbefattet annet sted	Framstilling: – fra materialer som ikke hører under posisjon 18.06, og – hvor alt anvendt korn og mel (med unntak av durumhvete og produkter derav og Zea indurata maize) må være framstilt i sin helhet, ⁽¹⁾ og – hvor verdien av alle anvendte materialer fra kapittel 17 ikke overstiger 30 % av ferdigvarens pris fra fabrikk	
<p>(¹) Unntaket for Zea indurata maize gjelder til og med 31.12.2002.</p>			

»

b) Regelen for HS-posisjon 22.07 skal lyde:

«

22.07	Udenatureert etylalkohol med alkoholstyrke minst 80 vol.%, etylalkohol og brennevin, denatureert, uansett styrke	Framstilling: – fra materialer som ikke tariffes under posisjonene 22.07 og 22.08, og – hvor alle anvendte druer eller materialer fra druer må være framstilt i sin helhet, eller hvis alle anvendte materialer har opprinnelsesstatus, kan arrak anvendes opp til 5 volumprosent	
-------	--	---	--

»

c) Regelen for HS-kapittel 57 skal lyde:

«

Kapittel 57	Gulvtepper og annet gulvbelegg av tekstil-materiale: – av nålefilt	Framstilling fra ⁽¹⁾ : – naturfibrer, eller – kjemiske materialer eller spinnmasse Imidlertid kan: – polypropylenfilamenter under posisjon 54.02, – polypropylenfibrer under posisjonene 55.03 eller 55.06, eller – polypropylenfibernåler under posisjon 55.01 anvendes hvor en enkelt fiber eller et enkelt filament er mindre enn 9 desitex anvendes dersom deres verdi ikke overstiger 40% av ferdigvarens pris fra fabrikk Jutevev kan anvendes som bakside	
-------------	---	---	--

	<ul style="list-style-type: none"> – av annen filt – av andre tekstilmaterialer 	<p>Framstilling fra⁽¹⁾:</p> <ul style="list-style-type: none"> – naturfibrer ikke kardet eller kjemmet eller på annen måte bearbeidet for spinning, eller – kjemiske materialer eller spinnmasse <p>Framstilling fra⁽¹⁾:</p> <ul style="list-style-type: none"> – garn av kokosfibrer eller jute – syntetisk eller kunstig filamentgarn, – naturfibrer, eller – syntetiske eller kunstige stapelfibrer ikke kardet eller kjemmet eller på annen måte bearbeidet for spinning <p>Jutevevnad kan anvendes som bakside</p>	
<p>(¹) For spesielle betingelser for varer laget av blandede tekstilmaterialer, se innledende anmerkning 5.</p>			

»

d) Regelen for HS-posisjon 84.01 skal lyde:

«

ex 84.01	Kjernebrenselementer	Framstilling hvor alle anvendte materialer skifter posisjon ⁽¹⁾	Framstilling hvor verdien av alle anvendte materialer ikke overstiger 30 % av ferdigvarens pris fra fabrikk
<p>(¹) Denne regel gjelder til og med 31. desember 2005.</p>			

»

e) Mellom reglene for HS-posisjon 96.06 og 96.12 innsettes følgende regel:

«

96.08	Kulepenn; filtpenn og andre penn med porøse spisser; fyllepenn, stylografer og andre penn; stensilpenn (styluspenn); mekaniske blyanter; penneskaft, blyantforlengere og liknende; deler (herunder hetter og klips) til de forannevnte varer, unntatt de som hører under posisjon 96.09	Framstilling hvor alle anvendte materialer skifter posisjon. Imidlertid kan pennesplitter og spisser til pennesplitter som hører under samme posisjon benyttes	
-------	---	--	--

»

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft 1. januar 2000, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 189/1999**

2001/EØS/14/15

av 17. desember 1999

**om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og
plantesanitære forhold)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Avtalens vedlegg I er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 134/1999 av 5. november 1999⁽¹⁾.
- 2) Rådsdirektiv 91/67/EØF av 28. januar 1991 om krav til dyrehelse ved omsetning av akvakulturdyr og akvakulturprodukter⁽²⁾ er innlemmet i avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 69/98 av 17. juli 1998⁽³⁾ –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

Tilpasningen i avtalens vedlegg I kapittel I del 4.1 nr. 5 (rådsdirektiv 91/67/EØF) erstattes med følgende:

«Ny artikkel 28c og 28d skal lyde:

«*Artikkel 28c*

1. Dette direktiv får anvendelse på forsendelser til og fra Norge.
2. Forsendelser av levende fisk som tilhører familien Salmonidae, samt egg og gameter av slik fisk, er likevel ikke tillatt i en overgangsperiode inntil 31. desember 1999. På anmodning fra en avtalepart skal overgangsperioden forlenges

med ett år om gangen. Overgangsperioden skal imidlertid ikke forlenges etter 31. desember 2002.

3. I overgangsperioden og med forbehold for nr. 1 kan Norge opprettholde strengere regler for omsetning på sitt eget marked av fisk oppdrettet i Norge.»

Artikkel 28d

1. Forsendelser til og fra Island av følgende arter er tillatt:
 - atlantehavslaks: egg og gameter
 - regnbueørret: egg og gameter
 - arktisk røye: egg og gameter
 - havabbor: bare egg
 - kveite: bare yngel
 - hummer: levende for konsum.

2. For andre forsendelser til og fra Island enn som beskrevet i nr. 1, skal Island innrømmes en overgangsperiode inntil 30. juni 2001. I overgangsperioden skal nasjonale regler fortsette å gjelde.»

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

⁽¹⁾ EFT L 15 av 18.1.2001, s. 18, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 3 av 18.1.2001, s. 65.

⁽²⁾ EFT L 46 av 19.2.1991, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 158 av 24.6.1999, s. 1, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 27 av 24.6.1999, s. 1.

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 190/1999**

2001/EØS/14/16

av 17. desember 1999

**om endring av EØS-avtalens vedlegg VII (Gjensidig godkjenning
av yrkeskvalifikasjoner)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Avtalens vedlegg VII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 6/98 av 30. januar 1998⁽¹⁾.
- 2) Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/50/EF av 6. oktober 1997 om endring av direktiv 93/16/EØF om å lette den frie bevegelighet for leger og om gjensidig godkjenning av deres diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.
- 3) Framgangsmåten for ajourføring av artikkel 5 nr. 3 og artikkel 7 nr. 2 i direktiv 93/16/EØF, innført ved direktiv 97/50/EF, må tilpasses for avtalens formål.
- 4) Tilpasningen av rådsdirektiv 93/16/EØF fastsatt i vedlegg I kapittel XI avsnitt D punkt III nr. 1 i akten om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg VII nr. 4 (rådsdirektiv 93/16/EØF) tilføyes følgende:

«, endret ved:

- **94 N:** Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige

og tilpasningen av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21, justert ved EFT L 1 av 1.1.1995, s. 1),

- **397 L 0050:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/50/EF av 6. oktober 1997 (EFT L 291 av 24.10.1997, s. 35).»

Artikkel 2

1. I avtalens vedlegg VII under SEKTORVIS TILPASNING utgår ordene «Østerrike, Finland» og «Sverige».

2. I avtalens vedlegg VII nr. 4 (rådsdirektiv 93/16/EØF) gjøres følgende endringer i tilpasningen:

i) Ny tilpasning a) skal lyde:

«a) Endringer i listene over betegnelser i artikkel 5 nr. 3 og artikkel 7 nr. 2 i samsvar med direktivets artikkel 44a nr. 2 skal utføres etter følgende framgangsmåte:

I. Endringer i lister over betegnelser for en medlemsstat i EF:

1. Tilfeller der anmodningen er framsatt av en medlemsstat i EF:

a) Sakkyndige fra EFTA skal delta i Fellesskapets interne beslutningsprosess fastsatt i direktivets artikkel 44a nr. 2 i samsvar med avtalens artikkel 100.

b) Fellesskapets beslutning skal oversendes til EØS-komiteen i samsvar med avtalens artikkel 102.

2. Tilfeller der anmodningen er framsatt av en EFTA-stat:

a) EFTA-staten skal rette en anmodning om endring til EØS-komiteen.

b) EØS-komiteen skal oversende anmodningen til Kommissjonen.

⁽¹⁾ EFT L 272 av 8.10.1998, s. 8, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 42 av 8.10.1998, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 291 av 24.10.1997, s. 35.

⁽³⁾ EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21, justert ved EFT L 1 av 1.1.1995, s. 1.

- c) Kommisjonen skal forelegge anmodningen for komiteen omhandlet i direktivets artikkel 44a nr. 2. Sakkyndige fra EFTA skal delta i samsvar med avtalens artikkel 100.
- d) Fellesskapets beslutning skal oversendes til EØS-komiteen i samsvar med avtalens artikkel 102.
- II. Endringer i lister over betegnelser for en EFTA-stat:
1. Tilfeller der anmodningen er framsatt av en EFTA-stat:
- a) EFTA-staten skal rette en anmodning om endring til EØS-komiteen.
- b) EØS-komiteen skal oversende anmodningen via vedkommende underkomité til en arbeidsgruppe som for EF-sidens del skal bestå av medlemmene av EF-komiteen nevnt i direktivets artikkel 44a nr. 2 og for EFTA-sidens del av sakkyndige fra EFTA-statene.
- c) EØS-komiteen skal treffe beslutning om endring av listene over betegnelser på grunnlag av rapporten fremlagt av arbeidsgruppen nevnt i bokstav b).
2. Tilfeller der anmodningen er framsatt av en medlemsstat i EF:
- a) Medlemsstaten i EF skal rette sin anmodning til Kommisjonen.
- b) Kommisjonen skal oversende anmodningen til EØS-komiteen.
- c) EØS-komiteen skal følge framgangsmåten fastlagt i nr. 1 bokstav b) og c).»
- ii) I tidligere tilpasning a), som blir tilpasning b), oppheves bokstav m) «i Østerrike», n) «i Finland» og r) «i Sverige», herunder bestemmelsene, og bokstav o) «i Island», p) «i Norge» og q) «i Liechtenstein» blir henholdsvis bokstav m), n) og o).
- iii) I tidligere tilpasning b), som blir tilpasning c), oppheves angivelsene «i Østerrike», «i Finland» og «i Sverige», herunder bestemmelsene.
- iv) I tidligere tilpasning c), som blir tilpasning d), oppheves angivelsene «Østerrike:», «Finland:» og «Sverige:», herunder bestemmelsene.
- v) I tidligere tilpasning d), som blir tilpasning e), oppheves angivelsene «Østerrike:», «Finland:» og «Sverige:», herunder bestemmelsene, og overskriftene «– klinisk biologi», «– biologisk hematologi» og «– nukleærmedisin» utgår.

Artikkel 3

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 97/50/EF og til tilpasningen av rådsdirektiv 93/16/EF fastsatt i vedlegg I kapittel XI avsnitt D punkt III nr. 1 i akten om tiltrædelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag, på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 11. februar 2000, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Utfærdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

**TEKST KUNNGJORT I SAMSVAR MED ARTIKKEL 3 I EØS-KOMITEENS BESLUTNING
NR. 190/1999**

Følgende tekst har gyldighet og kunngjøres i samsvar med artikkel 2 i EØS-komiteens beslutning nr. 190/1999:

III. MEDISINSKE OG BESLEKTEDE YRKER

I. **Leger**

393 L 0016: Rådskonklusjon 93/16/EØF av 5. april 1993 om å lette den frie bevegelse for leger og om gjensidig godkjenning av deres diplom, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis (EFT nr. L 165 av 7.7.1993, s. 1).

a) Følgende tilføyes i artikkel 3:

«m) *i Østerrike:*

«Doktor der gesamten Heilkunde» (diplom for doktor i medisin) utstedt av et universitets medisinske fakultet og «Diplom über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin» (diplom for spesialistutdanning i allmennmedisin) eller «Facharzt Diplom» (spesiallegediplom) utstedt av vedkommende myndighet,

n) *i Finland:*

«todistus lääketieteen lisensiaatin tutkinnosta/bevis om medicine licentiat examen» utstedt av et universitets medisinske fakultet og attest for fullført turnustjeneste som lege utstedt av vedkommende offentlige helsemyndighet,

o) *i Sverige:*

«läkarexamen» utstedt av et universitets medisinske fakultet og attest for fullført turnustjeneste som lege utstedt av Socialstyrelsen».

b) Følgende tilføyes i artikkel 5 nr. 2:

«i Østerrike:

«Facharzt Diplom» (diplom for spesialist i medisin) utstedt av vedkommende myndighet,

i Finland:

«todistus erikoislääkäarin tutkinnosta/betyg över specialläkarexamen» (bevis for spesialistkompetanse i medisin) utstedt av vedkommende myndighet,

i Sverige:

«bevis om spesialistkompetens som läkare» utstedt av Socialstyrelsen».

c) Følgende underavsnitt skal tilføyes de strekpunkter i artikkel 5 nr. 3 som er angitt nedenfor:

– *anestesiologi:*

«Østerrike: Anästhesiologie und Intensivmedizin

Finland: anestesiologia/ anestesiologi

Sverige: anestesi och intensivvård»

– *generell kirurgi:*

«Østerrike: Chirurgie

Finland: kirurgia/kirurgi

Sverige: kirurgi»

– *nevrokirurgi:*

«Østerrike: Neurochirurgie

Finland: neurokirurgia/neurokirurgi

Sverige: neurokirurgi»

- *fødselshjelp og kvinnesykdommer:*
 - «Østerrike: Frauenheilkunde und Geburtshilfe
 - Finland: naistentaudit ja synnytykset/kvinnosjukdomar och förlossningar
 - Sverige: obstetrik och gynekologi»

- *indremedisin:*
 - «Østerrike: Innere Medizin
 - Finland: sisätaudit/inremedicin
 - Sverige: internmedicin»

- *øyesykdommer:*
 - «Østerrike: Augenheilkunde und Optometrie
 - Finland: silmätaudit/ögonsjukdomar
 - Sverige: ögonsjukdomar (oftalmologi)»

- *øre-nese-halssykdommer:*
 - «Østerrike: Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten
 - Finland: korva-, nenä- ja kurkkutaudit/öron-, näs- och strupsjukdomar
 - Sverige: öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)»

- *barnesykdommer*
 - «Østerrike: Kinder und Jugendheilkunde
 - Finland: lastentaudit/barnsjukdomar
 - Sverige: barn- och ungdomsmedecin»

- *lungesykdommer*
 - «Østerrike: Lungenkrankheiten
 - Finland: keuhkosairaudet/lungsjukdomar
 - Sverige: lungsjukdomar (pneumonologi)»

- *urologi:*
 - «Østerrike: Urologie
 - Finland: urologia/urologi
 - Sverige: urologi»

- *ortopedisk kirurgi*
 - «Østerrike: Orthopädie und Orthopädische Chirurgie
 - Finland: ortopedia ja traumatologia/ ortopedi och traumatologi
 - Sverige: ortopedi»

- *patologi*
 - «Østerrike: Pathologie
 - Finland: patologia/patologi
 - Sverige: klinisk patologi»

- *nevrologi*
 - «Østerrike: Neurologie
 - Finland: neurologia/neurologi
 - Sverige: neurologi»

- *psykiatri:*
 - «Østerrike: Psychiatrie
 - Finland: psykiatria/psykiatri
 - Sverige: psykiatri».

d) Følgende underavsnitt tilføyes de strekpunkter i artikkel 7 nr. 2 som er angitt nedenfor:

- *klinisk biologi:*
«Østerrike: Medizinske Biologie»
- *biologisk hematologi:*
«Finland: hematologiset laboratoriotutkimukset/hematologiska laboratorieundersökningar»
- *medisinsk mikrobiologi:*
«Østerrike: Hygiene und Mikrobiologie
Finland: klininen mikrobiologia/klinisk mikrobiologi
Sverige: klinisk bakteriologi»
- *klinisk kjemi:*
«Østerrike: Medizinske und Chemische Labordiagnostik
Finland: klininen kemia/klinisk kemi
Sverige: klinisk kemi»
- *immunologi og transfusjonsmedisin:*
«Østerrike: Immunologie
Finland: immunologia/immunologi
Sverige: klinisk immunologi»
- *plastikkirurgi:*
«Østerrike: Plastische Chirurgie
Finland: plastiikkakirurgia/plastikkirurgi
Sverige: plastikkirurgi»
- *thoraxkirurgi:*
«Finland: thorax- ja verisuonikirurgia/thorax- och kärlkirurgi
Sverige: thoraxkirurgi»
- *barnekirurgi:*
«Østerrike: Kinderchirurgie
Finland: lastenkirurgia/barnkirurgi
Sverige: barn- och ungdomskirurgi»
- *hjertesykdommer:*
«Finland: kardiologia/kardiologi
Sverige: kardiologi»
- *fordøysessykdommer:*
«Finland: gastroenterologia/gastroenterologi
Sverige: medicinsk gastro-enterologi och hepatologi»
- *reumatologi:*
«Finland: reumatologia/reumatologi
Sverige: reumatologi»
- *blodsykdommer:*
«Finland: klininen hematologia/klinisk hematologi
Sverige: hematologi»
- *endokrinologi:*
«Finland: endokrinologia/endokrinologi
Sverige: endokrinologi»

- *fysikalsk medicin og rehabilitering:*
 - «Østerrike: Physikalische Medizin
 - Finland: fysiatra/fysiatri
 - Sverige: rehabiliteringmedicin»

- *hudsykdommer og veneriske sykdommer:*
 - «Østerrike: Haut- und Geschlechtskrankheiten
 - Finland: iho- ja sukupuolitaudit/hud- och könssjukdomar
 - Sverige: hud- och könssjukdomar»

- *diagnostisk radiologi:*
 - «Østerrike: Medizinische Radiologie-Diagnostik
 - Finland: radiologia/radiologi
 - Sverige: medicinsk radiologi»

- *onkologi:*
 - «Østerrike: Strahlentherapie - Radioonkologie
 - Finland: syöpätaudit ja sädehoito/cancersjukdomar och radioterapi
 - Sverige: onkologi»

- *barne- og ungdomspsykiatri:*
 - «Finland: lasten psykiatria/barnpsykiatri
 - Sverige: barn- och ungdomspsykiatri»

- *geriatri:*
 - «Finland: geriatria/geriatri
 - Sverige: geriatrik»

- *nyresykdommer:*
 - «Finland: nefrologia/nefrologi
 - Sverige: medicinska njursjukdomar (nefrologi)»

- *infeksjonssykdommer:*
 - «Finland: infektiosairaudet/infektionssjukdomar
 - Sverige: infektionssjukdomar»

- *samfunnsmedisin:*
 - «Østerrike: Sozialmedizin
 - Finland: terveydenhuolto/hälsövård»

- *klinisk farmakologi:*
 - «Østerrike: Pharmakologie und Toxikologie
 - Finland: kliininen farmakologia/klinisk farmakologi
 - Sverige: klinisk farmakologi»

- *yrkesmedisin:*
 - «Østerrike: Arbeits- und Betriebsmedizin
 - Finland: työterveyshuolto/företagshälsövård
 - Sverige: yrkes- och miljömedicin»

- *allergologi:*
 - «Finland: allergologia/allergologi
 - Sverige: allergisjukdomar»

- *gastroenterologisk kirurgi:*
 - «Finland: gastroenterologia/gastroenterologi»

- *nukleærmedisin:*
 - «Østerrike: Nuklearmedizin
 - Finland: isotooppitutkimukset/isotopundersökningar»
- *kjevekirurgi og munnhulesykdommer: (grunnutdanning som lege og som tannlege):*
 - «Finland: leukakirurgia/käkkirurgi».

e) Følgende strekpunkt tilføyes i artikkel 9 nr. 1:

«– Østerrikes, Finlands og Sveriges tiltrædelsestidspunkt.»

f) Følgende strekpunkt tilføyes i artikkel 9 nr. 2 første ledd:

«– Østerrikes, Finlands og Sveriges tiltrædelsestidspunkt.»

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 97/50/EF**av 6. oktober 1997****om endring av direktiv 93/16/EØF om å lette den frie bevegelighet for leger
og om gjensidig godkjenning av deres diplomer, eksamensbevis
og andre kvalifikasjonsbevis(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 49, artikkel 57 nr. 1 og nr. 2 første og tredje punktum og artikkel 66,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽³⁾, på grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 28. mai 1997, og

ut fra følgende betraktninger:

Det må innføres hensiktsmessige framgangsmåter for ajourføring av artikkel 5 nr. 3, artikkel 7 nr. 2 og artikkel 26 og 27 i direktiv 93/16/EØF⁽⁴⁾ i betraktning av de hyppige endringene i utdanningen innen og betegnelsen på de medisinske spesialitetene i de forskjellige medlemsstatene.

Gjennom anvendelse av slike framgangsmåter, som er fastlagt i rådsbeslutning 87/373/EØF av 13. juli 1987 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽⁵⁾, ville effektiviteten i beslutningsprosessen i Fellesskapet kunne økes, noe som ville lette den faktiske utøvelsen av etableringsretten og adgangen til å yte tjenester for leger med spesialistutdanning, hvis rettigheter avhenger av at de ovennevnte bestemmelser blir ajourført.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 291 av 24.10.1997, s. 36, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 190/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg VII (Gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europaiske Fellesskaps Tidende.

(1) EFT C 389 av 31.12.1994, s. 19, og EFT C 28 av 1.2.1996, s. 7.

(2) EFT C 133 av 31.5.1995, s. 10.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 29. juni 1995 (EFT C 183 av 17.7.1995, s. 24), Rådets felles holdning av 18. juni 1996 (EFT C 248 av 26.8.1996, s. 71) og europaparlamentsbeslutning av 22. oktober 1996 (EFT C 347 av 18.11.1996, s. 31). Europaparlamentsbeslutning av 17. juli 1997. Rådsbeslutning av 24. juli 1997.

(4) EFT L 165 av 7.7.1993, s. 1. Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 1994.

(5) EFT L 197 av 18.7.1987, s. 33.

Framgangsmåtene fastsatt i rådsbeslutning 87/373 EØF bør anvendes på grunnlag av den modus vivendi⁽⁶⁾ for komitébehandling som er avtalt mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen, inntil det er foretatt en revisjon av traktatene i samsvar med artikkel N nr. 2 i traktaten om Den europeiske union.

Det er nødvendig å ajourføre artikkel 5 nr. 3 og artikkel 7 nr. 2 med hensyn til medisinske spesialiteter som er godkjent av minst to medlemsstater, og å føye til disse medlemsstatene i de aktuelle listene over betegnelser på spesialiteter så snart utdanningen i vedkommende medlemsstater oppfyller minstekravene fastsatt i direktiv 93/16/EØF.

I artikkel 26 og 27 i nevnte direktiv bør det fastsettes minstekrav til utdanningens varighet for de nye spesialitetene som innføres i direktivet, og de øvrige minstekravene bør ajourføres etter behov.

Med rådgivende bistand av embetsmannskomiteen for folkehelse nedsatt ved beslutning 75/365/EØF⁽⁷⁾ kan Kommisjonen foreta de nødvendige endringer i artikkel 5 nr. 3 og artikkel 7 nr. 2.

Når komiteen bistår Kommisjonen i forbindelse med endring av artikkel 26 og 27, bør den opptre som forvaltningskomité.

Den rådgivende komité for legeutdanning nedsatt under Kommisjonen ved beslutning 75/364/EØF⁽⁸⁾ oversender Kommisjonen og medlemsstatene sine uttalelser og anbefalinger i forbindelse med gjennomføringen av direktiv 93/16/EØF.

For medlemsstatenes borgere som har diplom utstedt av tredjestater, bør eventuelle problemer i forbindelse med gjennomføringen av sektordirektivene drøftes innenfor rammen av den generelle ordning for godkjenning av diplomer for høyere yrkesrettet opplæring –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

(6) EFT C 102 av 4.4.1996, s. 1.

(7) EFT L 167 av 30.6.1975, s. 19. Beslutningen sist endret ved beslutning 80/157/EØF (EFT L 33 av 11.2.1980, s. 15).

(8) EFT L 167 av 30.6.1975, s. 17.

Artikkel 1

I direktiv 93/16/EØF gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 5 skal nytt nr. 4 lyde:

«4. Listen over betegnelser i nr. 3 skal endres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44a nr. 2.»

- 2) I artikkel 7 skal nytt nr. 3 lyde:

«3. Listen over betegnelser i nr. 2 skal endres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44a nr. 2.»

- 3) I artikkel 26 og 27 tilføyes følgende ledd:

«Listen over minstekrav til spesialistutdanningens varighet i denne artikkel skal endres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 44a nr. 3.»

- 4) Ny artikkel 44a skal lyde:

«Artikkel 44a

1. Når det vises til framgangsmåten fastsatt i denne artikkel, skal Kommisjonen bistås av embetsmannskomiteen for folkehelse nedsatt ved beslutning 75/365/EØF(*).

2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet, om nødvendig ved avstemning, innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster.

Uttalelsen skal protokollføres; i tillegg skal hver medlemsstat ha rett til å anmode om å få sitt standpunkt protokollført.

Kommisjonen skal i størst mulig grad ta hensyn til komiteens uttalelse. Kommisjonen skal underrette komiteen om på hvilken måte den har tatt hensyn til uttalelsen.

3. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan

fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgis stemme.

Kommisjonen skal vedta tiltak som skal iverksettes umiddelbart. Dersom tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse, skal imidlertid Kommisjonen omgående underrette Rådet om dem.

I dette tilfellet:

- a) skal Kommisjonen utsette iverksettingen av tiltakene den har vedtatt, i to måneder regnet fra den dag underretningen ble gitt,
- b) kan Rådet med kvalifisert flertall treffe en annen beslutning innen fristen fastsatt i bokstav a).

(*) EFT L 167 av 30.6.1975, s. 19. Beslutningen sist endret ved beslutning 80/157/EØF (EFT L 33 av 11.2.1980, s. 15).»

Artikkel 2

Dette direktiv trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *De Europaiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 6. oktober 1997.

For Europaparlamentet

J.M. GIL-ROBLES

President

For Rådet

J. POOS

Formann

Erklæring fra Kommisjonen

Vedrørende betraktning 7b (ny)

Kommisjonen understreker at et av de aktuelle problemer som må drøftes, er nødvendigheten av å fastsette likeverdighet for legediplomer oppnådd utenfor Den europeiske union.

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 191/1999**

2001/EØS/14/17

av 17. desember 1999

**om endring av EØS-avtalens vedlegg VIII (Etableringsrett) og
vedlegg V (Fri bevegelse for arbeidstakere)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) EØS-rådet vedtok 10. mars 1995 en erklæring om fri bevegelse for personer⁽¹⁾.
- 2) Den vurdering som ble foretatt i fellesskap i samsvar med protokoll 15 artikkel 9 nr. 2 ved utløpet av overgangsperioden for Liechtenstein, førte til den konklusjon at Liechtensteins spesielle geografiske beliggenhet fortsatt gjør det berettiget å opprettholde visse vilkår for retten til å ta opphold i landet. Denne beslutning er basert på utfallet av nevnte vurdering.
- 3) Avtalens vedlegg VIII og vedlegg V er begge endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 7/94 av 21. mars 1994 om endring av protokoll 47 og enkelte vedlegg til EØS-avtalen⁽²⁾ –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg VIII tilføyes følgende under SEKTORVIS TILPASNING:

«Tilpasningen nedenfor får anvendelse for Liechtenstein til 31. desember 2006. Før denne dato skal EØS-komiteen foreta en vurdering, og på grunnlag av denne vurderingen kan den under tilbørlig hensyntagen til Liechtensteins spesielle geografiske beliggenhet og i den utstrekning det er strengt nødvendig beslutte å opprettholde de tiltak som anses å være passende.

⁽¹⁾ EFT L 86 av 20.4.1995, s. 80, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 14 av 20.4.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 av 28.6.1994, s. 1, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 17 av 28.6.1994, s. 1.

I

Statsborgere av Island, Norge og EUs medlemsstater kan ta opphold i Liechtenstein bare med tillatelse fra Liechtensteins myndigheter. Med forbehold for restriksjonene angitt nedenfor har de krav på å få slik tillatelse. Det skal ikke kreves oppholdstillatelse for tidsrom på under tre måneder per år for personer som ikke tar arbeid eller begynner å utøve annen fast næringsvirksomhet, eller for personer som yter grenseoverskridende tjenester i Liechtenstein.

Vilkårene for statsborgere av Island, Norge og EUs medlemsstater kan ikke være strengere enn vilkårene som gjelder for statsborgere av tredjestater.

II

1. Det årlige antallet oppholdstillatelser for statsborgere av Island, Norge og EUs medlemsstater som utover næringsvirksomhet i Liechtenstein, skal fastsettes på en slik måte at den årlige nettoøkning i forhold til det foregående år er minst 1,75 % av antallet per 1. januar 1998. Oppholdstillatelser for personer som i løpet av året tilkjennes statsborgerskap, skal trekkes fra beregningsgrunnlaget for økningen det påfølgende år. Oppholdstillatelser gitt ut over minstekravet skal ikke tas i betraktning ved beregningen av økningen for det påfølgende år.
2. Ved tildeling av oppholdstillatelser skal Liechtensteins myndigheter unngå forskjellsbehandling og konkurransevridning. Halvparten av nettoøkningen i antallet oppholdstillatelser skal tildeles på en måte som gir alle søkere lik mulighet.
3. Personer med korttidsoppholdstillatelse som utover næringsvirksomhet, skal inngå i kvoten. Vedkommende personer kan bli i Liechtenstein på de vilkår som er fastsatt i avtalen etter at tillatelsen er utløpt, under den kvoten de kom inn i landet på. Oppholdstillatelsen under kvoten kan tildeles på nytt når personen den var tildelt, endrer oppholdssted til et annet land. Antallet korttidsoppholdstillatelser for personer som utover næringsvirksomhet, skal ikke avvike med mer enn 10 % fra det tilsvarende antall i 1997.

III

Familiemedlemmer til statsborgere av Island, Norge og EUs medlemsstater som har lovlig opphold i Liechtenstein, skal ha rett til oppholdstillatelse med samme gyldighetstid som den person som forsørger dem. De skal ha rett til å utøve næringsvirksomhet, og vil i dette tilfellet bli medregnet i antallet tillatelser for yrkesaktive personer. Vilkårene i punkt II kan imidlertid ikke gjøres gjeldende for å nekte dem tillatelse dersom det årlige antallet tillatelser for yrkesaktive er nådd.

Personer som slutter å utøve næringsvirksomhet, kan bli i Liechtenstein på de vilkår som er fastsatt i kommisjonsforordning (EØF) nr. 1251/70 av 29. juni 1970 om arbeidstakers rett til å bli boende på en medlemsstats territorium etter å ha hatt arbeid der⁽¹⁾, og i rådsdirektiv 75/34/EØF av 17. desember 1974 om den rett statsborgere i en medlemsstat har til å bli boende på en annen medlemsstats territorium etter å ha utøvd selvstendig virksomhet der⁽²⁾. I dette tilfellet vil de ikke lenger bli medregnet i antallet oppholdstillatelser for yrkesaktive, og heller ikke inngå i kvoten fastsatt i punkt IV.

IV

Det skal settes av en årlig tilleggskvotepå 0,5 % av beregningsgrunnlaget nevnt i punkt II for personer som ønsker å ta opphold på grunnlag av rettigheter fastsatt i rådsdirektiv 90/364/EØF av 28. juni 1990 om oppholdsrett⁽³⁾, rådsdirektiv 90/365/EØF av 28. juni 1990 om oppholdsrett for lønsmottakere og selvstendig næringsdrivende som har avsluttet sin yrkesvirksomhet⁽⁴⁾ og rådsdirektiv 93/96/EØF av 29. oktober 1993 om studenters oppholdsrett⁽⁵⁾.

Punkt II får tilsvarende anvendelse.

V

1. Liechtenstein i fem år opprettholde nasjonale bestemmelser som pålegger sesongarbeidere og medlemmer av deres familie å forlate Liechtensteins territorium i minst tre måneder ved utløpet av deres sesongarbeidstillatelse. Vedkommende personer skal ikke omfattes av ytterligere restriksjoner. Sesongarbeidstillatelser skal automatisk fornyes for sesongarbeidere som har arbeidsavtale ved tilbakekomsten til Liechtenstein. Antallet tillatelser for sesongarbeidere som er statsborgere av Island, Norge eller EUs medlemsstater, skal ikke være lavere enn antallet tillatelser

gitt i 1997, med fradrag av antallet tillatelser for personer som omfattes av liberaliseringen etter følgende nummer.

2. Antallet personer som hvert år unntas fra plikten til å forlate Liechtensteins territorium, skal fastsettes som antallet ikke fordelte tillatelser dividert med det antall år som gjenstår før utløpet av overgangsperioden for sesongarbeidere. For å fastsette rekkefølgen av de personer som omfattes av liberaliseringen, skal antallet gjentatte fornyelser av sesongarbeidstillatelsene og tidspunktet for utstedelsen av den første i denne rekke tillatelser legges til grunn.
3. Personer som har vært omfattet av liberaliseringen etter foregående nummer, skal ikke inngå i kvotene etter punkt II og IV. Vedkommende personer skal derimot medregnes dersom medlemmer av deres familie tar opp næringsvirksomhet i samsvar med punkt III.

VI

Den som søker om oppholdstillatelse, skal motta skriftlig svar senest innen utgangen av tredje måned etter at søknaden ble inngitt. Ved avslag på søknaden skal søkeren ha rett til en skriftlig begrunnelse. Vedkommende skal ha samme klageadgang som statsborgere av Liechtenstein ved forvaltningsvedtak.

VII

Personer som arbeider i Liechtenstein, men som har sitt bosted utenfor Liechtenstein (grensearbeidere), skal daglig reise tilbake til bostedsstaten.

VIII

Liechtenstein skal gi de øvrige avtaleparter og EFTAs overvåkningsorgan alle opplysninger som er nødvendige for å kontrollere at bestemmelsene i dette vedlegg overholdes.»

Artikkel 2

I avtalens vedlegg V tilføyes følgende under SEKTORVIS TILPASNING:

«Bestemmelsene om Liechtenstein i vedlegg VIII under SEKTORVIS TILPASNING får tilsvarende anvendelse på dette vedlegg.»

⁽¹⁾ EFT L 142 av 30.6.1970, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 14 av 20.1.1975, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 180 av 13.7.1990, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT L 180 av 13.7.1990, s. 28.

⁽⁵⁾ EFT L 317 av 18.12.1993, s. 59.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. januar 2000, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

**EØS-KOMITEENS BESLUTNING
nr. 192/1999****2001/EØS/14/18****av 17. desember 1999****om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder
utenfor de fire friheter**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 86 og 98, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Avtalens protokoll 31 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 8/94⁽¹⁾ av 7. juni 1994.
- 2) Avtalens protokoll 31 bør endres for å åpne for deltakelse fra EFTA-statenes side i det europeiske rådgivende forum for miljø og bærekraftig utvikling (kommisjonsavgjerd 97/150/EF)⁽²⁾ –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens protokoll 31 artikkel 3 nr. 1 skal første strekpunkt lyde:

- «– politikk og handlingsprogrammer for miljøet, særlig i forbindelse med fellesskapsvirksomhet som kan følge av følgende fellesskapsrettsakter:

- **493 Y 0517**: Resolusjon vedtatt av Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer samlet i Rådet av 1. februar 1993 om et fellesskapsprogram for politikk og tiltak på området miljø og bærekraftig utvikling (EFT C 138 av 17.5.1993, s. 1),
- **397 D 0150**: Kommisjonsavgjerd 97/150/EF av 24. februar 1997 om skiping av eit europeisk rådgjevande forum for miljø og bærekraftig utvikling (EFT L 58 av 27.2.1997, s. 48).»

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Utfærdiget i Brussel, 17. desember 1999.

For EØS-komiteen

N. v. Liechtenstein

Formann

(1) EFT L 198 av 30.7.1994, s. 142, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 25 av 30.7.1994, s. 1.

(2) EFT L 58 av 27.2.1997, s. 48.

KOMMISJONSAVGJERD

av 24. februar 1997

om skiping av eit europeisk rådgjevande forum for miljø og berekraftig utvikling(*)

(97/150/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR –

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet og

ut frå desse synsmåtane:

Rådet og representantane for regjeringane i medlemsstatane samla i Rådet godkjende ved resolusjonen sin av 1. februar 1993 om et fællesskapsprogram for politikk og tiltak på området miljø og berekraftig utvikling⁽¹⁾ framgangsmåten og den overordna strategien for programmet «Mot ei berekraftig utvikling», som Kommisjonen hadde lagt fram.

På grunnlag av dette programmet skulle det skipast eit overordna rådgjevande forum samansett av representantar for produksjonssektorane, forretningslivet, regionale og lokale styresmakter, yrkessamanslutningar, fagforeiningar og miljøvern- og forbrukarorganisasjonar.

Ved kommisjonsavgjerd 93/701/EF⁽²⁾ vart det skipa eit overordna rådgjevande miljøforum.

Talet på representantar i forumet var tilmåta dei ulike aktuelle sektorane. Medlemmene vart oppnemnde av Kommisjonen, samstundes som det vart teke omsyn til tilrådingar frå organisasjonar som representerer dei aktuelle sektorane på fællesskapsplan.

Forumet har synt seg å vere eit nyttig rådgjevande organ for Kommisjonen når det gjeld visse sider ved berekraftig utvikling og miljøpolitikken.

Forumet har vore ein stad for samråd og dialog mellom representanane for dei førnemnde sektorane og Kommisjonen.

I lys av at forumet har lykkast med å fremje ein slik dialog, er det ønskeleg å styrkje den offentlege profilen det har, og å gje det ei meir uavhengig rolle.

Det bør oppnemnast ein uavhengig leiar for forumet, og namnet på det bør endrast.

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 58 av 27.2.1997, s. 48, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 192/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlege områder utenfor de fire friheter, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) TEF nr. C 138 av 17.5.1993, s. 1.

(2) TEF nr. L 328 av 29.12.1993, s. 53.

Miljøproblema krev auka medverknad frå europeiske statar som er nært knytte til Den europeiske unionen, og difor bør det fastsetjast at deltakarar frå EØS-statane og dei assosierte statane kan vere med i forumet.

Av omsyn til klårleiken bør avgjerd 93/701/EF bytast ut –

TEKE DENNE AVGJERDA:

Artikkel 1

1. Det vert skipa eit europeisk rådgjevande forum for miljø og berekraftig utvikling, heretter kalla «forumet».
2. Forumet skal vere samansett av representantar for produksjonssektorane, forretningslivet, regionale og lokale styresmakter, yrkessamanslutningar, fagforeiningar og miljøvern- og forbrukarorganisasjonar.
3. Kommisjonen kan oppnemne medlemmer til forumet frå EØS-statane og dei assosierte statane.

Artikkel 2

1. Forumet kan rådspørjast av Kommisjonen om alle problem i samband med miljø og berekraftig utvikling i Fællesskapet eller i heile Europa.
2. Eit medlem av det arbeidsutvalet for forumet som er nemnt i artikkel 7 nr. 3, kan gjere Kommisjonen merksam på at forumet bør rådspørjast i ei sak som høyrer inn under ansvarsområdet til forumet, men som forumet ikkje er bede om å uttale seg om.

Artikkel 3

Forumet skal ha 32 medlemmer med særskild sakkunne på området miljø og berekraftig utvikling. Plassane skal fordelast på følgjande måte:

- a) sju til tolv plassar til representantar for forretningslivet,
- b) tre til fem plassar til representantar for regionale og lokale styresmakter,
- c) fire til sju plassar til representantar for miljøvern- og forbrukarorganisasjonar,
- d) ein til tre plassar til representantar for fagforeiningar,
- e) sju til ti plassar til framstående personar.

Artikkel 4

Medlemmene av forumet skal oppnemnst av Kommissjonen, som skal ta omsyn til tilrådingane frå dei sektorane som er nemnde i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 5

1. Mandatet til eit medlem av forumet skal vare i fire år. Det kan fornyast.
2. Etter at fireårsperioden har gått ut, skal medlemmene av forumet halde fram i vervet til dei vert avløyste, eller til mandatet deira vert fornya.
3. Mandatet til eit medlem skal ta slutt før fireårsperioden går ut, dersom medlemmet går av eller døyr. For resten av mandatperioden skal medlemmet avløysast etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 4.
4. Vervet som medlem av forumet skal vere uløna.

Artikkel 6

Kommissjonen skal offentliggjere lista over medlemmer i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Artikkel 7

1. Kommissjonen skal oppnemne eit av medlemmene av forumet til leiar for forumet for ein periode på to år. Mandatet kan fornyast éin gong.
2. Forumet skal velje to nestleiarar blant medlemmene sine for ein periode på to år. Mandatet kan fornyast éin gong. Dei skal veljast med to tredels fleirtal av dei medlemmene som er til stades.
3. Leiaren og nestleiarane skal danne arbeidsutvalet. Arbeidsutvalet skal førebu og leggje til rette arbeidet i forumet.

Artikkel 8

1. Etter framlegg frå eit av medlemmene av forumet eller frå Kommissjonen kan forumet be personar med særskild kunnskap om ei sak som står på dagsordenen, om å ta del i arbeidet i forumet som sakkunnige.
2. Dei sakkunnige skal vere med og drøfte berre den saka som krev at dei er til stades.

Artikkel 9

Forumet kan skipe arbeidsgrupper.

Artikkel 10

1. Forumet og arbeidsutvalet skal halde møte i lokala til Kommissjonen etter innkalling frå leiaren og etter avtale med Kommissjonen.
2. Representantar for dei kontora i Kommissjonen som det kjem ved, kan ta del i møta i forumet, arbeidsutvalet og arbeidsgruppene etter innkalling frå leiaren og etter avtale med Kommissjonen.
3. Kommissjonen skal ta seg av sekretariatsfunksjonane for forumet, arbeidsutvalet og arbeidsgruppene.

Artikkel 11

1. Forumet skal drøfte oppmodingar frå Kommissjonen om fråsegner. Det skal ikkje røystast over fråsegnene.
2. Når Kommissjonen ber forumet om ei fråsegn, kan han setje ein frist for når fråsegna skal gjevast.
3. Referatet frå kvart møte, med dei vedtekne standpunkta, skal sendast over til Kommissjonen.

Artikkel 12

Med atterhald for føresegnene i artikkel 214 i traktaten skal medlemmene av forumet ikkje gje vidare opplysningar som dei har fått kjennskap til under arbeidet sitt i forumet eller arbeidsgruppene, når Kommissjonen melder frå at fråsegna som det er bede om, eller spørsmålet som er stilt, gjeld ei sak som er fortruleg.

I slike høve skal berre medlemmene av forumet og representantane for kontora til Kommissjonen vere til stades på møta.

Artikkel 13

Avgjerd 93/701/EF vert oppheva.

Artikkel 14

Denne avgjerda skal gjelde frå 1. mars 1997.

Utfjerda i Brussel, 24. februar 1997.

For Kommissjonen

Ritt BJERREGAARD

Medlem av Kommissjonen

	Tekst kunngjort i samsvar med artikkel 3 i EØS-komiteens beslutning nr. 190/1999	122
	Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/50/EF av 6. oktober 1997 om endring av direktiv 93/16/EØF om å lette den frie bevegelse for leger og om gjensidig godkjenning av deres diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis	127
2001/EØS/14/17	EØS-komiteens beslutning nr. 191/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg VIII (Etableringsrett) og vedlegg V (Fri bevegelse for arbeidstakere)	130
2001/EØS/14/18	EØS-komiteens beslutning nr. 192/1999 av 17. desember 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter . . .	133
	Kommisjonsavgjørd 97/150/EF av 24. februar 1997 om skiping av eit europeisk rådgjevande forum for miljø og berekraftig utvikling	134

3. Parlamentarikerkomiteen for EØS

4. Den rådgivende komité for EØS

II EFTA-ORGANER

1. EFTA-statenes faste komité

2. EFTAs overvåkningsorgan

3. EFTA-domstolen

III EF-ORGANER

1. Rådet

2. Kommisjonen

3. Domstolen

EFTA
PUBLICATION
UNIT

EFTA Publication Unit

Rue de Trèves 74

1040 Brussels

Belgium

Tel: +32 2 286 17 19

Fax: +32 2 286 17 06